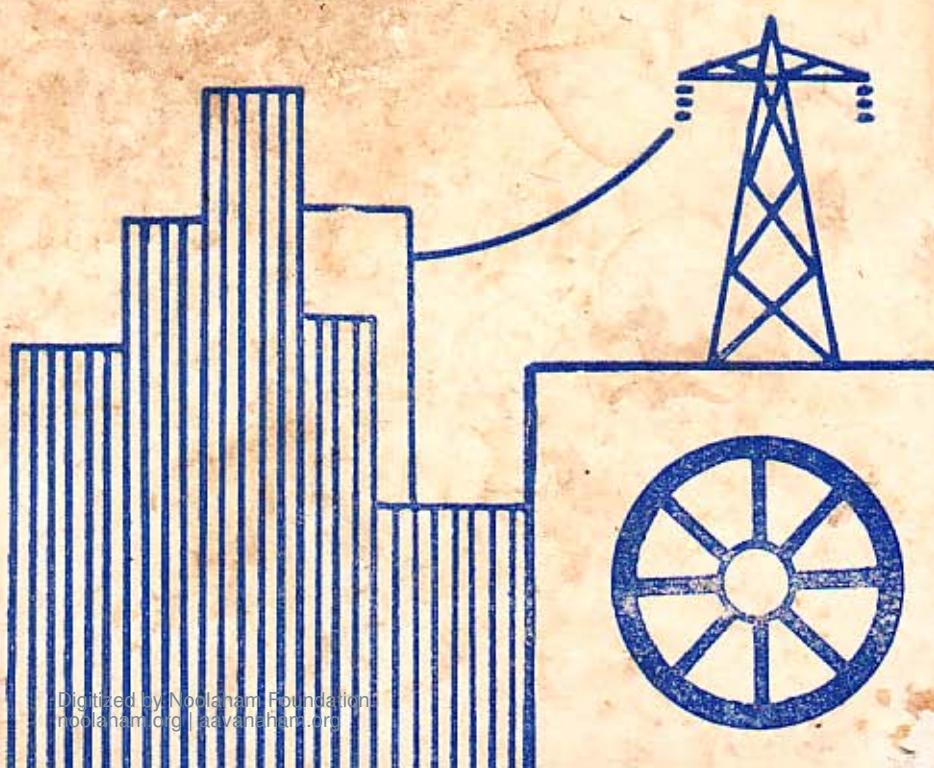

B
i
l
l
i

1970

better buy
CAPSTAN
they're blended better

CEYLON TOBACCO COMPANY LIMITED

ஷ்டபம்

1970

இரண்டாவது இதழ்

இதழாசிரியர் குழு :

இரா. ஜெயகாந்திநாதன்
(குழுத் தலைவர்)

ச. இ. சிவசுப்பிரமணியம்

அரு. இராஜேஸ்வரன்

வெளியீடு :

தற்பீடு மன்றம்
இலங்கை உயர் தொழில்நுட்பனியற் கலைகலை,
கட்டுப்பெத்தை.

Space Donated By

TILLYS HARDWARE STORES

424, Skinners Road South

COLOMBO.10

Telephone : 27439

தலைவரின் செய்தி

எமது கலாசாலையில் வளர்ந்துவரும் இலக்கிய உணர்வி னதும், இலக்கிய - விஞ்ஞான எழுத்தார்வத்தினதும் ஒரு பிரதி பலிப்பே 'நுட்பம்' எனலாம். இங்கு உருப்பெற்று வரும் இலக்கியப் பரம்பரையின் குறியீடாகவும் இதனைக் கொள்ள முடியும்.

கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில், அர்த்தமுள்ள சில கணமான பணிகளில் ஈடுபட்ட நிறைவு எங்களுக்கு உண்டு. மன்றம் நடாத்த வேண்டுமென்பதற்காக மன்றங்களும், விழா எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக விழாக்களும், மலர் வெளியிட வேண்டுமென்பதற்காக மலர்களும் என்ற வகையான பகட்டுத்தனங்களும், "தமிழை 'வளர்க்கின்ற' தம்பட்டங்களும்" எமது சமுதாயத்தில் மலிந்திருக்கின்றன. இந்த மலினங்களுக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாது, எமது மன்றம் சில பயனுள்ள குறிக்கோள்களை முன்வைத்து அவற்றை நோக்கி முன்னேறவேண்டியது முக்கியமான தேவையாகும். எமது கைகளில் அளிக்கப்பட்ட ஓராண்டுக் காலத்தை இந்த வகையில் ஆக்கரமாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோமென்றேகருதுகிறோம். இதற்காகக்கூட்டாக ஒத்துழைத்த செயற் குழுவினருக்கும், மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறேன்.

1968-இல் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது 'நுட்பம்' அவதானிக்கத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியமை எமக்கு ஒரு திருப்திதரும் ஆரம்பமே. எனினும், மற்றொரு நுட்பத்தைச் சந்திக்காமலே 1969ம் ஆண்டு கடந்து போய்விட்டது. அதற்குரியவர்களின் தவறுதலே. 1970-இல் நுட்பத்தின் இரண்டாவது பூ மலர்கின்றது. நுட்பத்திற்கு உருக்கொடுத்து அதன் முதலிதழை வெளியிட்டு வைத்த தொடர்பினால், இந்த இரண்டாவது இதழின் மலர்ச்சி கண்டு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியை நான் இயல்பாகவே அடைகிறேன். இதில் உழைத்த அனைவர்க்கும் நன்றிகள் உரியன்.

"வண்ண மலர்கள் ஆயிரம் பூக்கும்" என்று, முதலூடுத்து வைத்தபோது நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஆனை செயலூருப்பெற, எதிர்காலத்தவர்களின் வியர்வையே தேவை.

மாவை. தி. நித்தியானந்தன்
தலைவர்

Space Donated By

E. SITTAMPALAM

IMPORTER

General Merchant, Commission Agent
Estate Supplier & Forwarding Agent

**223, FIFTH CROSS STREET
COLOMBO-11**

Telephone: 26587

Telegrams: MATHULAI

BRANCH:

MAHALETCHEMY STORES
2, Kachcheri Road
COLOMBO-II

Telephone: 22463

E. SITTAMPALAM & CO.
25 Old Moor Street
COLOMBO-12

Telephone: 32813

நுட்பம்

இதழ் : 2.

1969 - 70

மலர்ந்தத்து.....

மலர்ந்து விட்டது முதல் மலர், மலர்கின்றது இரண்டாவது மலர், இடையில் ஏன் இவ்வளவு காலம்; செடி தலைத்தோங்கி வண்ண மலர்கள் ஆயிரம் பூக்க, உரமிட்டு, நீரிட்டு வைக்க வேண்டும். மலர் முகையவிழ் முன் புயல் போன்ற இயற்கையின் இடர்களில் இருந்து காக்க வேண்டும். இவை நமது கடமை. இந்த முயற்சியில் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டுள்ளோம். அடுத்து வருபவர்கள் வெற்றிகாண வேண்டும் என்பதும் எமது பேரவா.

நாங்கள் இங்கு பயிலும் கல்வியும் அதன் அமைப்பும் எமது உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு எந்த விதமான வாய்ப்பையும் அளிப்பதில்லை. இந்த நிலையிலே ஆட்சியின் அனுமதியும், அதிபரின் ஆசியும் கிடைக்கக் கூடிய - எமது மன்றம் போன்ற - அமைப்புக்களே எமது சிந்தனை வளர்ச்சியையும். செயற் திறனையும், வெளிப்படுத்துவதற்கு ஓரளவு உதவி செய்கின்றன. இந்த விடயத்தில் நாம் பரிபூரணத்துவம் அடைந்த தாகக் கூறமுடியாது, ஆனால் மிகக் குறுகிய காலச் சரித்திரத்தில் நாம் அடைந்திருக்கின்ற வளர்ச்சி - எந்த ஒரு நிலையில் இருந்து நோக்கினாலும் குறிப்பிடத் தக்கது என்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் எமக்கில்லை. அசிலும் குறிப்பிடத் தக்க ஒரு துறையோடு மட்டும் நிற்காது - கலை - இலக்கியம் - விஞ்ஞானம் - தொழில் நுட்பம் - ஆகியவற்றை ஒன்று கூட்டி அனைத்திலும் தயிழ் மொழி யின் பாகமும் பிரயோகமும் சிறப்புற வேண்டும் என்ற நோக்குடன், அதற்கான ஆக்க பூர்வமான வழிகளில் நாம் நடை போடுகின்றோம். இவ்விடயத்தில் எமக்கு நல்வழி வகுக்கின்ற விரிவுரையாளர்கள் பணி போற்றுதற்குரியது.

மலர் முகையவிழ் உழைத்தோர் அனைவர்க்கும் எமது உளம் கணிந்து நன்றிகள் பல. இம்மலரில் தவிர்க்க முடியாத சில குறைகள் உங்களுக்குத் தோன்றலாம். இக்குறைகள் அனைத்தும் ஆசிரியர் என்ற முறையில் என்னையே சாரும்.

இவ்வண்ண மலர் தன்னில் வண்டுகளாக நுழையும் உங்களை வருக வென வரவேற்கின்றேன். நுகருங்கள் மலரின் மணம் தன்னை.

இரா. ஜெயகாந்திநாதன்
(இதழாசிரியர், குழுத்தலைவர்)

ARE YOU A BEAUTY?
THEN WEAR
RANJANA'S JEWELLERY

AND BE A BEAUTY QUEEN
ALL BEAUTIFUL LADIES BUY THEIR JEWELLERY
FROM OUR FANTASTIC SELECTION OF
NOVEL DESIGNS

RANJANA JEWELLERY PALACE
377, & 379, GALLE ROAD
COLOMBO-4

PHONE: 85580

Phone: 605

THE JAFFNA CORPORATION
59, Power House Road
[Bus Stand View]
JAFFNA

உயர்ந்த ரக ஜவளிகளுக்கும் மற்றும் திருமண வைபவங்களுக்கும் கேற்ற ஜவளிகளுக்கும் சிறந்த ஸ்தாபனம்.

யாழ்ப்பாணம் கோப்பறேசன்

பிடவை வியாபாரிகள்
59, மின்சார நிலை வீதி
யாழ்ப்பாணம்

1969 - 70

பெறுத்தது போதும்

எம்மிடம் திருக்குறள் இருந்தென்ன? வேறுபல நீதிநூல்கள் இருந்தென்ன?

யாழ்ப்பாணத்தில் மனிதன் மிருகத்திலும் கேவலமாய்க் கருதப்படுகிறான். திருக்கோவில்களுக்குள் நாய்கள் நுழையலாம். பூணகள் போகவாம். ஆனால், தமிழ் மகனும் தெய்வத் தமிழும் நுழையப்படாதாம்.

ஆகாய விமானத்திலும், முதலாம் தரப் புகைவண்டிகளிலும் வரும் பிற சமயத்தவர்க்கும், பிற இனத்தவர்க்கும் குருக்கள்மார் போட்டிப்போடுக்கொண்டு, முண்டியடித்துப் பூரண கும்பம் வைத்து, மாலை போட்டுச் சந்தனம் இட்டு வரவேற்கலாமாம். ஆனால்,

தமிழன் மேல் முட்டப்படாதாம். அவன் தீண்டப்படாதவனும்.

பக்தியுடன் விரதம் பூண்ட, மாமிசமீ மணந்தறியாத எத்தோயோ சிவன்கள் ஆஸயக் குதவிற்கு வெளியே நிற்க, முழுக் கோழி புசிக்கும் சில நவீனங்கள், இறைவனை மறைத்துக் கொண்டு திருக்கோவிலுக்குள் நின்று நட்டாழுட்டி செய்கின்றன. ஆத்திரம் கொண்டு சிலர் தட்டிக் கேட்க வெளிக்கிட்டால், ஏதோ தெரியாத சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. அப்படி யாயின், நாயன்மார்கள், வள்ளலார், வி. க. போன்ற சமய அறிஞர்களுக்குத் தெரியாத ‘பெரிய’ சாத்திரங்கள் இவர்களுக்குத் தெரிந்து விட்டதோ?

உயர்ந்த நாகரீகத்துடன் வாழ்ந்ததாகப் பறை தட்டிப் பெருமைப்படும் தமிழன், மனிதப் பண்பு சிறிதளவு கூட இல்லாதவனு? அன்றேல், ஏன் இந்த வேண்டாத தீண்டாமை?

நிச்சயமாக வெகு சொற்பமான பேர்வழிகள்தான் தம் செருக்கி னலும் திமிரினாலும் தீண்டாமையை ஆதரிக்கிறார்கள். மிகப் பெரும்பான்மையோர் தீண்டாமை ஒழிவுதையேவிரும்புகிறார்கள். எனினும் அந்தப் பெரும்பான்மையோர் தமக்கேன் வீண் வம்பென்று ஒதுங்கி நிற்பதால் ஆஸ்யங்கள் சண்டியர்களின் கூடாரங்களாய் விட்டன. இவர்கள் இனிமேலும் இப்படி ஒதுங்கி நின்றால்,

மனக்கசப்புடன் மதமாற்றம் நடைபெறுவதுடன் மட்டும் ஓய்ந்துவிடாமல், பெரிய இரத்தக் களரியே ஏற்படும். அடக்கப்பட்ட இனம் நியாயமான உணர்வுடன் ஒன்று திரண்டு கொதித்தெழுந்தால் அதைத் தடுக்க எந்தச் சக்தியாலும் முடியாது.

அடக்கப்பட்ட உரிமைகள் பிறரால் ‘பிச்சை’ போடும் உரிமைகள் அல்ல. அவை பொறுத்த மனிதரின் பிறப்புரிமை.

இரந்து பேரம் பேசும் நிலை வேண்டாம்.

ஆகவே, கொட்டமடிக்கும் சக்திகளை, ஒன்றாகத் தோனோடு தோன் சேர்ந்து நின்று துரத்தியடிப்போம். தமிழனால், தமிழனுக்காகக் கட்டப் பட்ட திருக்கோவில்களில் தமிழனை நுழையச் செய்வோம்.

பொறுத்தது போதும்; பொங்கி எழுவோம்.

- ச. இ. சிவசுப்பிரமணியம்

உங்கள் சேவைக்கு

விழியா லொட்ட்

இங்கு தயாராகும் உணவு வகைகள்

★ சீறந்தலை

★ சைவ பிருந்தலை

★ சுத்தமானலை

உங்கள் திருப்தியே எங்கள் குறிக்கோள்

ஆடர்கள் சிறப்பாகக் கவனிக்கப்படும்.

அன்புடன் வரவேற்கப்படுகின்றீர்கள் :

விழியா லொட்ட்

522, காலி வீதி,
கட்டுபெத்தை.

Space Donated By

NORTHERN INDUSTRIES

TYRE RETREDERS

8/1, STANLEY ROAD
JAFFNA

Phone : 7158

திரு. இ. இரத்தினம் *

சந்திப்பு

* திரு. இ. முருகையன்

(கலை இலக்கியப் பார்வைகளால் வேறுபட்ட போதிலும் அவற்றிலுள்ள ஆர்வத்திலும், ஈடுபாட்டிலும், உழைப்பிலும் ஒன்றுபட்ட இருவரை ஐந்து கேள்விகளுடன் இங்கே சந்திக்கிறோம். கடந்த நூட்பத்தில் கலாநிதி க. கைலாசபதி, இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் ஆகியோரின் ‘சந்திப்பு’ ஒரு இலக்கியப் கருத்தரங்காக மலர்ந்தது. இங்கு திரு. இ. இரத்தினம், திரு. இ. முருகையன். ஆகியோரது ‘சந்திப்பு’ ஒரு நாடகக் கருத்தரங்காக அமைகிறது.)

நாடகத்தின் அடிப்படை நோக்கமென்ன?

சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நாடகங்கள் உதவ முடியுமா?

இ. முருகையன்

நாடகத்தின் அடிப்படை நோக்கம் நம்மைப் பண்படுத்துவதுடன் நமக்கு இன்பம் தருவது! நாடகத்துக்கு மட்டும் அல்ல—கலைகள் யாவற்றுக்குமே இதுதான் நோக்கம் என்று நினைக்கிறேன். பண்படுத்தும் இயல்பு கலைகளுக்கு இருப்பதனுலேதான் பண்பாட்டின் ஒரு முக்கிய கருக்கக் கலைகள் கருதப்படுகின்றன; இல்லையா?

இனி உங்கள் கேள்வியின் இரண்டாம் பாகத்திற்கு வருவோம். சமுதாயப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நாடகங்கள் உதவுமா என்று அறிய விரும்புகிறீர்கள். உதவுமுடியும்—ஆனால், மிகவும் சிறிய அளவில், மிகவும் மறைமுகமாக!

சமுதாயப் பிரச்சினைகள் சமுதாயரீதியிலே கையாளப்பட வேண்டியவை. அரசியல் நிறுவனங்களும், மக்கள் குழு

இ. இரத்தினம்

நாடகம் முதன் முதலாக உலகில் வித்திட்ட பொழுது மனிதனுக்குக் களிப் பூட்டுவதற்குத் தான் அது தொடங்கியது. இந்தக் களிப்பூட்டும் அலுவல் தீந்ராகக் களிப்பு ஊட்டுவதற்காகவும் தொடங்கி யிருக்கலாம். அல்லது மறைமுகமாக மனிதனில் இருக்கிற தீமைகளை அழிப்பதற்காகக் கழிப்புக் கழிக்கும் முகமாகவும் தோன்றியிருக்கலாம். கழிப்புக் கழிப்ப தென்பது தேவர்க்குப் பிரீதி செய்வது. இந்தக் கிரியை இயற்கையின் கோளாறுகள் மனிதனைத் தாக்காமல் இருக்கவூட்டல் மழை பெற்று மக்கள் தானியச் சம்பத்து பெறவும் ஆம். இன்றும், நாடகச் செய்கை சில பழங்குடி மக்களிடை இந்நோக்கத்திற்காகப் பயணபட்டு வருகிறது.

. இந்த நோக்கும் வழக்கமும் புறப் பொருள்கள் பற்றிய வகையில் நெடுஞ்

மங்களும், சங்கங்களும், சபைகளும், அமைப்புக்களுமே இவ்வாரை பிரச்சினை களை நேரடியாகச் சமாளிக்கும் ஆற்றல் உடையவை. பொருளியலும், விஞ்ஞானமும், சமயமும், தொழிலகங்களும்தான் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை நேரடியாக எதிர் கொள்ளும் கடப்பாடும். வல்லமையும் உடையவை. உதாரணமாக வேலையின் மைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பொருளியல் முறையான திட்டங்களும், அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்க வல்ல நிருவாக யந்திரமும் அவசியம். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், வாழ்க்கையை மாற்றி அமைக்கும் பொறுப்பு பல்வேறு சமுதாயக் காரணிகளிடம் பொருந்தியுள்ளது. இக் காரணிகள் பலவற்றுள்ளும் ஒரு சிறு பங்கை வகிப்பதாகவே நாடகம் விளங்க முடியும்.

நாடகக் கலைஞர்கள் இப்பங்கின் சிறுமையைப் பெரிதுப்படுத்திப் பார்க்க நினைப்பது இயல்பே. எனினும், சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவுவதில், நாடகக் கலையின் பங்கு ஒப்பிட்ட எவிற் சிறியதாயினும், அதனாலில் அப்பங்கின் முக்கியத்துவத்தைச் சரியான படி உணர்வது கலைஞர்களின் கடமையாகும்.

நாடகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இம் முக்கியத்துவம் பிற கலைகளைக் காட்டி வரும் மேம்பட்டு நிற்கிறது. ஏனெனில் நாடகம் என்பதே பிரச்சினை தான். பிரதான முரண்பாடொன்றைச் சுற்றியே ஒவ்வொரு சிறந்த நாடகமும் நிகழ்கிறது. நாடகத்தின் உரிப்பொருளான் இப்பிரதான முரண்பாடு சமுதாய உணர்வோடு கையாளப்படுமாயின் நலம் விளையும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இவ்வாறு விளையும் நலம், மறைமுகமான சிறிய அளவிலேனும் சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு பக்கத் துணையாக நிற்க மாயின் சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள் என்பது நிச்சயம்.

காலம் இருந்து வந்தது ஆயினும் அரிஸ் தோத்தில் காலத்தில் இந்நாடக நோக்குபுதுமெருகு பெற்றது. நாடகம் புற இடர்களைக் கழிப்பதற்காக மட்டுமன்றி, அகத்தில் எழும் கெட்ட இயல்புகளைக் கழிப்பதற்காகவும் வளர்ந்தோங்கியது. இந்நாடகப் :பண்பு எப்படி முகிழ்தத்தோ தெரியாது. அரிஸ்தோத்தில் கூறிய “கயமைக்கழிப்பு” (Catharsis) என்பதே நாடகத் தின் அடிப்படை நோக்கம். இது நாடகம் உள்ளளவும் மாருது நிற்கும் உண்மை.

மனிதன் தனிமையில் ஒரு விலங்கு: மற்றையவரோடு இனையும்போதுதான் விலங்கு மனிதனுக்கிண்றது. எனவே சமூகம் இன்றி மனிதன் இல்லையென்பதை நாம் உணரவேண்டும். சமூகம் என்பது ஒரு மனிதன் பிறிதொருவனேடு கொள்ளும் உறவு முறை. கணவன் மனைவியோடு கொள்ளும் தொடர்பு முறையும் சமூகம் தான். எனவே நாடகம் சமூகத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது புலப்படும்.

சமூக, சமுதாயப் பிரச்சினைகளை நாடகம் இரு வழியில் தீர்க்கலாம். முதலாவது வழிதான் நான் முன்னர் சொன்ன கழிப்பு. தனவாழ்வில் பட்டறியாது மறைந்து கிடக்கும் உணர்ச்சிகளைத் தட்டி எழுப்பிப் பதப்படுத்தி நெறிப்படுத்துவதுதான் முதல்வகை நாடகங்களின் பணி. இரண்டாவது வகை நாடகங்கள் நிகழ்காலத்துச் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை நேர்முகமாக எடுத்தலைச் சூலை தீர ஒரு மருந்தளிப்பன.

நாடகங்கள் கட்டாயமாக இவ்விரு வகைகளுள் யாதாயினும் ஒன்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; கடைப்பிடிக்க முடியும்; அல்லாதன் நாடகமாகா.

தமிழ் நாடகத்துறை வளர்ந்திருக்கிறதெனக் கருதுகிறீர்களா? ஏன் அப்படிக் கருதுகிறீர்கள்?

இ. முருகையன்

தமிழ் நாடகத்துறை வளர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறீர்கள். வளர்ந்திருக்கிறதா? அல்லது இல்லையா என்பது அத்துணை முக்கியமன்று. வளர்ந்திருக்கிறது என்ற திருப்திகரமான முடிபுக்கு நாம் வந்து விட்டோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சரி! அப்புறம் என்ன? இனி மேல் நாடகங்களே எழுதத் தேவை இல்லை - நடிக்கத் தேவை இல்லை - என்று கூறிவிட்டு நாம் நாடகக் கலையைக் கைவிடப் போகிறோமா? இல்லை, இல்லை, ஒரு போதும் இல்லை.

நாம் நாடகத்துறையில் ஈடுபடுவது ஏன்? தமிழ் நாடகத்தை வளர்ப்பதற்காகவா? அப்படி அல்ல என்று தான் தான் நினைக்கிறேன். பண்பட்ட உயிர் வாழ்க்கைக்குக் கலை முயற்சிகள் இயற்கையான அமைக்குறுகளாக உள்ளன. உடம்போடு உயிர் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கு முச்சு விடுதல் எப்படி இயல்பான தொழிற்பாடாக அமைகிறதோ, அப்படித் தான் உயிர்ப்புள்ள பண்பாட்டுக்கும் கலை முயற்சி ஒர் இயல்பான தொழிற்பாடாக உள்ளது, இந்த வகை மிலே பார்க்கும் போது, ஒவ்வொரு மக்கள் குழுவும் தனது உள்ளார்ந்த அகப்புறத் தேவைகளை ஒட்டி இடையருதுதனக்கு வேண்டிய கலைகளைப் படைத்துக்கொண்டே இருக்கிறது. நாடகங்களை ஆடிக்கொண்டே இருக்கிறது. இவ்வாறு பார்க்கையில், எமது தேவைகளாலும், திறமைகளாலும், சூழல்களாலும் விதிக்கப்பட்ட எல்லைப் பாடுகளுக்குள் நமது நாடகம் வளர்ந்திருக்கிறது எனவாம்.

ஆனால், எமது நாடகங்களைப் பிற ரது நாடகங்களுடன் ஒப்பிடும் போது வேறுபாடுகள் பல காணப்படுவது கணக்கு, இந்த வேறுபாடுகளை உயர்வு தாழ்வுகள் என்று கணித்துக் கொள்வது

இ. இரத்தினம்

வளர்ச்சி என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவோன் ஒரு கருத்தைக் கொள்ளாது இப்பிரச்சினையை நாம் ஆராய முடியாது. வளர்ச்சி என் முறையானதும் தரமுறையானதுமாகும். தமிழ் நாடகம் இரு வழிகளிலும் முன்னேறியுள்ளது. தர வகை மேடை ஏறிய மிகச்சில நாடகங்கள், பொருள் மெருகு, அரங்குயுக்கிள்கள் முதலியவற்றில் சிறப்புற்று விளங்கின என்றே நான் சொல்வேன்.

இன்னும் நாடகம் என்கின்றபொழுது நாடக இலக்கியம், நாடக அரங்கு எனும் இரண்டையும் வேறு பிரித்தறிய வேண்டும். இவ்விரண்டினுள்ளும் நாடக இலக்கியம் வளரவே இல்லை. நம் முன்னேர் பண்டைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏழு திய பழைய நாடக இலக்கிய நூல்களை நோக்கும்பொழுது நாடக இலக்கியம் வளரவில்லை, குன்றியது என்றே நான் சொல்வேன்.

அரங்கு உத்திகள் மட்டும் மொழி சம்பந்தப்படாத கருவிகளான மையினால், பிறநாட்டு ஊக்குகளிலும் முன்னேறியுள்ளன.

அவசியமில்லை, பிற நாகரி கங்களுடனும், பண்பாடுகளுடனும் நமக்கு ஏற்படும் சந்திப்புகளினால், நமது நாகரிகமும் பண்பாடும் மின்னல் வேகத்தில் மாறுதலடையக் கூடும். இதனால் நமது கலைகளும், நாடகமும் கூட மாறுதலடையும். சரிச்திரம் என்பதை முழுமையாகக் காணகையில் அது ஒரு வளர்ச்சி வரலாறு என்று நம்புகிறவர்கள் இந்த மாறுதலை முன்னேற்றத்தின் ஒரு கட்டமாகவே காணப்பார்கள். எனது நோக்கும் அது தான்.

தமிழில் போதியளவு நாடகப் பிரதிகள் இல்லையென்ற கருத்து பரவலாகக் கூறப்படுகிறது. இக்குறை தீரும் வரையும் நல்ல பிற மொழி நாடகங்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்து உபயோகிப்பதைப் பற்றித் தங்கள் கருத்தென்ன? மொழிபெயர்க்கும் போது கையாள வேண்டிய வழிவகைகளைக் கூறுவீர்களா?

இ. முருகையன்

நாடகப் பிரதிகள் இல்லாத குறையைத் தீர்ப்பதற்குப் புதிய நாடகங்களை எழுதிக் கொள்வது தான் ஒரே வழி. எங்களுக்கு வேண்டிய நாடகங்கள், எங்கள் மத்தியிலிருந்து, எங்கள் நெஞ்சங்களை உறுத்தும் அனுபவங்களினாடாகவே பிறக்கும். ‘கோடை’ நாடகத்தை எழுதிய ‘மகா கலியும்’, ‘செவ்வானம்’ எழுதிய ‘செ. கணேசலிங்கனும்’, ‘கம்பெரவிய’ வை உருவாக்கிய மார்ட்டின் விக்கிரம சிங்காவும், உலகம் புகழும் சத்திய ஜித்ரேயும் – ஏன் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை நாட்டிய எந்தக் கலைஞரும் இந்த உண்மைக்குச் சான்றூக அமைகிறார்கள். தன்னிலும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள அயலவர்களிலும் நம்பிக்கை வைக்காத ஒருவன் படைத்த எதுவுமே மேனமையான படைப்பு என மதிக்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறு நம்பிக்கை வைப்பவர்களின் படைப்புகள் யாவுமே தலை சிறந்தன என்று நான் சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். ஆனால் ‘இரவற் புடவையில் கொய்யகங்கள்’ எமக்கு அதிகம் பிரயோசனப்படா.

ஆயினும், பிற நாட்டாரின் உன்னத படைப்புகளைக் காணும் நாம், அவற்றை நம்மவர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறோம். அப்படி ஆசைப்படும் நாம், அவ்வன்னத படைப்பினை எமது ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாகச் சீரணித்துக் கொண்டு, பின்னர் ஒரு மறு படைப்பாக அதனை மீண்டும் ஒரு வாக்க முடியுமானால் நல்லது. அப்படிச் செய்யும் போது, நாடக பாத்திரங்களும் சம்பவங்களும் சில மாற்றங்களுக்கு உட்படக் கூடும். சில நாடகங்களில் நாம்,

இ. இரத்தினம்

தமிழில் போதிய அளவு நாடகப் பிரதிகள் இல்லை என்பது உண்மை. அண்மையில் நடந்த பல நாடக எழுத்துப்போட்டி நாடகங்களை நான் பார்த்துள்ளேன். பலர் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் தரமானவை மிக மிகக் குறைவு. நாடக இலக்கியம் குறைவு; ஆனால் மேடையேற்றத் துடிதுடிப்போர்பலர். இந்த நிலையில் நாடகப் பிரதிகளை எங்கிருந்தேனும் பெறவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பினால்தான் இவற்றை நாம் பெறலாம். தமிழிலக்கியமும் சரி, மற்று எம் மொழி இலக்கியமும் சரி பிற வாசனை இன்றி, தோன்றி வளரமுடியாது. பிற மொழி நாடகங்கள் நல்லவையாயிருந்தால் அவற்றை நாம் கட்டாயமாக வரவேற்றுப் போற்றி மேடை ஏற்றவேண்டும்.

மொழி பெயர்க்கும்போது நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழி என்ன என்பது நாம் அடுத்தாராய வேண்டியகேள்வி. இதிலும் இரு வழிகள் உள். ஒன்று, முதல் நாடகத்தின் பெயர்கள் சம்பவங்களை மூலத்திலிருந்தவாறே மாற்றுது தமிழிலாக்குவது. மற்றையது பெயர்களையும் சம்பவங்களையும் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றுவது. இரு வழிகளும் நமக்கு மிக உவந்தவையே. எனினும் இவற்றுள் எவ்வழியைக் குறித்த ஒரு நாடகத்திற்குக் கடைப்பிடிக்க வேவண்டும் என்பது பிரச்சினை.

சில பெயர்கள் சிறப்பாக தூரோப்பிய, இரசிய, சின நாட்டுப் பெயர்கள் மனதில் தனித்து நிற்கக் கூடியவையல்ல. இவற்றை இயன்றவரையில் மூலம் சிதையாது தமிழ்ப்படுத்தல் வேண்டும். முதல் நாடகத்துக் கம்பவங்கள் நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இதுவரை தோன்றுதலையாயின்,

நாடக மாத்தர்களின் பெயரையும், ஆரையும் மாற்றிக் காட்டலாம். சில நாடகங்களில், மாற்றங்களை அதிகம் செய்யாது. மொழியின் மட்டுமே மாற்றி, மூல நாடகத்தின் அன்னிய வாசனை இழக்கப்பட்டுவிடாத முறையில் அதனைப் பேணிக் காக்கலாம், இது நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் நாடகத் தின் தன்மையையும், அதை நாம் மேடையேற்றும் நோக்கம் என்ன என்பதையும் பொறுத்தது

பிற நாடுகளில் நாடகங்களில் புதிய உத்திகளைப் புகுத்திப் பல பரிசோதனை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுவதாய்க் கேள்விப்படுகிறோம். எமது நாட்டில் சிங்கள நாடகங்களில் இவ்விதமான பரிசோதனை மூபற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாய் அறிகிறோம். இம் மூபற்சிகள் தமிழ் நாடக உலகில் ஏற்படாததற்குரிய காரணத்தைத் தேவீவிப்பீர்களா?

இ. முருகையன்

உத்தி உத்தி என்று அதனைப் பிரதா அப்படித்தும் ஒடு கூட்டம் நம்மிடையே வளர்ந்து வருகிறது. இது சிங்கள நாடக உலகிலிருந்து நமக்குத் தொற்றப் பார்க்கும் ஒரு வியாதியாகும்.

உத்தி என்றால் என்ன? நமது நாடக த்தைச் சுவைஞர் களுக்குப் பரிமாறு கையில் நாம் கையாளும் வழிவகைகள் தானே உத்தி! இவ் வழிவகைகள், நமது நாடகப் பொருள்களின் உள்ளார்ந்த தேவைப்பாடுகளிலிருந்து இயல்பாகவே எழுவனவாக இருக்கதல் வேண்டும். நாம் உணர்த்த விரும்புவதை வெற்றிகரமாக உணர்த்துவது எப்படி என்று நிர்ணயிப்பது தானே, கலை முயற்சியின் சாராம்சமான உயிர்நிலை. இந்த நிர்ணயிப்பில், பிறநாட்டாரும், பிற மொழியாளர்களும் பிற காலத்தவரும் நமக்குச் சற்றே துணை திற்கலாம். ஆனால் குருட்டுத்தன மான பின்பற்றல், கலைவளர்ச்சி பற்றி ஒரு போன்றதனமான தோற்றுத்தைத் தருவதுடன் நின்றுவிடக் கூடும். “அழுதா ஆம், பின்னொ அவளே பெற வேண்டும்.” ★

பெருவழக்கில் இல்லாதவையாயின், தமிழ் நாடகங்களில் அவற்றைத் தமிழ்க் குழல் நடை மரபு ஆகியவற்றிற் கிடைய மாற்றுதல் வேண்டும். இவற்றிற்குத் தனித்தனி உதாரணங்கள் காட்டுவதானால் இக்கட்டுரையில் இடம் போதாது. முதல் நாடகத் தின் கருப்பொருளைச் சிதையவிடாது சந்தர்ப்பங்களையும், பாத்திரங்களையும் தமிழ்க் குழலுக்கு மாற்றியமைப்பது நல்லது. கருப்பொருள் சிதையாது இதைச் செய்ய இயலாவிடின் மூலத்திலுள்ளவாறு மொழி பெயர்த்தல் நல்லது.

இ. இரத்தினம்

புதிய உத்திகளைப் புகுத்தி நாடசங்களைப் பேடையேற்றுதல் என்பது விளக்கமாக வில்லை. நடிப்பு, நாடகப் பொருள் இவை சேர்ந்து ஓர் உத்தியைத்தர, ஒளி, ஒலி, காடசி இவை புற உத்திகளைத் தரும். இவற்றுள் இரண்டாம் வகையது, விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் இவற்றேரு சம்பந்தப்பட்டது. இவற்றை நாம் கட்டாயமாகப் பின்பற்ற வேண்டும்; புகுத்தவேண்டும்.

மற்றை நாடக, நடிப்புப் பொருள்கள் பற்றிய வகையில், அவை நாடுகட்கு நாடு காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடும். பழைய மரபுகளிலிருந்து விலகி மக்களுக்குப் பல்வகையிலும் அதிர்ச்சி அளித்துச் சிந்திக்க வைப்பது நாடகத்தில் இப்பொழுதுள்ள ஒருமுறை. உட்பொருள் தெரியாத இந்த உலகின் தன்மையை என்னி மக்கள் நோக்கமும் போக்கும் இன்றித் தவிக்கின்றனர்; அத்தகையவரின் நிலைமையை விளக்குவது இன்னென்றாலும் வகை. எங்கள் பழைய புராணங்களைப் போல் குறியீட்டு

முறையில் தத்துவப் பொருள்களை நாடகத்தில் வடிப்பது இன்னென்று முறை. இவற்றை ‘விபரிதாநாடகம்’, ‘முன்னணி நாடகம்’, ‘முரண் நாடகம்’ என்றெல்லாம் விமரிச்கர் கூறுவர். இத்தகைய நாடகங்களைப் புகுத்தியவர்கள் ஜய ஞெக்கோ, பெக்கற், முதலீயார் போன்றவர்கள். இன்னுமொரு சாரார் (கென்ற ரெண்ட் டோன்டேர்) காமச்சவை நாடகங்களை மேடையேற்றுகின்றனர். இவர்களைப் பின்பற்றி நாமும் புதிய நாடகங்களைத் தமிழிற் புகுத்தலாம்.

ஷழைய மரபு முறைக் கூத்துக்களைத் திருத்தமான முறையில் பேணுவதைப் பற்றியும், சம காலப் பிரச்சினைகள் பற்றிய நவீன உள்ளடக்கத்தைப் புகுத்துவது பற்றியும் தங்கள் அபிப்பிராயங்கள் என்ன?

இ. முருகையன்

மரபும் பழமையும் எமது இன்றைய தேவைகளையும், பசிகளையும், தாகங்களையும் நிறைவு செய்வதற்கு உதவ வேண்டும். அப்படியான பயன் எதையும் தராத மரபையும், பழமையையும் கட்டிக் காலிச் சுமந்து கொண்டு திரிவது வெறும் அசட்டபிமான மாகும். அல்லது பம்மாத்தாகும்.

இந்த வகையிலே பார்க்கும்போது, நவீன உள்ளடக்கத்தைப் ‘புகுத்துவது’ என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. நவீன உள்ளடக்கம் என்பது புகுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்று அன்று. உயிருள்ள எந்தக் கலைக்கும் இயல்பான உரிமை பூண்டது நவீன உள்ளடக்கம் மட்டுமேதான். உயிருள்ள மக்களின் உயிருள்ள கலையில் நவீன உள்ளடக்கம் தான் இருக்கும். வெறும் ‘ஃபாஸனுக்காக’ நாடோடிக் கலைகளைப் போற்றுகிறவர்கள் சிலர் உள்ளனர். பல கலைக்கழக நிலையில் ஆராய்ச்சி அக்கறை காட்டுபவரும் சிலர் எம்மிடையே உள்ளனர். இவ்வாருணவர்கள் நாடோடாடிக் கலைகளில் அல்லது கூத்துக்களிற் காட்டும் அக்கறை கலைரசனையின் பாற்பட்ட தென்று நிச்சயமாகக் கூறிவிட இயலாது.

ஆயின் இதுவரை இத்துறையில் நான் நிய ஒருவரே முயற்சி செய்து வெற்றி கண்டார். சாதாரண மக்கள் விரும்பும் நாடகங்களே பல்கிப் பொலியாத நிலையில் பரிசோதனை முறை நாடகங்கள் பொருளாதார முறையிலும் மக்கள் ஆதரவு முறையிலும் வெற்றிதரா. இன்னும் ‘முன்னணி நாடகங்களை’ விரும்பிப் படித்து அதைத் தமிழ் நாடக உலகிற்கு அளிக்க உழைப்பவர் மிகச் சிலரே நம் மிடம் உள்ளர்.

இ: இரத்தினம்

ஷழைய மரபுமுறைக் கூத்துகளைத் திருத்தமான முறையில் பேணல் அவசியம். ஆயின் ‘சமகாலப் பிரச்சினை’ யின் உணர்ச்சித் தரத்தைப் பொறுத்தே அதனை நாம் பழைய மரபில் புகுத்தலாம். பழைய மரபு நாடகங்கள் கதையமிசத்தை விட மனிதனுக்கு இயல்பாயமைந்த அடிப்படைச் சவைகளைப் பிரதிபலிப்பதற்காக எழுந்தலை என்று கொள்ளல் மிகப் பொருத்தமானது. பழைய மரபு நாடகங்கள் ஏலவே எம் அடிமனத்துள் உறங்கிக் கிடக்கும் சவைகளை அருட்டிக் கொந்த ஸிக்க வைப்பவை. சமகாலப் பிரச்சினைகள் பெரும்பாலான புத்தி பூர்வ மானவை. அவை, குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பிற்கு, ஒரு கோட்பாட்டுக் குழுவிற்கு உணர்ச்சி பூர்வமான அருட்டலையும் அதில் சடுபடாதவர்க்கு புத்தி பூர்வமான ஆறு தலையும் அளிப்பவை. எனவே சமகாலப் பிரச்சினைகள் பழைய மரபுக் கூத்துக்களில் சோபிப்பனவாயமையுமோ என்பது கேள்விக்குறியது. சமகாலப் பிரச்சினைகளை நாம் புதிய வடிவங்களில்தான் வடிக்க வேண்டும். பழையகூத்து மரபைப் பின்பற்றினால் கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்ற வகையில்தான் முடியும். எனி

உள்ளமொன அக்கறை, நவீன பிரச்சினைக்குடும் வாழ்க்கையில் மல்லர்டிக் தொண்டிருக்கும் பொதுமக்களின் நடுவிலிருந்துதான் தோன்றுகிறது. அவ்வாருண பொதுமக்கள் தங்களை நாளும் பொழுதும் உறுத்திக்கொண்டிருக்கும் நவீன பிரச்சினைகளைப் புறக்கணிக்கும் எந்தக் கலையையும் தூக்கி எறிந்துவிடுவார்கள். அக்கலை நாடோடிக்கலை என்பதற்காக அதற்குச் சலுகை அளிக்கமாட்டார்கள். *

ஞாம் கலைப்பொருள்கள் வல்லார் கைப் பட்டால் என்ன வடிவையும் எடுக்கலாம்: சமகாலைப் பிரச்சினைகளில் உணர்ச்சி வகையில் ஈடுபட்டு பழைய உத்திகளை நன்கு உணர்ந்தவர் ஒருவரால் இச்சாதனையைச் செய்யலாம். ஆயின் இங்கு நாம் செய்யப் போவது சமூக சேவையா கலைச் சேவையா என்பதை நாம் சிந்தித்துச் செய்யவேண்டும். சமூகப் பிரச்சினை ஒவ்வொன்றும் ஏற்ற கலைவடிவில்தான் சோபிக்கும். அதை வல்ல ஒரு கலைஞரே தீர்மானிக்க முடியும். *

எமது திரைப்படங்கள் இப்படி.....

பொதுவாக இந்தியப் படங்களில், சிறப்பாகத் தமிழ்ப் படங்களில் கலையின் தரம் என்ன? ..... மிகவும் ஏழையான வீடானாலும்கூட, அங்கு கட்டில்கள், உட்கார மெத்தை இருப்புக்கள், பெரிய விளக்குகள் ஆகியவைகள் இருந்தேதீரும்..... சிறிதே பணக்கார வீடாகக் காட்டப் பட வேண்டுமேயானால் அவ்வீட்டில் வளைந்து வளைந்து செல்லும் படிக்கட்டுகள், மேலே தொங்கும் கண்ணுடி விளக்குகள் (அவைகளும் சண்டைக் காட்சிகளின்போது உடைபடுவதற்கு என்றே தனியாக அமைக்கப்படுகின்றன.) ஒப்பனை மேஜைகள், மெத்தை நாற்காலிகள், மெத்தைப் படுக்கைகள் விரித் திருக்கும் கட்டில்கள் ஆகியவை போன்றவைகளில் எவைகளையெல்லாம் அமைக்கவியலுமோ, அவைகளையெல்லாம் அமைத்துவிடுகிறார்கள். தோற்றுத்தால் இவை அரண்மனைபோல அமைந்துவிடுகின்றன. இவைகளைல்லாம் வீண் செலவு என்பது மட்டுமல்ல. நம் தமிழ்ப் படங்களையே இயற்கைக்கு, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத படங்கள் என்று திரையுலகுக்குக் காட்டி நிற்கின்றன.

— ‘கலைக்கதீர்’

STENOGRAPHY
SECRETARYSHIP
ACCOUNTANCY

offer attrative prospects for the
ambitious school - leaving boy and girl

THE POLYTECHNIC

provide the shortest and best courses to superior appointments in the
Government and Private sectors.

TUITION available in SINHALA or ENGLISH MEDIA

in Day and Evening Classes at

6, Leo de Cross Road,
NEGOMBO.

311, Trincomalee Street,
KANDY.

31, Kandy Road,
JAFFNA.

Head Office

30, Galle Road. COLOMBO-6.

Space Donated By

JET BEEDI COMPANY
SCHOOL ROAD,
KARAVEDDY.

துமிழில் திரைப் படங்கள் -

- சில கருத்துக்கள்

[குருநகரோன்]

தென்னிந்தியக் குப்பைத் திரைப்படங்கள் தடை செய்யப்பட வேண்டுமென்ற குரல் வலிவுபெற்றிருக்கும் இன்றைய சூழ்நிலையில் இத்தகைய முயற்சிகள், 'கலாச்சாரத்தை அழிக்கும் செயல்களென்' வும், தமிழகத் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சி கண்டு அடைந்த பொருமையின் வெளிப்பாடுகளெனவும்' நம்ம வர்களில் ஒரு சிலராலேயே வர்ணிக்கப்படுகின்றன. 'திரையுலகச் சக்கரவர்த்தி' கரும், 'திலகங்களும்' நிறைந்த தமிழகத்திலும் தரம்கொண்டவையான தமிழ்ப்படங்கள் வடவரின் ஒதுக்கல் காரணமாகவே அகிள இந்தியப் பரிசுகளைப் பெற்றுமுடியவில்லை யெனவும், வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தால் கடல் கடந்து சென்று சர்வதேசப் பரிசுகளையும் பெற்றிருக்க முடியுமெனவும், கூறப்படுகிறது. இவற்றின் மூலம் தமிழத் திரைப்படங்கள் அடைத் திருப்பதாகக் கரும் 'அதிசன்னது' வளர்ச்சி பற்றிப் பெரிதாகப் பேசப்படுகிறது. இவற்றில் ஏதும் உண்மைகள்ளனதா?

வாழ்வின் பலவேறு முனைகளிலும் மனி தீனை தீர்க்காள்ளும் பிரச்சனைகள்: அவனது எழுச்சி, வீழ்ச்சிகள்; மன உணர்வுகள் என்ப வற்றை இயல்பாவும், நுனுக்கமாகவும் ஒரு கலாச்சாரன் முழுமையுடன் திரைப்படம் என்ற நவீன சாதனத்தின் மூலமாக வெளிப் படுத்தும் போது, அது கலீ அந்தஸ்தை யடைகிற தொலைப் பொதுவாகக் கூறலாம். பிரான்சிய, கிர்ஷ, செக்கோலிலேவுக்கிய, வங்காள, சிங்களத் திரைப்படங்களில் இப்பண்புகள் செறிந்திருப்பதை நாம் நன்கு அவதானிக்கலாம். தமிழத் திரைப்படங்களில் இப்பண்புகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றதா?

திமரச் சந்திப்பு, பிரிவு, சோகம், மறு படியும் சந்திப்பு, சந்தேகம் சோகம், தெளிதல், சேர்தல் என்ற வாய்பாட்டில் கதாநாய

களின் அதிவீரச் செயல்களையும் துணைப்பாத் திரங்களின் வெருளித்தனமான கேலிச் சேட்டைகளையும் கொண்டு 'மிகையுணர்ச்சி' யுடையவையாக அமையும் இந்தியத் தமிழ்ப்படங்களில். சாதாரணத் தென்னிந்தியத் தமிழ்னின் யதார்த்தமான வாழ்க்கையை, அவனது ஆசாபாசங்களை, துன்ப துயரங்களை நாம் சிறிதளவும் காணமுடியாது. அவன் வாழும் புழுதி மண்ணில் காலுங்களுது, அந்தரத்தில் நடந்து போகும் பாத்திரங்களையும்; பார்க்கும் ஈவெளுநின் சுயசிந்தனையை அவமதிக்கும், 'தக்க காரணங்கள் கற்பிக்கப்படாத திமரத் திருப்பங்களையும்' அழியலுணர்வைச் சிதைக்கும் கலாச்சியற்ற காட்சிச் சித்தரிப்புக் களையும் பார்க்கும்போது, 'சில வக்கியிப்பாளர்களின் வெளியிடுகள்' என்பதைத் தவிரச் சொல்லக்கூடியதாக என்ன இருக்கின்றது; ஒன்றுமே இருப்பதில்லை. தமிழனின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்காத - இத்தகைய வக்கியிப்புகளை உள்ளடக்கிய வியாபாரக் குப்பைகளை, 'கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பவை' எனக் சொல்ல முற்படுவது மாபெரும் பம்மாத்தேயல்லாமல் வேறால். இவ்விடத்தில் "இந்த நூற்றுண்டின் மாயெரும் கலாச்சாரப் படுகொலையே தமிழத் திரைப்படங்கள்தான்" என்ற வெஸ்ரர் ஜேம்ஸ் பீசின் கருத்து இல்லைத்தக்கது.

கமார் முப்பத்தொன்பது நீண்ட வருடங்கள் கழிந்துவிட்ட போதிலும் குறிப்பிடத்தக்க திரைப்படங்களென்ற முறையில் 'உண்ணையோல் ஒருவன்', 'யாருக்காக அழுதான்', (சில விடங்களில்) 'அந்த நாள்', 'நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்' போன்ற சில படங்களைத் தவிர, விரல் மடிக்க முடியாதிருக்கிறது. முன்னெனப் பொழுதையும் விடப் பரிசோதனை முயற்சிகள் பற்றிப் பெரிதாகப் பேசப்படும் நவீனக் கலீ யுலகப் போக்கின் பாதிப்பிற்கு உட்பட்டு எடுக்கப்பட்ட ஒரு பரிசோதனைத் தமிழத் திரைப்

படமாவது, இதுவரை வெளிவந்திருப்பதாக வும் தெரியவில்லை. துண்டுப் படங்கள், சிறு வர் திரைப்படங்கள், விண்ணதான் த் திரைப் படங்கள், கலாச்சாரக் செய்திப் படங்களென இன்னும் சிறி து விவிவாகப் போவோமானாலும் தமிழ்த் திரைப்படத் துறை வறட்சியின் பரப்பு மேலும் அதிகரிப்பதையே காணலாம். இலங்கையர் கண்டு பொருமை யடைவதாகக் கரும் தென்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் ‘அதி உன்னத வளர்ச்சி நிலை’ இதுதான்ஸ்ரால் நாம் பொருமை கொள்வதற்கு இதில் என்னதான் இருக்கின்றதோ தெரியவில்லை; முற்றும் அறிந்தவர் கலாக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும், கடவுளர் கருக்கே அது வெளிக்கும்.

இந்நிலையில் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் தேக்க நிலையோடு சிங்களத் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சியினை நினைத்துப் பார்ப்பது, பயன் தருவதாகும்.

ஞானிய கால வரலாற்றைக் கொண்ட சிங்களத் திரைப்படங்கள் ஆரம்பத்தில் இந்தியப் படங்களின் பாதிப்பினையே முற்றிலும் பெற்றவையாக, இலங்கையரின் வாழ்வை யதார்த்தமாகப் பிரதிபலிக்காத ஒரு போலிப் போக்கில் சென்றுகொண்டிருந்த போதிலும், 1956-ன் அரசியல் மாற்றத்தின் விளைவான கலாச்சார விழிப்பின் காரணமாகச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தோன்றிய, ‘தமது வாழ்க்கையினை அதன் முழுத் தனித்துவங்களோடும் கலை, இலக்கியத்தில் பிரதிபலித்துக் காட்டல் வேண்டும்’ என்ற உணர்வின் பின்னரியில் ‘லெஸ்ரர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ்’ போன்ற ஆற்றல் வாய்ந்த முன்னேடு நெறியாளரினால், சரியான பாதையில் கால்வைக்கத் தொடக்கியது. யதார்த்தமாகவும், நுனுக்கமாகவும் சிங்கள மக்களின் வாழ்க்கையினைச் சித்தரிப்பதில் ‘லெஸ்ரரின் பங்களிப்பு’ வியப்புக் குரியது. எனினும், இதன் காரணமாக லெஸ்ரர் மட்டுமே ‘ஒரு தனிக் கலைஞர்’ என நாம் கொள்ளத் தேவையில்லை. அவரைத் தொடருகிற புதிய பரம்பரையே இன்று உண்டு. ‘ஜி. டி. எல். பெரேரா’ ‘சென்றத்யாப்பா’ ‘சிறி குணசிங்கா’ ‘தில்லை லியனக்ருஸி’, ‘பியசிறி குணரட்ன’ ‘முதலிநாயக்க சோமரதன்’, ‘றைற்றல் தொடவத்து’, ‘தயானந்த குணவர்த்தனு’ என அப்பரம்பரை நீண்டு செல்கிறது. இவர்

கண் விடக் ‘கலாபெல்’ என்ற திரைப்படப்பயிற் சிக் கழகத்தின் மூலமும், ஆர்வங் கொண்ட இளைஞர்கள் தயார்படுத்தப் படுகின்றார்கள். நவீனத் திரைப்படங்கள் பற்றிய சரியான கண் ஸ்டேட்டத்தினை சஞ்சிகைகள், செய்தித் தாள்கள் மூலம் பரப்புவதன் காரணமாகவும், பொதுவாகச் சிங்கள மக்கள் மத்தியிற் காணப்படும் விழிப்பின் காரணமாகவும் இத்தகைய தரமான கலை முயற்சியானாக்கு மக்களின் ஆதரவும் நன்கு கிடைக்கின்றது. இதனால் அவர்களைடையும் உற்சாகத்தின் காரணமாகப் பரிசோதனையாக வும், யதார்த்தமாகவும் எடுக்கப்படும் முழு நீள, துண்டுப்படங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகிறது, அவற்றில் டல் சர்வதேசப் பரிசுகளையும் பெற்றிருக்கின்றன.

டெல்கியில் நடைபெற்ற முன்றுவது சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவில் வெஸ்றின் ‘கம் பெரஸிய’ (மாறி வரும் கிராமம்) முதலாவது பரிசோதனையும், நமன்காவது சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவில் சென்றத் யாப்பாவின் ‘மினிசா காலு கப்புட்டா’ (மனிதனும் காகமும்) என்ற துண்டுப் படம் இரண்டாவது பரிசோதனையும் பெற்றன. ‘கார்லேவிலரி’ ‘கேன்ஸ்’ திரைப்பட விழாக்களிலும், மற்றும் உலக நாடுகளிலுமாக, வெஸ்ரர் மட்டுமே ஐம்பத்தைந்து பரிசுகளை இதுவரை பெற்றிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. நீட்டியோர்க்கிலுள்ள ‘நவீன கலைஞர்கள்’ அரும் பொருட்காட்சிக் காலை’யில், திரைப் பட விழாவை நடாத்திய முன்றுவது ஆசியர் என்ற பெருமையைப் பெற்றுள்ள இவர் உலகின் சிறந்த நெறியாளர்களில் ஒருவராகவும் கருதப்படுகின்றார். இவ்வாருக சிங்களத் திரைப்படத் துறை அகில உலகினதும் பார்வைக்குள் தன்னைப் பரவலாக உட்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

நமது சிங்களச் சகோதரர்கள் சர்வதேசப் பரிசுகளைப் பெற்றதோடு மேலும் பிரமிக்கத் தக்க முறையில் வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது, குறிப்பிடத் தக்கதாக (தரத்திலும், தொகையிலும்) முத்துத் தமிழ்த் திரைப்பட வெளியிடுகள் அமையாதது, கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

தமிழகத் திரைப்படங்களின் தடையற்ற இறக்குமதியாலேற்படும் போட்டி காரணமாகவும், அவை பற்றி விரிந்த அளவிற்பறப்பட்டும் போலியன் இரசனை காரணமாகக் கொள்ளும் 'திருப்புதி' காரணமாகவும், இத்துறை போதியளவு கவனத்தைக் கடந்த காலங்களில் பெற்றிருக்கவில்லை. இதற்கு நமது ஆற்ற விண்மையைக் காரணமாகக் காட்டுவெர்க்குறும் உள்ளர். சிலர் நாடாளுமன்றத்திலும் இதனை எதிரொலித் துள்ளார்கள். தேசிய இலக்கியக் கோஷம் முன்வைக்கப்பட்ட காலங்களிலும் இங்காரணம் சொல்லப்பட்டதனை, நாம் அறி வோம். இலக்கியத்தின் பல பிரிவுகளிலும் நாம் கூடந்த (தமிழகத்தார் பலரே சுட்டிக் காட்டும்) வளர்ச்சியினையும். அதனுலேற்பட்டுள்ள முன் ஞேழும் பொறுப்பினையும் அறிந்தவர்கள், கௌலாபதி அவர்கள் முன்னெழுமுறை கூறி யது போல, 'தீர்க்க வியலாத தாழ்வு மனப் பான்மைக்காரர்' என அவர்களைத் தள்ளி விடுவார்களென்பதையும், நாம் அறிவோம், வறண்ட பூமியில் கால்கள் பதித்து வானத்தை அண்ணுந்து பார்க்கும் யாழ்ப்பாணக்கமக்காரரின் ஏக்கத்தினையும், உப்புக் கடலின் காற்றிறு கலக்கும் மீனவளின் பெருமூச்சுக்களையும், பிறபோக்கிற்கும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கு மெதிராக, சரியான பாதையிற் கிளர்ந்தெழுந்து போராடும் மக்களையும். சமுத்து வாழ்வின் தனித்துவம் துலங்கதாரத்தமாகவும். நுனுக்கமாகவும், இலக்ஷ்வத்திற் சித்தரிப்பது போல, திரைப்படத்திலும் நாடகத்திலும் சித்தரித்துக் காட்ட

முடியுமென்ற நம்பிக்கை சமுத்தின் தரமான கலை இலக்கிய அக்கறையாளர்களின் உள்ளங்களில் பதிந்தே இருக்கின்றது. நாடகத் துறையில் அண்மைக் காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் சில பரிசோதனை முயற்சிகள் இந்த நம்பிக்கையின் செல்வருவங்களேயாம்.

தேசிய முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் அரசியற் குழுநிலை இன்று நிலவுவதனால், அதனைப் பயன்படுத்தி, எமது வளர்ச்சியைத் தடைப் படுத்த முயற்று தென்னிந்தியத் திரைப்படக் குப்பைகளின் இறக்குமதியினைத் தடை செய்வது முதன்மையாகவும், உடனடியாகவும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையாயிருக்கிறது. முக்கியமான இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டால் அடுத்த கட்டமான உற்பத்தி நிலையில் வங்காள, சிங்கள, ருஷ்ய செக்கோசிலவேக்கியா, பிரான்சுத் திரைப்படங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு செயற்படுவதன் மூலமும், சரியானதும், தரமான துமான திரைப்பட இரசனைபற்றிய கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதன் மூலமும், சமுத்துத் தமிழ்த் திரைப் படத் துறையை வளர்ச்சிப் பாதையிற் கொண்டு செல்லலாம். எந்தவிதமான வளர்ச்சியின் அறிகுறியையும் தமிழகம் காட்டாததினால், தமிழ்த் திரைப்படக் கலை வளர்ச்சிப் பொறுப்பினைச் சுமக்க வேண்டியவர்களாயுள்ள சமுத்துக்கலை இலக்கிய அக்கறையாளர்கள் விரைந்து செயற்பட வேண்டியதும், அவசியமாகிறது. ★

வெப்பமேற்றப் புதிய முறை

அறைகளுக்கு வெப்பமேற்றுவதற்கு, புதிய வழியொன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரத்தைக் கடத்தக்கூடிய ஒரு வகையான மணலைக் கலந்து சுவர்களுக்குப் பூச்சுக் கொடுக்கப் படுகிறது. இதனுடன் மின்சாரத்தை இனைத்து விட்டால் அறைச் சுவர்களிலிருந்து அளவான வெப்பம் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும். ஆனாலும் சுவர்களைத் தொட்டால் மின் அதிர்ச்சி ஏற்படாது.

மேடையும் பேச்சும்

[மு. கா. சகாதேவன்]

நம் நாட்டிலே இப்போ மேடைப் பேச்சுக்குப் பஞ்சமில்லை. கடற்கரைகளிலும், காலி யிடங்களிலும், கொட்டகைகளிலும், கோவில் களிலும் மேடைப்பேச்சு நிகழ்கிறது. அரசியல் மகாநாடுகள், அறிவியல் மகாநாடுகள், சமய மகாநாடுகள், தேர்தற் கூட்டங்கள் போன்று வகை பிரித்து கேட்போர் வதைக்கும் வகையில் பேசிவரும் ஓர் கூட்டம் நாளுக்கு நாள் நாட்டில் பெருகி வருகிறது. மேடையேறியதும் ஏதோ உணர்வுடன் கரை புரணடு ஒடும் வெள்ளம்போல வரை கடந்து பேசுவோரும் உள்ளர். இவர்களை அதிகப் பிரசங்கிகள் என்ற ஒரே வார்த்தைக்குள் அடக்கி விடுவார்கள் அறி வுடையோர்கள்.

மேடைப் பேச்சிலே பலவகையான நடையுண்டு. காலால் நடக்கும் விதம் பல திறப்பட்டு விளக்குதல் போன்று சொல்லால் நடக்கும் நடையும் பலதிறப்பட்டதாகும். அன்பைப் பற வையின் நடையைக் கவிஞர்கள் அன்றத்துறைப் பார்கள். அன்ன நடையைப்போன்ற அழிய நடையை மேடைப் பேச்சிலும் காணலாம். அரிமாவிற்கு அலாதியான ஒரு தனி நடையுண்டு. விலங்கினங்கள் வாழும் கானகத் தில் பெருமிதமாக நடந்து செல்வது அரிமாவின் இயற்கை. திருவள்ளுவர் அந்நடையைப் புகழ்ந்துள்ளார். “எறு போல் பீடு நடை” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. பீடு நடையிலே நிகழும் பெரும் பேச்சைப் பத்திரிகை உலகம் “முழுக்கம்” என்று பாராட்டும்.

“போர்க்களத்தில் பகைவர் முன் நின்று போர் செய்வதற்கு மனத்திடப்பட வேண்டும். அதனினும் அதிகமான மனத்திடப்பட சபையின் முன்னே நின்று பேசும் அறிஞருக்கு வேண்டும்” என்ற கருத்தைத் திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

“பகையக்த்துச் சாவார் எளியர், அரியர் அவையக்த்து அஞ்சா தவர்.”
என்பது அவருடைய வாய்மொழி.

மேடைப் பேச்சிலே மெஸ்லிய பூங்காற்றுப் போன்ற இனிய நடையுண்டு; ஆற்றெழுக்குப் போன்ற அழிய நடையுண்டு; கோடையிடி போன்ற ஓசையுண்டு; கொண்டல் என்ப பொழியும் சொல் மாரியுண்டு; இன்னும் எது தனையோ வகையான நடைகள் உண்டு. இவை எல்லாவற்றிலும் கேட்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து மற்றவிக்கும் நடையே சிறந்த நடையாகும். நாவள்ளமையுடைய சொற்பொழிவாளர் ஒருவர் பேசும்பொழுது சபையில் உள்ளோர் அனைவரும் ஒருமுகமாக அவரையே நோக்குவர்; அவர் சொல்லும் சொற்களையே செல்லிஸ் ஏற்று இன்புறுவர். அக்கம் பக்கம் பார்க்கமாட்டார்; இங்குமங்கும் எழும் ஓசைகளைக் கேட்கமாட்டார்; காலம் செல்வதை உணர்மாட்டார்; கடும் பசியின் கொடுமையை யும் அறியமாட்டார். இத்தகைய சொற்பொழி வைத்தான் “கேட்டார்ப் பினிக்கும் சொல்”, என்று கூறினார் திருவள்ளுவர்.

கேட்பவர்களின் ஆர்வமே நல்ல பேச்சாளருக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகும். சபையோர் முகம் மலர் மலர, சொற்பொழிவின் தரம் உயரும்; நடையும் ஒங்கி உச்ச நிலையடையும். நயமுறப் பேசும் நாவலன் ஒருவனைத் தனியே ஓர் அறைப்பேசு வைத்துப் பேச்சுசொன்னால் பேச்சு ஓடாது; நடை நன்றாக அமையாது. எனவே, சபையோரிடமிருந்து பேச்சாளர் பெறுகின்ற உள்ளசியும் உள்ளக் கிளர்ச்சி யுமே மேடைப் பேச்சின் சிறந்த நடையை உருவாக்குகின்றன என்பது யிகையாகாது.

மேடைப்பேச்சு ஒரு கலை. “தித்திரமும் கைப்பழக்கம்; செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்” என்று கூறினார் ஒரு கவிஞர். நூறு மேடையேறிய அறிஞனுக்கு சபையின் நாடி அடிக்கும் முறை நன்றாகத் தெரியும். நாட்டு மருத்துவன் கையின் நாடியைப் பார்த்து உடம்பின் நிலையை. அறிந்துகொள்ளுதல் போன்று, சபைப் பழக்கம் உள்ள நாவலன் கேட்போர் முகக் குறிகளால் அவர்தம் அகத் தி ன்

தன்மையை அறிந்துகொண்டு அதற்கேற்ற நடைபில் பேசுவான். சபையறிந்து பேசாத் பேச்க, சவுவயற்றதாகும். இதனால்கேற்று திருவள்ளுவர்

“என்பொருளாவாகச் செலச் சொல்லித் தான் பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பதறிவு”
என்று கூறியுள்ளார்.

தமிழ் மேடையிலே நிகழும் பேச்சில் தமிழின் பண்பு தொனிக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்பலாம். நாடிப் போகலாம். தேமதுரத் தமிழோசையைக் கேட்கும் பொழுது செனி திணைக்கும், தமிழ் உள்ளம் தழைக்கும் என்று அவர்கள் நிதர்ச்சாமாக உணர்வதே நாடிப் போவதன் உண்மைக்காரணம். நம் மக்கள் வாழ்வு தமிழ் வாழ்வு. அவர்கள் கண்டது தமிழ், கேட்டது தமிழ், உயிர்த்தது தமிழ், உற்றது தமிழ். அத் தமிழ் அமிழ்தம் கொண்ட நாடு இந்நாடு. இது நினைவில் உறும்போது உறும் இன் பத்தை என்னென்பேன்! என்னென்பேன்! அவ்வின்பம் நுகர்ந்து திணைத்த இக்காலப் பாவலர் பெருமான் பாரதியார் “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாடுது காதினிலே” என்று கூற்றிருத்தல் தீர்க்கமான முடிவெடுக்கும் பாரதியாரின் மதி நுட்பத்தை நன்று கித்திக்கின்றது.

செவிக்கும் சிந்தைக்கும் இன்பம் பயக்க வல்ல செஞ்சொற்கள் தமிழ் மொழி யில் ஏராளமாயிருக்க, அவற்றை விடுத்து பிற சொற்களை எடுத்தாருதல், கனிமிருக்கக் காயை விரும்பி அருந்ததல் போல ஆகு மன்றே? வான ஊர்தியாகிய ஆகாய விமா

னத்தை ஓட்டுவதுக்கு “வலவன்” என்ற பெயர் இரண்டாயிரமாண்டுக்கு முந்திய இலக்கியங்களில் இருக்கத்தக்கதாக “பைஸ்ட்” என்ற ஆங்கிலச் சொல்லைப் பிரயோசித்தல் பண்புடைமையாகுமா? கடற்கரையிலே நின்று கப்பலுக்குத் துறைகாட்டும் உயரிய விளக்கங் “கலங்கரை விளக்கம்” என்று செந்தமிழ்க் காவியமாகிய சிலப்பதிகாரம் குறிக்கின்றது. ஒரை நயமும் பொருள் நயமும் கொண்ட அச்சொல்லைப் புறக்கணித்துத் “தீப்ஸ்தம்பம்” என்ற சொல்லை வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வர வரிந்து கட்டி ஒரு சிலர் நிற்பதேன்? இப்படியாக பலவுண்டு. அத்தனையும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள். அவற்றைப் புறக்கணித்து அர்த்தமே சரிவராத சில சொற்களைப் புகுத்தி அநர்த்தங்கள் செய்வோரை என்னவென்பது?

இக்குறை நீங்கிப் போதிய தமிழ்நிவை நாலு திசையும் பரப்ப நாமெல்லோரும் முயல யேண்டும். எழுத்தாளர்கள் தம் கற்பணைகளைக் கொட்டி எதையெதையோ எழுதி பெயரோடு பணமும் சம்பாதிக்கலாம். அவர்கள் எழுதி யதை வாசிக்கப் பயிற்றப்பட்டு ஒரு சமுதாயமே உருவாகிவிட்டது. அவர்கள் எழுதுவதை வாசிக்கப் படித்தோராலேயே முடிகிறது. ஆனால் மேடைப் பேசிலோ இந்திலை இல்லை. படித் தோரும் சுரி பாமராம் சரி நல்ல பேச்சை ஆழ்ந்து இரசிக்கிறார்கள், உட்பொருள் உணர்கிறார்கள். சமுதாய விருத்தியில் சமபங்கு எடுக்கிறார்கள். நாவன்ஸையால் பேச்சாளர்கள் கூறுவருவதைச் சாதனை வடிவாக்க சகலரும் முனைகிறார்கள். சாதனையும் சுற்றில் பரிமளிக்கிறது. சுரித்திரங்கள் சான்றுகி விடுகின்றன.

வெறும் உணர்ச்சிப் பேச்சுக்களால் பயன் இல்லை. சில வேளைகளில் அவை அழிவுப் பாதைக்குத்தான் எம்மை இட்டுச் செல்கின்றன. செயலே சிறப்பு’

With best Compliments of:

SRI MURUGAN STORES

Prop: G. THAMBI PILLAI

Importers, General Merchants & Commission Agents

No. 49. Old Moor Street,

COLOMBO - 12

Grams: 'MINNOLEY'

Phone: 33770

With the best Compliments of:

LOGARAJAH STORES

Importers, General Rice Merchants & Commission Agents

No. 21, Old Moor Street,

COLOMBO - 12.

Phone: 32119

அன்னை சொன்னுள்

“காந்தன் - கந்தர்மடம்”

மண்ணினர் கோர முகடாய்; மகிழ்வறு காட்சி கொண்டு விண்ணிலே நீந்தும் மீன்கள்; வீழ்த்திடு மியற்கையெய்தி கண்ணினுக் (கு) அழகாய் தெரிந்திடும் வான் முகட்டின் தண்ணேழிற் குடையின்கீழே அமர்ந்துநான் இருந்தவேளை என்னிய முடிக்கு முன்னம் ஏழிலுருக் கொண்டுவந்த கண்ணினுமரிய தெய்வம்; கண்ணியாந் தழிமும் சொல்வாள், மண்ணுடை மன்னர்தானும் மதிமிக்க புலவர்தானும் கண்ணென என்னிபெண்ணைப் பலபடப் புகழ்ந்து மென்றன் என்னமோ நிறையில்லை என்றுமே நிறையாதந்தோ! உண்ணுவ தொன்றெனினும் உண்ணுவர் சாதியென்றால் மண்ணவரென்று பொங்கு மகிழ்வுடன் சேர்ந்து வாழ்வர்?

அந்தப்;

பாவையின்வார்த்தை தன்னைப் பருகியான் நிற்கும்வேளை பூவையவளென்னை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்து சொல்வாள், மானுடச் சாதியென்ற வரையறை கண்டமாந்தர் வானிலே தவழ்ந்திட்டாலும்; வான்புகழுடைந்திட்டாலும் உண்பதும் உறந்துவதும் உடுப்பதாம் ஓர்செயலே; உண்ணிடல் இந்த எண்ணம் ஊருடன் உய்வரன்றே! வீங்கு புயவலியும்! வீரர்கள் ஆட்பொலிவும் தேங்கிக் கிடந்த பண்டைத் தேங்தமிழ் நாட்டிலன்று வாழ்வினை வெல்லவென்று வந்த நன்மக்கட் கூட்டம் கூழினைக் கூவியாகப் பெறுகினுந் தங்களுள்ளம் உயர்வெனக் கண்டநல்ல உழைப்பினைத் தொழிலதாக யீயர்வைதம் மேணிசிந்த ‘விழைந்து’ நல்வாழ்வு பெற்றார் அன்றைய தொழிற்பெயர்கள் அறிவிலா மக்களாலே இன்றைய ‘சாதி’ யாகி இன்றையே பிரிக்குதந்தோ! என்றுதன் மேணியெங்கும் எரியுந்தி வேகத்தோடு அன்னையாந் தமிழ்அரசி ஆற்றுது கூறலுற்றார். ஆத்திரத்தோடு சொன்ன அன்னையென் பதிலுக்காகக்; காத்திருக்காது அன்று கடுகியே சென்றபின்னர்; என்னுளத் தெழுந்த இந்த எவ்விய நற்கவிதை செய்தேன் - இதனை உண்ணிடல் உலகிலுள்ள உயர்வு தாழ்விங்கு விழும்.

- * -

சிரிப்பும் - செயற் குழுவும்

- ஜெயந்தி -

எங்கள் மன்ற வரலாறு
என்றும் காணுக் கிறப்பெல்லாம்
பொங்கி வழிந்தன இவ்வாண்டில் !
பெருமைக் குரியதிக் செயற்குழுவே :-

‘நித்தி’ எமது தலையை; காதடைக்கக் கத்தி இவர்கெத்தார் கூட்டத்தில் ! இனி ஒய்வா ?
சிறிய பிழையெனிலும் பழிவிழ்தல் இவர்மிதே !
திரிந்தார்; முடிகி அ சாதனைசேர் ஓராண்டு.

‘திருநா’ எங்கள் தரமான உபதலைவர்
‘சரிபிழைகள்’ ‘ராஜ தந்திரங்கள்’ பேசிடுவார் !
வருடம் கழிந்தத்தா ‘கன்ஸ்’ இல் ! மேசையிலே
உரமாகக் கூட்டுவதால் வெடிப்புகளும் தோன்றினவாம்?

‘கச்சி’ இனிய செபலாளர்; அவசரத்தின்
உச்சியில் நிற்பார்; காதடைக்கப் பேசுபவர் !
வவுனியா வரைவந்து அங்கேருநாள் திரும்பினராம் !
‘தவம்செய்து’ தமிழ்மன்றம் பெற்ற ஒருசெல்வம் !
உதவிக் செயலாளர் செயற்குழுவில் ஓர் ‘முத்து’
இதமாகச் செய்துள்ளார் கன்ஸ் ரெக்னேவஜி,
Course!

தாடி அழகர்; தரமான ஓர்நடிகர்
ஓடித் திரிந்து உழைத்தார்; வாழ்கபணி !
‘நவம்’ எங்கள் பொருளாளர்; ‘சட்டங்கள்’ கேட்டுவந்து
அவிழ்க்க முயன்றாராம்! யாரோ, ‘நி Treasury யெல்லோ’
என்றதனை நம்பித்தான் ஆன் ‘உசார்’ கொண்டாராம் !
மன்றத்தின் பொருளதனை நன்றாகக் காத்துள்ளார் !

‘ஜெயகாந்தி’ எங்கள் பத்திரிகை யாசிரியர்
உயர்வாக ஓரிதழை உருவாக்கித் தராஜுவல்;
கல்லூரிச் சுவர்மீதோ காலமெலாம் இவர்க்காவல் !
‘நல்லதோர் செற்’ உண்டு. Corridorஇல் வரும்கூவல் !
‘தில்லைக் கூத்தன்’ டிப். ரெக் பிரதிநிதி
சொல்லாமற் கொள்ளாமல் ‘திடர்’ என மறைவார் !
‘ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள்’ சிலகாலம் எழுப்பியவர் !
எழிலாக எழுதி இருபரிசு பெற்றுள்ளார்.

சிரிப்புடனே பொழுதையெல்லாம் செலவாக்கும் ‘ஏனாங்
பஸ்தரிப்பிற்கு வந்தால் பஸ்டரேனு வருவதில்லை ! [தன்]
செயற்குழுவின் கூட்டத்தில் புகைப்படலம் தோன்றுவ
பயனுள்ள பணிபுரியும் இவரினியெம் துணைத்தலைவர் [தேன் ?

நகுலேஸ் வரஞார் வரவையாளர் பிரதிநிதி
வெகுநாளாய் மன்றத்தில் நடப்பவற்றை இவரறியார் !
சுப்பிர மணியம் அளவைத் துறையாளர்
தப்பியும் மன்றத்தின் பக்கம் தலைகாட்டார் !

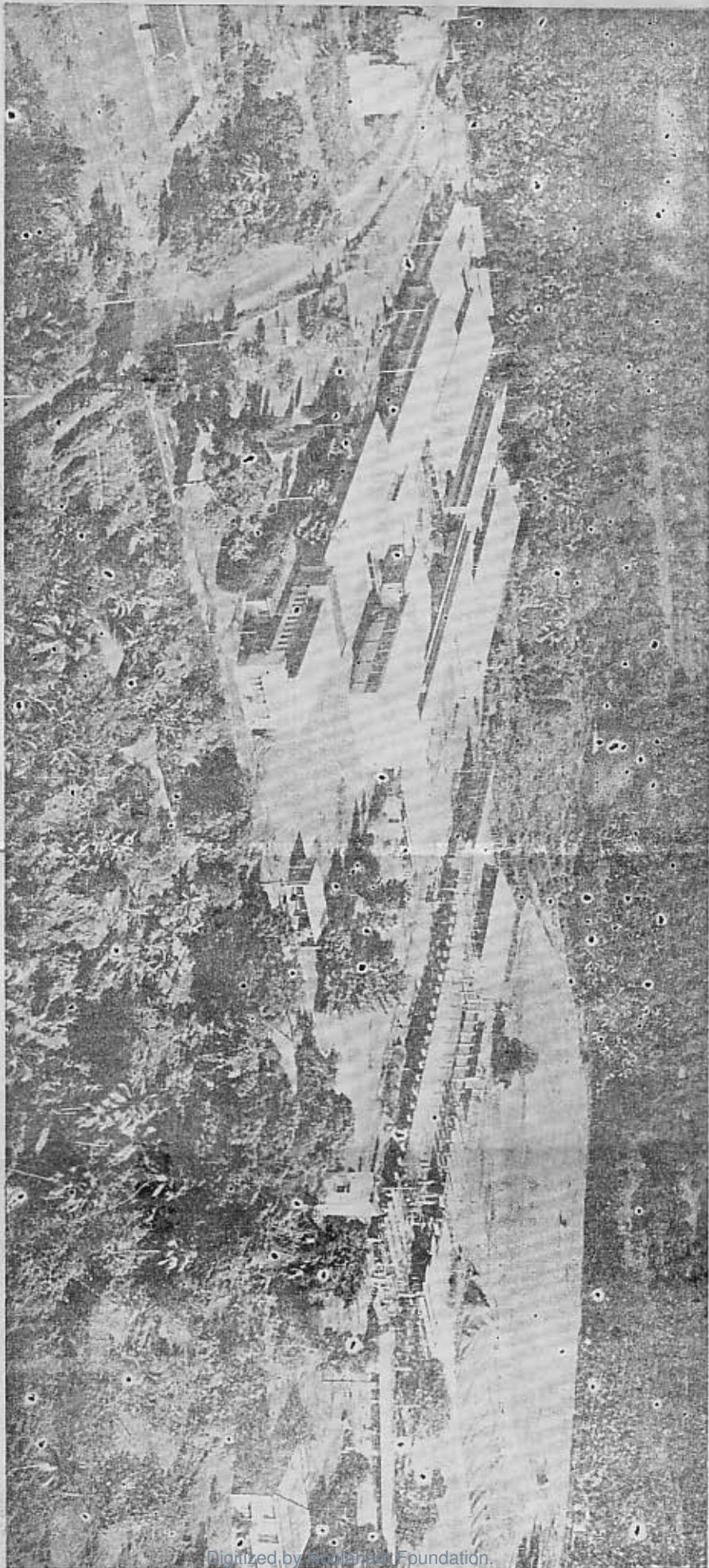

அமூல்தின் போற்றியில்-தொழில் நுட்பத்
திறாமகள் இங்கே உருவாகின்றன.

இலங்கை உயர் தொழில் நுட்பவியற் கலாசாலை

இலங்கை விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பவியற் பல்கலைக்கழகம்

ஏப்ரல் 1970 முதல் —

திலம்கை உடன் தொட்டில் நுட்பவீபற் கலாசாலைத் தமிழ் மன்றம்

காப்பாளர்: திரு. எஸ். எஸ். சுமண்தாச (கலாசாலை இயக்குநர்)

துணைக் காப்பாளர்: திரு. க. சிவசுப்பிரமணியம் (விரிவுரையாளர்)

பெரு போகுளாளர்: திரு. க. நடேசலிங்கம் (பெளதிகத்துறைத்தலைவர்)

செயற் குழு 1969-70

தலைவர்: திரு. மாவை. தி. நித்தியானந்தன்

துணைத் தலைவர்: திரு. வே. திருநாவுக்கரசு

பொதுச் செயலாளர்: திரு. க. சக்சிதானந்தன்

துணைச் செயலாளர்: திரு. இ. முத்துரத்துறைந்தன்

இதழாசிரியர்

குழுத் தலைவர்: திரு. இரா. ஜெயகாந்திநாதன்

இளம் பொருளாளர்: திரு. வ. நவரத்தினம்

மேலதிகபிரதிநிதிகள்: திரு. ச. இ. சிவசுப்பிரமணியம்

(டிப்ரெக் பொறியியல் 3-வது ஆண்டு)

திரு. வி. அனந்தநாதன்

(தொலைத் தொடர்புப் பரிசோதகர் துறை)

திரு. எஸ். நகுலேஸ்வரன் (வரைவைத்துறை)

திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம் (அளவைத்துறை)

செயற் குழுவிற்குச்

சில நிமிடங்களைப் பரிசளியுங்கள்!

(ஆண்டறிக்கை)

- ★ புத்திலக்கிய ஆர்வம் ★ சிந்தனை வளர்ச்சி
- ★ ‘.....கலைவிழா’ ★ அறிமுக விழா ★ வாணி விழா
- ★ தொடர்ச்சியான கூட்டங்களும், இயக்கமும்
- ★ நிர்வாகச் சீரமைப்பு ★ போட்டிகள் ★ மீண்டும் ‘நுட்பம்’

“இன்றைய மாலை வேளை உண்மையிலேயே மிகமிகச் சுவாரசியமானதாக இருந்தது.” கலாசாலை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற காரசாரமான ஒரு இலக்கியக் கூட்டத்தில் லயித்த பேச்சாளர், பின்னர் இப்படி மனம்விட்டுச் சொன்னார். “பார்வை” சிறுக்கை நூல் அறிமுக விழாவிலே எழுத்தாளர்கள் எஸ். பொன்னுத்துரை, குப்பிழான் ஜி. சண்முகன், பதுளை மு. நிதித்யானந்தன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டார்கள். வேறு பட்ட இலக்கியக் கருத்துக்கள் சந்திக்கும் கவையான ஒரு களமாக அன்றைய கூட்டம் அமைந்தது. சபையிலிருந்த உறுப்பினர்களிடமிருந்து முடிவின்றி எழுந்துகொண்டிருந்த ஆழமான கேள்விகளுக்கும், பேச்சாளர்களின் விளக்கங்களுக்கும் வலிந்து ஒரு மூற்றுப் புள்ளி வைத்து, கூட்டத்தைத் தடுத்து முடிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை நேரம் ஏற்படுத்தும்வரை அந்தக் கூட்டம் நடந்தது. இவ்வளவு தாரம். கணமான இலக்கியச் சிந்தனைகளில் உறுப்பினர்கள் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டமை வெளிப்படையான ஒரு வளர்ச்சியாகும். இதனை இவ்வறிக்கையின் முதலாவது அம்சமாக இங்கு குறிப்பிடக் காரணம், இதன் பின்னணியில் மறைந்திருக்கும் முக்கியமான இவ்வாண்டுச் சாதனையே. மன்றத்தின் ஓராண்டுப் பணிகளின் மூலம் உறுப்பினர்களிடையே மிகவும் பலமாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக்கும் புது இலக்கிய ஆர்வத்தையும், ஈடுபாட்டையுமே குறிப்பிடுகிறோம். பெருவிழாக்கள், சலவசலப்புக்கள் முதலியவற்றிலும் பார்க்க, இத்தகைய ஒரு பயனுள்ள இலக்கிய, எழுத்தார்வத்துக்கும், சிந்தனைக்கும் அத்திவாரம் அமைப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றியை முதலாவதாகக் குறிப்பிடுவதில் பூரிப்பும், பெருமிதமும் எழுகின்றன. மன்றத்தில் இவ்வாண்டிலே இடம்பெற்ற ஒவ்வொரு பணியும் அல்லது நிகழ்ச்சியும் இந்த வளர்ச்சியில் உதவியுள்ளது. இந்த ஆரோக்கியமான பாரம்பரியம் தொடர்ந்து இதே வழியில் வளர்க்கப்படவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு அடுத்துவரும் செயற்குழுக்களைக் கார்கின்றது.

கலைமகள் விழா

1968-இல் முதலாவது ‘நுட்பம்’ வெளியிடப்பட்டது. அதன் இரண்டாவது இதழ் 1970-இல் மலர்கின்றது. இடையில் ஏற்பட்ட ‘இடைவெளி’ யின் குறை, அதற்குரிய கூட்டுப் பொறுப்பின்மீதே சுமத்தப்படும். இது பிரதிவிளக்கின்ற ‘வெறுமை’ யின் முடிவே எமது செயற்குழுவின் தொடக்கமாக அமைந்ததால், ஆரம்ப காலத்தின்போது, ஸ்திரமாகக் காலான்றக்கூடிய ஒரு தளம் எமகுகுக் கிடைக்கவில்லை. இதனால், எமது முதலாவது நிகழ்ச்சியாக அமைந்த ‘கலைமகள் விழா’ மூன்று நான்கு தினங்களுக்குள் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டிய நெருக்கடியும் ஏற்பட்டது. இருந்தபோதிலும், இது பல இனத்தவர்களும், மதத்தவர்களும் கலந்துகொண்ட இனியதோர் இயல், இசை நிகழ்ச்சியாகப் பலவகைகளிலும் சிறப்புற அமைந்தது.

கலைவிழா

‘தலைநகரில் இதுவரை காலத்திலும் நடைபெற்ற மிகப் பிரமாண்டமான விழாக் களில் ஒன்றேன்’ வர்ணிக்கப்பட்ட எமது முதலாவது கலைவிழா வெள்ளவத்தை இராம கிருஷ்ண மண்டபத்தில் முழுநாள் நிகழ்ச்சியாக நடந்தது. ஆனாலும் இந்தப் ‘பிரமாண்டத் தன்மை’ யைப் பிரமாதப்படுத்திக் கொள்வதில் எமக்கு ஒரு ஆர்வமுயில்லை. இதற்காக அந்த விழா எடுக்கப்படவில்லை. பதிலாக, அதன் நோக்கத்தையும், தாக்கத்தையும் பற்றியே எமது அக்கறை உள்ளது. இந்த விழாவினால் உந்தப்பட்டு, உடனேயே ஈழத்து இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்குச் சந்தா செலுத்தியவர்களும், ஈழத்து இலக்கியவளர்க்கிப்பற்றிப் பேச முற்பட்டவர்களும் எமக்குத் தெரியவே பலர் உள்ளர். எமது உழைப்பின் அறுவடையை இங்குதான் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

இலக்கியப் பிரக்ஞங்குடனும், குறிக்கோளுடனும் எடுக்கப்பட்ட இக் கலைவிழாவின் காலை நிகழ்ச்சியின்போது கவிஞர் நாவற்குழியூர் நடராசன் தலைமையில் “..... நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே!” என்ற பொதுத் தலைப்பில் இடம்பெற்ற கவியரங்கில் கவிஞர்கள் இ. முருகையன், ‘அம்பி’, சில்லையூர் செல்வராசன், இ. சிவானந்தன், மாவை நித்தியானந்தன், சி. பொ. காந்தகுமார், கு. சிவானந்தராசா, சௌந்தரராசன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். இவர்களில் இறுதி நால்வரும் எமது மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது சிறப்பம்சமாகும். இதன்பின்னர் திரு. வே. திருநாவுக்கரசு தலைமையில், “பிரக்ஞங்களைத் தீர்க்க வன்முறை வழிகளை நாடக்கூடாது” என்ற தலைப்பில் விவாதம் நடந்தது. இதில் வாதிகளாக (கொழும்பு) இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், பிரதிவாதிகளாக எமது கலாசாலை மாணவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள்.

மாலை நிகழ்ச்சிகள் திரு. மர்வை. தி. நித்தியானந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றன. கருத்தரங்க நிகழ்ச்சியில், திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன் “திரைப்படங்கள் – கலையம்சமங்கமும்” என்ற பொருளிலும், திரு. இ. முருகையன், “கலை, இலக்கியம் – பரிசோதனை முயற்சிகள் – ஈழம்” என்ற தலைப்பிலும், திரு. டொமினிக் ஜீவா, “பத்திரிகைகள் – சுஞ்சிகைகள் – ஈழம்” என்பது பற்றியும் பேசினார்கள். சில கலை, இலக்கியச் செய்திகளை இக்கருத்தரங்கு பார்வையாளர்களுக்கு அளிக்க முயன்றது. இங்கு கூறப்பட்ட சில உண்மைகள், ‘கலை நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் எதிர்பார்த்துவந்து’ பலருக்குச் சற்றே கசப்பாக அமைந்தது உண்மை என்றாலும், எம்மைப் பொறுத்தவரையில் மாலை நிகழ்ச்சிகளின் உயிரம்சகமே இந்தக் ‘கசப்பான மருந்திலே’ தான் தங்கியிருந்தது. இல்லாவிடின், (சிலர் செய்வதுபோல) சிரமத்துக்குமேற் சிரமப்பட்டு, மக்கள் திரளைக் கூட்டி, (இலவசமாக) வெறும் கேளிக்கைகளைக் காணபிப்பதுடன் மட்டும் முடித்துவிடுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

செல்வி கெளரி முத்துக்குமாரசாமி குழுவினரின் பரத நாட்டியம், விழாவின் ஓர்கவர்க்கிமிக்க அம்சமாக விளங்கியது. கவிஞர் ‘மகாகவி’ யின் ‘கண்மணியாள் கானது’ யை திறமைமிக்க லடிஸ் வீரமணி அவர்கள் வில்லில் இசைத்தார். இறுதி நிகழ்ச்சியான ‘காவலன் தீபம்’ என்னும் தழுவலாக்க நாடகம். ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாக அமைந்தது. இதில் எமது கலாசாலை மாணவர்களான திருவாளர்கள் : இ. முத்துரத்தி ஆண்டியார், மகாத்மசீலன், மாசிலாமணி ஆகியோர் பங்குகொண்டு நடத்தவார்.

கருத்தரங்களும் விவாதமும்

இடையிடையே மட்டும் விழித்துக்கொள்கின்ற ‘கேவிக்கூத்து’ எமது மன்றத்தில் இவ்வாண்டு நடைபெறவில்லை. தொடர்ச்சியான, சமசீரான வகையிலே மன்றம் ஆண்டு முழுவதும் இயங்கியது. முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவாறு. உறுப்பினர்களிடையே அதிகரித்துக் காணப்பட்ட உற்சாகத்திற்கும், மன்றத்துடனே ஈடுபாட்டிற்கும், உறுப்பினர் – நிர்வாக உறவுக்கும் இத்தகைய தொடர்ச்சியான இயக்கத்தையே காரணம் கூறலாம்.

மன்றக் கூட்டங்களில் கருத்தரங்குகளும், கலந்துரையாடல்களும் தொடர்ந்து நடாத்தப்பட்டன. உறுப்பினர்கள் ஆர்வத்துடன் பங்குகொண்டதால், இவை ஆக்க பூர்வமான நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்தன. உறுப்பினர்கள் பங்குகொண்ட கவியரங்கம், கலாசாலை மண்டபத்தில் நடாத்தப்பட்டது.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் (கொழும்பு), இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் (பேராதனை) மருதாண தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி ஆகியவற்றுடனே விவரத் அரங்குகளில் எமது மன்றம் பங்குபற்றியது. மன்ற விவாதக் குழுவில் பின்வரு வோர் இடம்பெற்றனர். திருவாளர்கள்: கு. புனிதவேல், மாவை. தி. நிதியானந்தன், வே. சிவனடியார், வசந்தகுமார், இ. சிவபாலன், இ. முத்துரத்தினந்தன்.

போட்டிகள்

விவாதக் குழுத் தேர்வுப் போட்டி நடாத்தப்பட்டு, விவாதக் குழுவினர் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார்கள். தயார்செய்யப்படாத, தர்க்கரீதியான சொற்பொழிவுகளே இத்தேர்வுக்குச் சரியான அடிப்படையைக் கருதப்பட்டதால் அவ்விதமே தேர்வு நடாத்தப்பட்டது.

எமது மன்றத்தில் முதன்முதலாக இவ்வாண்டிலே இலக்கியப் போட்டிகள் நடாத்திப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

போட்டி முடிவுகள் பின்வருமாறு :

கட்டுரை :- திரு. ச. இ. சிவசுப்பிரமணியம் (முதலிடம்)

திரு. சி. பொ. காந்தகுமார் (2-வது இடம்)

(மூன்றாவது பரிசு வழங்கப்படவில்லை.)

சிறுகதை :- திரு. ச. இ. சிவசுப்பிரமணியம் (முதலிடம்)

திரு. சி. பொ. காந்தகுமார் (2-வது இடம்)

திரு. மகாத்மசீலன் (3-வது இடம்)

கவிதை :- திரு. சி. பொ. காந்தகுமார் (முதலிடம்)

திரு. வே. திருநாவுக்கரசு (2-வது இடம்)

திரு. வே. சிவனடியார் (3-வது இடம்)

விளம்பரப் பல்கை

எமது மன்றத்து விளம்பரங்களைச் சுதந்திரமாகவும், இலகுவாகவும் பார்வைக்காக இணைப்பதில் இதுவரை காலமும் பெருஞ் சிரமம் இருந்துவந்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்றி, எமது மன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் ஒரு விளம்பரப் பலகை அமைக்கப்பட நடவடிக்கை எடுத்து வெற்றிகண்டிருக்கிறோம். ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இது கைகூடிய தால், எமது செயற்குழுவுக்கு இது பயன்படாவிட்டாலும், அடுத்து வரப்போகும் நிர்வாகங்களுக்குப் பயனுள்ள ஒன்றுக் கூடுதலாக இது விளங்கும். எமது இந்த முயற்சியால், கலாசாலையிலுள்ள ஏனைய இலக்கிய, சமய சங்கங்களும் பயன்பெற்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி யடைகிறோம்.

வருடாந்தத் தேர்தல்

அடுத்த செயற்குழுவினரைத் தெரிவுசெய்யும் பொருட்டு, வருடாந்தத் தேர்தல், இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம், அமைதியாக நடாத்தி முடிக்கப்பட்டது. எமது செயற்குழுவிலே இப்பொழுது துணைச் செயலாளராக இருக்கும் திரு. சி. முத்துரத்தினான்தன் தலைவராகவும், பிரதிநிதியாக இருக்கும் திரு. வீ. அனந்தநாதன் துணைத் தலைவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுக்கும், ஏனைய புதிய அலுவலர்களுக்கும் மனமார்ந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கிறோம்,

நுட்பம்

மலர் வெளியிடுதல் இலகுவான் ஒன்றல்ல. இதுபோன்ற சில முக்கியமான கட்டங்களில் உறுப்பினர்களின் போதிய உதவி கிடைக்காமல் போன்றை வருத்தத்திற்குரியதே. இருந்தபோதிலும் இதழாசிரியர் குழுவினரதும், மன்றத் தலைவரினரதும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களதும் பெருமயற்சியால் இவ்வெளியீடு சாத்தியமாக்கப்படுகின்றது. கடந்த ஆண்டில் ஏற்பட்ட குறையை இந்த இரண்டாவது நுட்பம் நிரப்பிக்கொள்வதோடு, எதிர்காலத்தை நோக்கித் தன் பாதங்களை முன்னே பதிக்கின்றது.

வெளியுலகில்.....

மன்றத்திற்கூடாகச் செய்தவற்றைவிட, எமது உறுப்பினர்கள் பலர் வெளியுலகிலே பன்மடங்கு குறிப்பிடத்தக்க பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் இங்கு விரித்துச் சொல்வதற்கில்லையென்றாலும், அவர்களது உழைப்பின் பெருமையிலே எமது மன்றமும் பங்குகொள்கிறது.

விடை பெறுகிறோம்

ஓராண்டு உழைப்பின் பயனாக, நன்கு பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு தரையை, அடுத்து வருபவர்கள் பயிரிடுவதற்காக நாம் விட்டுச் செல்கிறோம். நாம் பொறுப்பெற்றபோது எமக்கு அளிக்கப்படாத சீரமைக்கப்பட்ட குழநிலையையும், ஆர்வ நிலையையும் நாங்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்துச் செல்வதையிட்டு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். மன்ற

யாப்புக்கமைய, குறிப்பேடுகள் முதலியவை புதிதாகவும், புதுக்கியும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மன்ற நிரந்தர நிதியையும் முடிந்தவரை பயண்படுத்த முயற்சியெடுத்துள்ளோம். நிர்வாக எந்திரத்தின் பசுமையான எதிர்கால இயக்கத்துக்கு ஆத்மார்த்தமாக உழைத்துள்ள நிறைவும் எமக்குண்டு.

யதார்த்தம் கருதி இவ்வறிக்கையை வெளிப்படையாக, உள்ளது உள்ளபடி அப்படியே எழுதினோம். எமது காலத்தின்போது உதவியும் ஒத்துழைப்பும் தந்த உறுப்பினர்கள், விரிவுரையாளர்கள், துணைக்காப்பாளர், பெரும் பொருளாளர் மற்றும் யாவர்க்கும் மன ஆழத்திலிருந்து எழுந்த நன்றிகளைத் தெரிவிக்கிறோம். இப்பொழுது புலப்படத் தொடங்கியிருக்கும் ஆரோக்கியமான பாகதயினதும், பாரம்பரியங்களினதும் வலுவுள்ள தொடங்கியிருக்கும் ஆரோக்கியமான பாகதயினதும், பாரம்பரியங்களினதும் வலுவுள்ள நிறைந்த வாழ்த்துக்களை வழங்கி, விகட பெறுகிறோம். ★

— செயற்குழு 1969 — 70

With the Best Compliments of

T. KUMARASAMY
[LEADING TEXTILES MERCHANTS]

44, GRAND BAZAAR.
JAFFNA.

கா..... கா..... கா..... கூ..... கூ..... கூ.....

- வே. திருநாவுக்கரசு -

கா..... கா..... கா..... கா.....
காகம் ஒன்று கரைகிறது
காகம் ஒன்றின் குரல்கேட்டு
காகங்கள் ஒன்று கூடியது
பெரிதும் சிறிதும் கூடியது
பேதங்கள் அங்கே பிரிக்கவில்லை
சாதி மதங்கள் ஏதுமில்லை
சாவினில் பிரிவது ஒன்றாற்றி
வேற்றுமை அவைக்குள் ஏதுமில்லை
ஒற்று மை ஒன்றே உரிமைக் குரல்

கூ..... கூ..... கூ..... கூ.....
குயிலின் குரலும் ஒலிக்கிறது
குரலில் துயரம் தோனிக்கிறது
புள்ளிப் புள்ளிக் குயிலொன்று
புகலிடம் தேடி நின்றதங்கே
குயில்கள் துணைக்கு வரவில்லை
அருகினில் காக்கை அமர்ந்துகொண்டு
அழகாய் ‘கா’ வென அழுததுவே.
குயிலின் குரலில் மாற்றுமில்லை
குயிலைக் காகம் கொட்டிடவே
குருதி வழிந்து ஓடியது
குரலில் சோகம் இழையோட
குயிலும் கூ..... கூ..... என்றாவே.

குஞ்சக் குயிலுக்கு குரலத்தீ
மாற்றும் எண்ணம் ஏதுமில்லை
வேற்று வழிகள் வேண்டிடவே
காகம் கூட்டம் கூடியது
காகம் குஞ்சைத் தனதென்றும்
காகா என்றே கரையென்றும்
காரியத்தை முடித்து விட
கூவிய சொண்டால் கொத்தியது
கூ..... கூ..... என்றே குயிலதுவும்
வேதனையாகக் குரல் கொடுத்தும்
ஆதர வளிக்கக் குயில்களில்லை

கோகிலத்தின் குரல் கேட்டு
ஓடிச் சென்றே பார்த்திட்டேன்
சாவை அணைத்து நின்றுமது
நாவை மாற்றும் எண்ணமில்லை
கோகிலத்தின் கோலம் கண்டு

ஓடிச் சென்று மீட்கவெண்ணி
சற்றே அருகிற் சென்றேனே
சட்டென் அக்குயில் பறந்ததுவே.
அவ்விடம் வீட்டு அகன்றதுவும்
வெவ்விடக் காக்கைக் கூட்டத் திடம்
விரைந்த வந்து விட்டதுவே
இா னார் இனியார் அறியாது
நண்பாரைப் பகவதரைப் புரியாது
அன்பரை விட்டு அகன்றதுவே
மீண்டும் குரலினைப் பழக்கிடவே
அண்டங் காக்கை அலறியது

குஞ்சக் குயிலே என்றாலும்
குரலினை மாற்றும் எண்ணமில்லை
அஞ்சா நெஞ்சைக் கண்டேயான்
அங்கே விட்டேன் அம்மமா !
பறக்க முடியாப் பறவையது
இறக்கைகள் இன்னமும் பிறக்கவில்லை.
சற்று நேரம் சென்றபின்னார்
சட்டெங்க கேட்டது அக் குரலும்
காகக் குரலாய் இருந்திடவே
மீண்டும் அவ்விடம் சென்றதாந்தேன்.

மரண ஒலம் எழுப்பியது
மனதை மிகவும் வருத்தியது
கல்லொன் ஹெடுத்து எறிந்தேயான்
கலைந்தேன் காகக் கூட்டமதை
சென்றே அதனை மீட்டுவிட்டேன்

என்னென்றே யான் இயம்பிடுவேன்
வீரக் குஞ்சம் குற்றுயிராய்
தீனமாய் கா கூ.....என முனகியது
சாவிலும் கொள்கை மாறவில்லை
ஆவி பிரியும் வேனொயதில்
தண்ணீர் எடுத்துத் தெளித்தேன்யான்
கண்ணீர் பெருகி வழிந்ததுவே.

குயிலின் கதையும் முடிந்ததுவே ....
குயில்கள் ஒசை முடியவில்லை
கூ..... கூ..... கூ ...
குயில்கள் ஒசை முடியாது !

நமது பத்திரிகைகள்

சித்தாந்தப் புலவன், வித்துவான், க. ந. வேலன் B. O. L.

“அயோக்கியர்கள் ஆட்சி பிடிக்க, போக்கிலிகள் பேனே பிடிக்க, நாட்டிலே நீதி யிருக்குமா? யோக்கியர்கள் ஆளுவேண்டும்; அயோக்கியர்கள் ஆளப்பட வேண்டும்.” என்று இந்த நாட்டில் முன் பொரு காலத்தில் முற்றவெளியில் கூறி வேண்.

இந்தக் கருத்தை உண்ணிப்பாய்க் கேட்டுணர்ந்த ஓரங்பர், “யோக்கியர்கள் ஆளுவேண்டும், அயோக்கியர்கள் ஆளப்பட வேண்டும்” என இன்னூர் கூறுகின்றார். இதுபற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று ஒரு பத்திரிகையிடம் கேட்டிருந்தார். “ஆம் அவர் ஆளப்படவேண்டியவரே” என்று குயுத்தியாகப் பலதிலித்தது அப்பத்திரிகை. ஒர் உண்மையைச்சொன்ன என்னை அயோக்கியன் என்று குயுத்தி பண்ணிவிட்டார் அவ்வாசிரியர். அவர் பேனே வாழ்க. அந்தக் குயுத்தியை நான் என்றும் ரசித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

இதனால் நான் சொன்ன கருத்துப் பொய்யாகி விட்டது என்பது பொருளால்ல. பரிசுப்பதின் மூலம் மெய்யைப் பொய்யாகவும், பொய்யை மெய்யாகவும் கொஞ்ச நேரத்துக்குக் காட்ட முடியும். அந்தக் கொஞ்ச நேரம், அநீதி அறியை ஏற்றிய காலம் அந்தக்கொஞ்சநேரமே அற்பர் களின் ஆட்சிக்காலம். என்பது எனக்குத் தெரியும். பத்திரிகை நடத்துவது ஒரு தொழில் உலகில் உள்ள லாபகரமான தொழில்களுள் இது இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கின்றது. எதையாவது எழுதி பத்துக் காசு பிழைத்துவிட வேண்டும். அவ்வளவு தான். மக்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதைக் கொடுத்து விட்டால் வியாபாரம் கச்சிதமாக நடைபெறுகின்றது. அதை வாங்கி அவர்கள் எக்கேடு கெட்டாலும் நமக்கென்ன? நமக்குத் தேவை பணம், பணமே.

புளித்துப் போன பதம் கெட்ட, ஊசிப் போன, கலப்படமான, உணவுப் பொருட்கள் உடலுக்கு ஊறு செய்வன. அவற்றை விற்பது மக்கள் உடல் நலனுக்குக் கேடு. விற்பதற்குச் சட்டம் அனுமதிக்காது, ஆனால் நாற்போன, நாற்ற

மெடுக்கும் செய்திகளை, நஞ்சை விடக் கொடிய கருத்துக்களைப் படங்களோடு விற்பதற்கு இந்த நாட்டில் சட்டம் உதவியாயிருக்கின்றது.

மக்கள் விரும்புகிறார்கள், நாங்கள் விற்கிறோம். மக்கள் கேட்கிறார்கள் நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்பது வியாபார உலகிற்கூட முற்றுக விரும்பத்தக்க தல்ல. குழந்தை கெட்பதையெல்லாம் தாய் கொடுப்பதில்லை. கொடுக்கக் கூடாது. நம் நாட்டு மக்கள் ஜனநாயகக் குழந்தைகள் என்பதைப் பேனே மன்னர் மறந்து விடக்கூடாது.

மக்கள் விருப்பத்தினை நிறைவேற்றப் பேனே பிடிப்பவர் மலிந்து, மக்கள் தேவையினை உணர்த்த எழுதுவோர் அருகி விட்டனர், ஒரு நாட்டின் ஜனநாயக ஆட்சி அந்நாட்டு மக்களின் தரத்தைப் பொறுத்தே அமைவது. ஜனநாயகத்தின் தரம் மக்களின் தரமே. நிலத்தின் இயல் புக்கேற்ப நீரின் இயல்பு அமைவது போல, மக்களின் தரத்திற்கேற்பவே மத்துகளாட்சி அமையும். மக்களின் தரத்தை உயர்த்தும் கடமை, அதிகாரம் பிடிக்கும் ஆட்சியாளருக்கும் அறிவுலகில் ஆட்சி செலுத்தும் அறிஞருக்குமே உரியதாகும். ஒரு நாட்டின் அதிகாரம் அயோக்கியர்களிடமும், அறிவுலகம் போக்கிரிகளிடமும் சரண் புகுந்தால் நீதிக்கு இடம் எங்கே?

அண்மையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தை அறிவுலகில் பேனே பிடிக்கும் பத்திரிகையாளர் தெரிந்து வைத்து மூடி மறைக்கும் பணியினைச் செய்து வந்தனர். ஒரு பத்திரிகை தானும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் மனதில் ஏற்பட்டுள்ள புரட்சியை வெளியிடும் அறிவை, பண்பாட்டைப் பெறவில்லை என்பதை உணரும் போது நாம் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டியுள்ளது. பொது மக்கள் உள்ளத்தால் உயர்ந்து நீதியை வேண்டியிரைந்து புதியதோர் உலகு செய்யப் புறப் பட்டு விட்டார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டுப் பத்திரிகைகள் பெரும்பாலும் ஆட்சிக்கு வருவோரைத் துதிபாடி, மக்கள் உணர்ச்சியை மதியாது பத்திரிகை விற்றுப் பிழைக்கின்றன.

மின் காந்தவலகுகளிலே பூர்த்தி

க. நடேசலிங்கம், B. Sc. (Hons), Associate member I. E. E. (London)
பொதுக்கலை துறைப் பதில் தலைவர்

விஞ்ஞானிகளது கண்டுபிடிப்புகளும் பொறியியல் வல்லுனர்களது சாதனைகளும் திருத்தமான அளவைகளிலேயே தங்கியிருக்கின்றதென்றால் அது மிகையாகாது. அளவை முறைகளின்றேல் விஞ்ஞானம் விஞ்ஞானிகளது மனத்திறையளவிலேயே அடங்கியிருக்கும். அதே நேரத்தில் பொறியியல் தோற்றமளித்தேயிருக்காது. ஒரு கணியத்தை நாம் அளப்பதற்கு முக்கியமாக ஏதோவொரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட அலகுத் தொகுதி நமக்குத் தேவைப்படும். பலவிதமான அலகுத் தொகுதிகள் நடைமுறையிலிருப்பதால் ஒரு குறிப்பிட்ட கணியத்திற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட என் பெறுமானங்கள் (Numerical Values) இருக்கக்கூடும். ஆகவே ஒரு பெளதிக்கக் கணியத்தை முற்றுக அறிவதற்கு நமக்குப் பாவிக்கப்பட்ட அலகும், கணியம் இந்த அலகை எத் தனை தடவை அடக்கியிருக்கின்ற தென் பதும் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். எல்லா விதமான பொறிமுறைக் கணியங்களையும் நீளம் (L), திணிவு (M), நேரம் (T) ஆகிய மூன்று அடிப்படை அலகுகளைக் கொண்டு ஆக்கிவிடலாம். ஆனால் மின் காந்தக் கணியங்களைக் கணிப்பதற்கு மேற்கூறப்பட்ட மூன்று அடிப்படை அலகுகளுடன் மின், காந்தத் தாக்கங்கள் நடைபெறுவதற்கு உதவியாகவிருக்கும் ஊடகத்தைத் (Medium) தொடர்புபடுத்தும் ஓர் அடிப்படை அலகும் தேவைப்படும். இரு தனி யலகுத் தொகுதிகள் (Absolute System of Units) அன்றை பாவனையிலிருக்கின்றன.

அவையாவன :

(1) அடி - இருத்தல் - செக்கனலகுத் தொகுதி (F. P. S. System)

(2) சதம மீற்றர்-கிராம்-செக்கனலகுத் தொகுதி (C. G. S. System) ஆகும்.

இவை கல்லூரிகளிலே பொதுக்கம் பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சர்வ சாதாரண மானவையாக விருக்கும். மின், காந்தவியல்களைப் பொறுத்தவரை மிகவும் பாவிக்கப்படுவது இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட ச. கி. செ. அலகுகளாகும். ஆனால் சமீபகாலத்தில் இதற்குப் போட்டியாகவும் பல வழிகளில் சிறந்ததாகவும் தோன்றும் மீற்றர் - கிலோகிராம் - செக்கனலகுகள் (M. K. S. System of Units) நடைமுறைக்கு வந்திருக்கின்றன. இத்தொகுதி மின், காந்தவியல்களிலே ஒரு பூர்த்தியை யேற்படுத்தியிருக்கின்றது. கல்லூரிகளில் விஞ்ஞானங்களில் விட்டுவிட்டு புதிய முடித்துக்கொண்டு பல கலைக் கழகங்களிலும், தொழிலில் நுட்பக்கள் லூரிகளிலும் பொறியியல் அல்லது தொழின்முறையியல் (Technology) பயிலத் தொடர்புக்கும் மாணவர்களுக்கு தாங்கள் கல்லூரிகளிற் பாவித்த ச. கி. செ. அலகுகளை விட்டுவிட்டு புதிய மீ. கி. செ. அலகுகளைப் பாவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த மேற்படுகின்றது. சில மாணவர்கள் இம்மாற்றத்தை விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. மின் காந்தவியல்களைப் பொறுத்தவரை ச. கி. செ. அலகுகளிற் பல குறைபாடுகளிருக்கின்றன. அவற்றை யெலாம் மீ. கி. செ. அலகுகளைப் பாவிப்பதன் மூலம் ஒரேயடியாக நிவர்த்தி செய்துவிடலாம். தொடக்கத்தில் இம்மாற்றம் மாணவர்களுக்குச் சில இடர்ப்பாடுகளைக் கொடுப்பது போவிருந்தாலும் அதைப்படித்து அறி வதற்கு மாணவர்கள் செலவு செய்த நேரம் பட்ட சிரமம் யாவுக்கும் பிரதியுபகாரமாக

அதன் பயன்கள் விளங்குமென்பது தின்னாம். ச. கி. செ. அலகுகளிலுள்ள குறைபாடுகளைக் கல்லூரிகளிலிருந்து வெளியாகும் மாணவர்கள் அதிகம் அறிந்திருக்குமுடியாது. ஆனாலும் அவர்கள் இருவிதமான ச. கி. செ. தனியலகுத் தொகுதி களைப் பற்றி அறிந்திருப்பர். அதே நேரத்தில் செய்முறையலகுத் தொகுதியையும் பாவித்திருப்பர்.

இரு வேறுபட்ட ச. கி. செ. தனியலகுத் தொகுதிகளை ஏன் பாவிக்க வேண்டுமென்ற கேள்வி எவர் மனத்திலும் இன்றும் இடம் இடமுண்டு. ஆனால் இதே கேள்வி 1820-ம் ஆண்டிற்கு முன் வாழ்ந்த ஒருவர் மனத்திலும் எழுந்திருக்க முடியாது. ஏனென்றால் 1820-ம் ஆண்டிற்கு முன் மின் சார்மும், காந்தசக்தியும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்ற மாபெரும் உண்மையை பெளதிக் கிஞ்ஞானியான ஹன்ஸ் கிரிஸ்தியன் ரஸ்ரெட்கண்டுபிடித் தார். இதற்கு முன் நிலைமின் வியலும் (Electrostatics), காந்தவியலும் பெளதிகத் துறையின் இரு வேறுபட்ட பகுதிகளாக வளர்ந்தன. 1820-ம் ஆண்டிற்குப் பின்பே இவ்விருவியல்களும் ஒரே அடிப்படையிலெழுந்தவையென்றுமையாவராலும் எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தத் தொடர்பை அறிந்திராத அன்றைய விஞ்ஞானிகள் மின் காந்தத் தாக்கங்கள் ஒரு ஊடகத்திலே நடைபெறும் போது ஊடகம் இரு விதமாகப் பங்கு கொள்கின்றது என்று நினைத்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை. மின்னியலிலே ஊடகத் தின் பங்கு ஒரு விதமான அடிப்படைக்கணியத்தினாலும் காந்தவியலிலே இன்னொரு விதக் கணியத்தினாலும் சித்தரிக்கப்பட்டது. இவைகள் முறையே தன் கொள்ளளவுத் திறன் (Permittivity — ϵ) காந்தமுட்புக் விடுமியல்பு (Magnetic Permeability — μ) எனப் பெயர் பெறும்.

மின்னளவைகளைப் பொறுத்தளவில் மின் காந்தவலகுத் தொகுதியே மிகவும் சொக்காரியமானது. ஆதலால் நிலை மின் எலக்ட்ராக்குத் தொகுதியை விட இதுவே அதிகமாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. மின் காந்த

வலகுகளிலே சில மிகச் சிறியனவாகவும் மற்றவைகள் மிகப் பெரியனவாகவுமிருப்பதால் செய்முறைத் தேவைகளுக்கு இவைகளைக் கிறந்த முறையிற் பயன்படுத்த முடியாது. இதன் காரணமாகவே செய்முறையலகுத் தொகுதியென்ற ஒன்று உருவாகியது. இச்செய்முறையலகுகள் மேற் சொல்லப்பட்ட மின்காந்த வலகுகளிலிருந்து செய்முறைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிற் பெறப்பட்டவையோகும். பிரித்தானிய சங்கக் குழு பின்வரும் செய்முறையலகுகளை நிர்ணயித்திருக்கின்றது. அவைகள் :

- (1) அம்பியர் (Ampere) → 1 மின்னேட்டச் செய்முறையலகு = $\frac{1}{10}$ மின்காந்த மின்னேட்டவலகு (Electromagnetic Unit of Current)
- (2) ஓம் (Ohm) → 1 தடைச் செய்முறையலகு = 10^9 மின்காந்தத் தடையலகு. (e. m. u. of Resistance) ஐங்கு விதமான ச. கி. செ. அலகு முறைகள் மின் காந்தவியல்களிலே புதுந்து விதம் மேற் சொல்லப்பட்டவைகளிலிருந்து தெளிவாகின்றது.

இம்முன்று வேறுபட்ட அலகுத் தொகுதிகளுக்குப் பதிலாகப் பாவலையிலிருக்கும் அம்பியர், வோல்ட் (Volt), வாற் (Watt), ஷல், குலோம், ஓம் முதலிய செய்முறையலகுகளை மட்டும் பாவிக்கும் ஒரு அலகுத் தொகுதியை நாம் பாவித்தோமானால் ஒரு கணிப்பில் ஒரே தடவையில் மூன்று வித வலகுகளைப் பாவிக்கவேண்டிய சங்கடமான நிலையைத் தவிர்க்கலாம். மீ. கி. செ. அலகுத் தொகுதியைப் புதுத்துவதன் நோக்கம் மிதுவே. மீ. கி. செ. அலகுத் தொகுதி எந்த வகையில் மூன்று வேறுபட்ட ச. கி. செ. அலகுகளை ஒன்று சேர்க்கின்ற தென்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். ச. கி. செ. அலகுகளிலே வெற்றிடத்தின் காந்த முட்புக் விடுமியல்பும் (ϵ_0) அதன் கொள்ளளவுத் திறனும் (ϵ_0) ஒன்றெல்லாம் கருதப்பட்டிருக்கின்றது. இது மின்சாரமும், காந்தசக்தியும் வேறுபட்டவையென்ற கருத்து நிலவியபோது செய்யப்

பட்டாகும். இத்தவறே ச. கி. செ. தனி பலகுத் தொகுதியில் இரு பிரிவுகளுண்டாகக் காரணமாயிருந்தது. ஆனால் இப்போது நாம் மின்சாரத்திற்கும், காந்த சக்திக்கும் அதாவது அடிப்படையாக ஒ. இறகும் பூ. இற்குமுள்ள

$$\frac{1}{u \cdot \epsilon_0} = C^2 \quad C = 3 \times 10^8 \text{ மீற்றர்/செக்கன்}$$

(C—வெற்றிடத்தில் ஒளியின் வேகம்) என்ற தொடர்பை அறிந்திருக்கின்றோம்.

இதன்படி u ஜூம் ϵ_0 ஜூம் ஒரே முறையில் நாம் ஒன்றென்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. விரும்பினால் இவற்றுள் u . அல்லது C . இற்கு ஒன்றையும் மற்றதற்கு சமன் பாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட $\frac{1}{9 \times 10^9}$ என்ற

பெறுமானத்தையும் கொடுக்கலாம். இப்படி u . அல்லது C . இன் பெறுமானத்தை ஒன்றென்று கொள்வதினால் எங்களுக்கு மேலதி கமான பயன்கொள்ள வேண்டும் கிடைக்கப்போவதில்லை. முறையே M, L, T, என்ப வற்றிறகு மீற்றர், கி. கிராம், செக்கன் முதலிய அலகுகளைக் கொடுத்து அதே நேரத்தில் செய்முறை யலகுகளைக்கிய தனி யலகுகளாகவும் பாவிப்பதற்கு u . இற்கு நாம் என்ன பெறுமானத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பார்ப்போம்.

ஏவை நாலாவது அடிப்படைப் பரிமாணமாகக் கொண்டு மின்னேட்டத் திற்கு

$$[I] = u^{\frac{1}{2}} M^{\frac{1}{2}} L^{\frac{1}{2}} T^{-1}$$

என்ற பரிமாணச் சமன்பாட்டைப் பெறலாம். புதிய அலகுத் தொகுதியில் நேரத்தினாலுகு செக்கனுக்களிருக்கும் அதே நேரத்தில் நீளம், திணிவு முதலியவற்றின் அலகுகள் 10^2 , 10^3 என்ற விகிதங்களால் மாறுகின்றன. காந்த முட்புகவிடுமியல்பினாலுகு 10^x என்ற விகிதத்தால் மாறினால் மின்னேட்டத்தினாலுகும் $10^{(5-x)/2}$ என்ற விகிதத்தால் மாறும். (இன் பரிமாணச் சமன் பாட்டின்படி)

ஆனால் 1 அம்பியர் = 10^{-1} ச. கி. செ. மின் காந்தவலகுகள். ஆகவே அம்பியர் புதிய

வலகுத் தொகுதியில் இடம்பெற வேண்டுமானால் $\frac{1}{2}(5-x) = -1$ ஆக விருக்க வேண்டும்.

அதாவது $x = 7$

இதன்படி மீ. கி. செ. அலகுத் தொகுதியில் காந்த முட்புகவிடுமியல்பின் அலகு அதன் ச. கி. செ. அலகின் 10^7 மடங்காகும். ஆகவே மீ. கி. செ. அலகுகளில் $u = 10^{-7}$ ஆகும்.

$$u = \frac{1}{\epsilon_0 \times 9 \times 10^{16}} = \frac{1}{9 \times 10^9}$$

ச. கி. செ. அலகுகளிலே ஒரு ஊடகத்தின் காந்த முட்புக விடுமியல்பை என்று நாம் சொல்லும்போது உண்மையில் நாம் வெற்றிடத்துடன் தொடர்பான காந்த முட்புக விடுமியல்பையே காதுகின்றோம். ஏனேனில் ச. கி. செ. அலகுகளில் $u = 1$ ஆகும் ஆதலால் மீ. கி. செ. அலகுகளைப் பாவிக்கும்போது ஒரு ஊடகத்தின் காந்த முட்புக விடுமியல்பையை என்று கொள்ள வேண்டும். இதே காரணத்திற்காச ஊடகத்தின் தனிக் கொள்ளவுத் திறன் என. எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேற் கூறப்பட்டவைகளிலிருந்து முறையே மீற்றர், கி. கிராம், செக்கன் முதலியவற்றை நீள, திணிவு, நேர அலகுகளாகவும் 10^{-7} ஜூம் மின் பெறுமானமாகவும் பாவித்தால் முன்று வேறுபட்ட அலகுத் தொகுதிகளுக்குப் பதிலாக பூர்ணத்துவம் பெற்ற ஒரு அலகுத் தொகுதியைப் பெறலாமென்பது புலனுகின்றது. இதையே விசிதமுறை மீ. கி. செ. அலகுத் தொகுதியைன்றழைப்பார். புதிய அலகுத் தொகுதியில் செய்முறை அலகுகள் தனியலகுகளுடன் எப்படி இரண்டறக் கலக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்போம்.

உதாரணம் (1)

$$[E] = u^{\frac{1}{2}} M^{\frac{1}{2}} L^{\frac{3}{2}} T^{-2}$$

என்ற பரிமாணச் சமன்பாட்டில் முறையே M = 1 கி. கிராம், L = 1 மீற்றர், T = 1 செக். $u = 1$ மீ. கி. செ. அலகாகவிருக்கும்போது

$$\text{அழுத வேறுபாட்டின்} \left\{ \begin{array}{l} = 10^{\frac{7}{2}} \times 10^{\frac{3}{2}} \times 10^3 \\ \text{மீ. சி. செ. தனியலகு} \end{array} \right. = 10^8$$

மின் காந்த அழுத வேறுபாட்டவருகள்

1 கி. கிராம = 1000 கிராம	1 மீற்றர் = 100 ச. மீற்றர்
1 மீ.கி.செ.உ = 10 ⁷ ச.மி.செ.உ	

ஆனால் பிரித்தானிய சங்கக் குழுத் தீர்மானப்படி

$$E (\text{உவோல்ட்}) = I (\text{அம்பியர்}) \times R (\text{ஓம்}) = 10^{-1} \times 10^9 = 10^8 \text{ மின்}$$

காந்த அழுத்தவருகள் ஆகவே மீ. கி. செ. அழுத்த வேறுபாட்டுத் தனியலகு = உவோல் (முறையலது)

உதாரணம் (2)

$[R] = u L T^{-1}$ என்ற பரிமாணச் சமன்பாட்டில் $L = 1 \text{ மீற்றர்}$, $T = 1 \text{ செக்கன்}$, $u = 1 \text{ மீ. கி. செ. அலகாகவுமிருக்கும் போது}$

$$\begin{aligned} 1 \text{ மீ. கி. செ. தடைத் தனியலகு} &= 10^7 \times 10^2 = 10^9 \\ \text{மின் காந்தத் தடையலகு} &= 1 \text{ ஓம்} \end{aligned}$$

(பிரித்தானிய சங்கக் குழுவின்படி)

மேற்கூறிய உதாரணங்கள் மீ. கி. செ. அலகுகளின் தனித் தன்மையை நிரூபிக்கின்றன. மீ. கி. செ. அலகுகளில் வேறு பட்ட இரு அலகுத் தொகுதிகள் தோன்றுவதற்கிடமில்லை. ஏனெனில்

$$\begin{aligned} u_0 &= 10^{-7} \\ \epsilon_0 &= \frac{1}{9 \times 10^9} \end{aligned}$$

$$\therefore \frac{1}{u_0 \epsilon_0} = 9 \times 10^{16} = C^2$$

அதாவது u_0, ϵ_0 முதலியவற்றின் பெறுமானங்கள்

$$\frac{1}{u_0 \epsilon_0} = C^2 \text{ என்ற சமன்பாட்டை எந்த வகையிலும் மீறவில்லை.}$$

விகிதமுறுத்தல் (Rationalisation)

நிலைமின், மின் காந்தவியற் தோற்றப் பாடுகளை (Phenomena) மனக்கண முன் கொண்டுவர முயற்சிக்கும்போது நாம் ஏதோவொரு ஊட்கத்தில் விசைக் கோடுகளைக் (Lines of force) கற்பனை செய்கின்றோமல்லவா. ச. கி. செ., விகிதமுறுமீ. கி. செ. அலகுத் தொகுதிகளில் கோசின் தேற்றத்தைப் (Gauss theorem) பாவிப்பதால் ஏற்றவகையிலும், (Unit charge) முனைவலகிலுமிருந்து (Unit Pole) 4π விசைக் கோடுகள் புறப்படுகின்றதென்று கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. இதனால் இரு பிரச்சினைகள் எழுகின்றன.

(1) முழுமை பெறுத விசைக் கோடுகள் கற்பனை செய்யப்படுகின்றன [π ஒரு முழுத் தானமாக இல்லாதிருக்கின்ற படியால்]

(2) வட்டம், கோளம், உருளை முதலிய வற்றுடன் தொடர்புபடாத கோவைகளில் (Expositions) π புகுத்தப்படுகின்றது [இக் கோவைகளில் π இடம் பெறுவது இயற்கையானதல்ல]

உதாரணமாக

(1) ஒரு சமாந்தரத் தட்டொடுக்கியின் C (Parallel-plate Condenser) கொள்ளளவு A

$$= \frac{\epsilon_0 A}{4\pi d}$$

(2) r ஆரையுள்ள கோளத்தின் கொள்ளளவு C

$$C = \epsilon_0 r$$

இவைகள் இயற்கையாகவைமெந்த கோவைகளா? இல்லையே இக்குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு நாம் 4π விசை கோடுகளுக்குப் பதிலாக ஏற்றவலகு, முனைவலகு முதலிய வற்றிலிருந்து ஒரு விசைக்கோடே வெளிப்படுகின்றதென்று கொள்ளலாம். [விசைகோடுகள் கற்பனையளவிலேயேயுள்ளபடி

மான்] பீப்புதிய கொள்கையைப் பாவித்து
நாம் இயற்கையாகப் பொருந்தாத இடங்
களிலிருந்து பயை அகற்றி, பொருந்தும்
இடங்களில் புகுத்தலாம். இதைத்தான்
விகித முறுத்தலெனவழைப்பார். இதைச்
செய்வதற்கு நாம் ϵ_0 . இந்குப் பதிலாக
 $4\pi \epsilon_0$ ஐயும் u . இற்காக
 u

$\frac{\epsilon_0}{4\pi}$ ஐயும் பாவிக்க வேண்டும்.

இங்கே

$$\epsilon_0 = \frac{1}{4\pi \times 9 \times 10^9}$$

$$u = 4\pi \times 10^{-7} \text{ ஆகும்}$$

விகிதமுறுத்திய பின்

$$C = \frac{\epsilon \epsilon_0 A}{d}$$

(சமாந்தரத்
தட்டெடாடுக்கி) ஆகவும்

$$C = 4\pi \epsilon_0 r$$

(கோளம்) ஆகவும் மாறும்

விகித முறுத்தல் மீ.கி.செ. அலகுத்
தொகுதியுடன் மாத்திரம் தொடர்புபட்ட
தொன்றல்ல வென்பதை நாம் மனத்திற்
கொள்ளவேண்டும். விரும்பினால் இதை
நாம் ச. கி. செ. அலகுத் தொகுதிக்கும்
பிரயோகிக்கலாம்.

With the Best Compliments of

RAMSAY & CO.

GENERAL HARDWARE MERCHANTS
IMPORTERS & ESTATE SUPPLIERS

Dealers in:- Sanitaryware, Motor Spares & Paints

451- $\frac{1}{2}$ & 453, Old Moor Street
COLOMBO - 12

T'phone: 32519

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் சமூகத்தில்

“பொறியியலார்கள்”

— க. சிவசுப்பிரமணியம் —

(நீர்ப்பாசன விரிவுரையாளர்)

அவர்கள் பங்கு :

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஓர் சமூகத் தில் எவ்விதத்தில் இந்தப் பொறியியலாளர்கள் உதவி புரிந்திட முடியும்? என்கின்ற வினாவிற்கு விடை கான நாம் விழையும்போது கீழ்வரும் விளக்கங்கள் எமது எண்ணத்தில் உருவாகின்றன. அதாவது:

பொறியியலாளர் நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், விவசாயத்திற்கு நீர் வழங்கல், கட்டிடம் நிர்மாணித்தல், போக்குவரத்து, நெசவு உற்பத்தி என்பனவற்றில் பிரதான அங்கம் வகிப்பவராகின்றார். “நாட்டில் உருவாக்கப்படும் ஜி ந் தான் டெ திட்டம் பெரும்பாலும் இத்தகைய பொறியியலாளர்களிலேயே தங்கியுள்ளது. இதனால் இந்தியா இன்று இவர்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றது” என்று இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஸ்ரீ ஜவகர்ஸால் நேரு கூறியுள்ளார். இவரது இக்கூற்று இலங்கைக்கும் ஒத்துவரக் கூடியதே.

மக்கள் இங்கு கடைப்பிடிக்கும் சேவைகளின் திறனிலும், வளர்ச்சியிலும் அதிருப்பியுடையவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள்.. ஆகையால் மக்கும் துரிதமாக இந்திலையைச் சிராக்குவதற்குரிய படிமுறைகளைக் கவனிக்க வேண்டும், மற்றும் புத்தில் பொறியியலாளர்களும் அதிருப்பியடைந்துள்ளார்கள். முன்னேற்ற விகிதத்தின் மந்த நிலைக்கு தமக்கு மேலுள்ளவர்களே பொறுப்பாளிகள் என எண்ணுகிறார்கள். ஆகையால் இப் பொறியியலாளர்கள் தொழில் துறையில் முன்னேற்ற விகிதத்தின் வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவது அவசியம். எமது நாட்டினைப் போன்று அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில், பிரச்சினைகளை மிக நெருங்கி ஊக்க முடன் செயல்புரிய நாம் முயலவேண்டும்.

அவர்களது தொழிற்பாடுகள்:

பொறியியலாளர் (ஆங்கிலத்தில் Engineer) என்னும் பதம் பிரஞ்சு மொழியில் “INGENIEUR” என்பதிலிருந்து தோன்றி யதாகும். இவர்கள் பொருட்களை மிக நுண்ணியதாக கற்பனு விநோதத்துடன் ஆராய்ந்து செயற்பட வல்லவர்கள் என்பதே இதன் பொருளாகும். நாளைடைவில் செய்யுமிறைகள் மாதிரிகள் பண்ததை மிக்கம் பிடிப்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். இதிலிருந்து ஓர் சாதாரண தொழிலாளி இரண்டு ரூபா ஏக்குச் செய்யும் வேலையை அதன் அரைப் பங்கு பண்ததோடு செய்து முடிக்கும் திறமை பெற்றுவரே பொறியியலாளர் என்னும் ஓர் பரவலான அபிப்பிராயம் மக்களிடையே வலுப்பெற்றது. இதனை, இயற்கையின் மிகப்பெரிய சக்தியை – அதன் தோற்றுத்தை – நெறிப் படுத்தி அதனை மனித வாழ்வுக்குக்கூட்ட முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக பொறியியலாளர்கள் – என இலண்டனிலுள்ள பொறியியல் ஸ்தாபனத்தார் வரைவிலக்கணம் வருத்தனர். ஆகையால் பொறியியலாளர்கள் மனித வாழ்வுக்கைக்கு வசதிகளையும் உதவிகளையும் செய்யவாகின்றார்கள்.

இவர்களது செயற்பாடுகளை

1. திட்டமிடுதலும், இயற்கை வளங்கள் முதலியவற்றை கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டு வருதலும்.
2. செலவே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வரையறையுடன் உத்தேசித்தல் (Design)
3. கனியங்கள் (பொருட்கள்) தொழிலாளர் முதலியனவற்றை ஆயத்தம் செய்தல். வேலைகளை முறைப்பிப்பதோடு செயல் முறைப் படுத்தல்.

வேலைப்பிள்ளை செயல்முறை பற்றிய ஓர் தீர்க்கமான விளக்கமுடையவராயும், சமூ ஹத்திர்கு திருப்புதியளிக்கக் கூடிய முறை யில் செயல்படுவராயுமிருத்தல்

என்னும் பொதுத் தலைப்புகளில் கூறலாம், மேற்கூறியவை இதே போன்ற ஒத்த வேலைகளிலும் பிரயோசிக்கப்படலாம்.

பரவலாக பொறியியலாளரின் செயற் பாட்டினை இரு பகுதிகளாகப் பாவிக்கலாம்.

1. கனியங்கள், பெருக்கள் இவற்றின் பொதுக், இரசாயன குணங்களோடு தொடர்பு கொண்ட பகுதியினர்
2. சுற்றுடல், மனிதர்கள், அவர்களது உபயோகப் பொருட்கள் இவற்றே தொடர்பு கொண்டவர்கள். இருப்பினும் பெரும்பாலானவர்கள் இரண்டு நூல்களைப் பொறியியலாளர்கள் (Design Engineer) என்றும், மற்றையோரை உருவாக்கும் - பொறியியலாளர்கள் (Project Engineer) என்றும் கூறலாம்.

இவர்களில் உத்தேசிக்கும் பொறியியலாளர் தொழிலாளர்கள் போன்ற மனிதர்களுடன் தொடர்பில்லாவிடினும், ஓரளவு இவர்களது வேலைகள் அறிந்தவர்களாகவே இருப்பர். உருவாக்கும் - பொறியியலாளர் தன்றுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள தொழில்களோடும், மனிதர்களோடு மின்னந்த ஓர் உத்தேசத்தினை உள்ளடக்கியிருப்பார். இவரும் பெருட்கள் முகலியன பற்றிய ஓர் அடிப்படை அறிவைக் கொண்டிருத்தல் அவசியம். அதோடு தொழி லக வளர்ச்சி அங்கு உருவாகும். புதிய சிக்கல் கள் என்பன தோண்றும்போது அவர் அவை பற்றிக் கூடுதலான அறிவைப் பெறுகிறார். இவ்வேலைகளில் பொறியியலாளர், இவற்றே தொடர்பு கொண்ட சிடையங்கள் - உதாரணமாக, சட்டம், பொருளாதாரம் என்பன பற்றிய அறிவை இவர்கள் பெறவேண்டி ஏற்படுகின்றது.

பொது நிர்வாகிகள்:

இவர்கள் பொறியியல் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் ஒரேயொரு விடயத்தில்

மட்டும் கண்ணுபிருப்பர். அதாவது தொழிற் கட்டுப்பாடுகளோடு நெருக்கிய நிர்வாகம் சம் பந்தமானவற்றே தொடர்புடையவர்களா யிருப்பர் இவர்களில் கண்காணிப்பாளர் (Foremen), திணைக்கள் நிர்வாகி (Departmental Manager) முதல் நிரந்தரக் காரிய தரிசி வரை யிருப்பார்கள். நிர்வாக அம்சங்களில் திட்டமிடுதல், ஒருங்கிணைத்தல், தலைமைப் பகுதி, கட்டுப்பாடு, தழுவுக்குக் குழு விகிதாசார மாறுபாடுகளைக் கவனித்தல் என்பன உள்ளடங்கும். இவை உருவாக்கும் பொறியியலாளருக்கும் வேண்டியதொன்று கும். ஆகையால் பொறியியலாளர்களேன் போர், நிர்வாகப் பிரச்சிணைகள், தொழிலக விடயங்கள், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், பொது நிர்வாகம் என்பன பற்றிய அடிப்படை அறி வைப் பெற்றிருத்தல் அவசியம்.

ஆகையால் சமூகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பொறியியலாளர்கள், பொது நிர்வாகிகள் என்போர் ஒரே மட்டத்தில் வைத்து எண்ணக்கூடியவிற்குப் பொறுப்பு வாய்ந்த வர்களே யாவர். இதனால் மேற்கூறிய பகுதி மின்னாட்சிகளே விரோதம், அகுறை என்பன தோண்றுமல் தவிர்க்கப்படலாம். இதனால் இளைஞர்கள் தமது தகுதியை மட்டும் பெரிதாக எண்ணுது, தமது திறமைக்கேற்ற வாறு தொழில்களைப் பெற்றுச் செயலாற்றிட முன் வருவார். இதற்கு பொறியியலாளர்கள், பொது நிர்வாகிகள் என்போருக்கு அவர்களது திறமைகளுக்கேற்ப உயர்ச்சியடையும் சந்தர்ப்பம், பாரபட்சமின்றி வழங்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இதுவரை எந்த வொரு சமூகத்திலும் இந்திலீ ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை, இவ்விடத்தில் பொறியியலாளர்கள் அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு முன் நிற்கும் பட்சத் தில் இத்தகைய ஏற்றுத் தாழ்வுகள் நீங்கிதேசத்தில் வளர்ச்சிக்குரிய அறிகுறிகள் தெள்பவாரம்பிக்கும். இவ் விடயத்தில் ஒரு பொறியியலாளர் தனது நிலையை அச்செயலைச் செய்து முடிப்பகற்குரிய வாய்ப்பினை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வரவேண்டும். இது அவரது கடமையாகும்:

தொழில் செய்யக் கூடியது யாது?

அபிவிருத்தியின் மந்த நிலைக்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். பொறியியலாளர்

கண்காணிப்பாளரிலேயோ அல்லது நிர்வாகஸ்தர்களிலேயோ பழி போடுவதாலும் அதே போன்று ஓர் கண்காணிப்பாளர் வேலையாட்கள், நிர்வாகஸ்தர் முதலியோ ரின் மீது பழிபோடுவதாலும் இந்திலை ஏற்படலாம். நிர்வாகம் இதற்கு நுண் கலைஞர்கள் முதலியோர் போதுமலிருப்பதே காரணம் என எடுத்துக் கீழுக்கிறார்கள்.

இதனை நிவர்த்தி செய்ய, நுண் கலைஞர்கள், பொறியியக்குபவர் முதலியோரை ஊக்கமுட்டுவதே சிறந்த வழியெனலாம், இங்கு பொறியியலாளர் என்பவர் பொறிகளோடு மட்டும் தொடர்புடையவர் என்னும் பொதுவான கூற்று பிழையாகின்றது. அவர்கள் மக்களோடும், குழலோடும் தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களோ. இதனால் இப் பொறியியலாளர்கள் தமது பொறியியல் சம்பந்தமான பாடங்களில் சித்தியடைந்திருப்பதோடு, மனிதர்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் முறைகளிலும், பொருளாதாரம் சம்பந்தமானவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றிருப்பது அவசியமாகின்றது.

இவ்வறிக்கைப் பெறுவதற்குக் கீழ்வரும் படிமுறைகள் உதவியளிப்பதாக இருக்கும்.

1. பல துறைகளிலும் உற்சாகமுட்டல்
2. தொடர்புடைய வேலைகளுக்கு கூடிய பிணைப்பை ஏற்படுத்தல்
3. வெளியீடுகள், விளக்கமான கலந்துரையாடல்கள் மூலம் உற்சாக முட்டுதல்
4. சமூக சேவை புரிதல்
5. வெளிநாட்டுப் பிரயாணங்களுக்கு வகை செய்தல்
6. நிர்வாகப் பகுதி சம்பந்தமான பாடங்களைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பயிலுவித்தல் என்பனவாகும்.

இம்முறைகள் ஒரு உருவாக்கும் பொறியியலாளரை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய கல்வியறிவை அவருக்குக் கொடுக்கின்றன. இதனை “18 முதல் 21 வயதுக்காலத்தில் ஒரு மாணவன், பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும் கல்வியறிவு மட்டும், அம்மாணவன் இன்னும் 20 வருடங்களின் பின் நிர்வாக முகாமையாளராக உயர்ச்சியடையப் போதுமானதல்ல. அவர் அந்த நாட்களில் பெறும் அனுபவத்தியான அறிவே அவரை அந்திலக்கு உயர்த்திவிடுகிறது” என்று கூறும் கலில்பரி பிரபுவின் (Lord Halissey) வாக்கியத்தால் அறிய முடிகிறது.

மேலிடத்து அபிப்பிராயங்களால் ஏற்படும் விளைவுகள்

பரந்துபட்ட நோக்கில் பார்க்கும் போது ஒரு நாட்டின் தெரிவு செய்யப்பட்ட நாட்டுத் தலைவரினது வாழ்க்கைப் பின்னணியிலேயே இது தங்கியுள்ளது. ஒரு நாடு நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்பவியற் துறைகளில் கூடிய தாக்கந்தினை ஏற்படுத்துவதற்கு நாட்டின் தலைவரோ தலைவியோ இத்துறையில் தேர்க்கி பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும்: அல்லது அவரது துணையாளராவது இப் பின்னணியில் தேர்ந்தவராக இருத்தல் அவசியம்.

எமது நாட்டில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் பின்னணியில் இய்யடியான சில நல்ல நோக்கங்களைச் செயற்படுத்த முன்வந்திருப்பது எமக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. குறிப்பாக நுட்ப அறிவில் தேர்க்கியுடையவர்கள் (Technologists) அமைச்சர்களாயும், நிரந்தரக் காரியத்திலிருந்துமிருப்பது வரவேற்றற்குமியதே.

இந்திலையில் மேலும் முன்னேற்றம் காண எமது நாட்டு தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள் அயராது பாடுபட முன்வருவார்களாக. ★

சமத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை

தனது கடமையில் எந்த அளவுக்கு முன் னேரியிருக்கிறது?

— ச. இ. சிவசுப்பிரமணியம் —

சமத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் பற்றி ஆராய்வதாயின் அவற்றை இரு பிரிவுகளாய்ப் பிரித்து ஆராய்வது சுலபமாயும் பயனுள்ள முயற்சியுமாயிருக்கும். முதலாவது பிரிவில் தினசரிப் பத்திரிகைகளை அடக்கலாம். மற்றைய பிரிவில் தினசரிப் பத்திரிகைகள் தவிர்ந்த ஏனைய பத்திரிகைகளை (வாராந்தர, மாதாந்த, காலாண்டு) கூறலாம்.

சமத்தில் இருந்துவரும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, மித்திரன், தந்திமுதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவைகள் எல்லாம் முழுச் செய்திப் பத்திரிகைகள். மலேசியாவைச் சேர்ந்த பிரபல எழுத்தாளர் திரு. முருகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள், தீபதி தில் வெளிவந்த பேட்டியான்றில், தமிழில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளின் தரத்தில் இந்தியா, மலேசியா போன்ற நாடுகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளி, ஈழம் முதலிடத்தை வகிப்பதாகக் கூறியுள்ளார். ஈழத் துப் பத்திரிகைகள் தரத்தில் மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது முதன்மை ஸ்தானத்தை வகித்தாலும், ஈழத்துத் தினசரிகளின் போக்கும், அவற்றின் திருப்பங்களும் தரக்குறைவான வழிகளில் செல்லுகின்றன என்பது கடந்த சில வருடங்களாய் எமது தினசரிப் பத்திரிகைகளை வாசிப்பவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு அப்பட்டமான உண்மையாகும். ஆறு, ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னால் ஈழத்துத் தினசரிப் பத்திரிகைகள் என்ன, என்ன விடயங்களை ஒதுக்கித் தள்ளி, அவற்றில் கைவைக்கப் பயப்பட்டனவோ, அவற்றை

இன்று தாராளமாய் அள்ளிவாசகர்களுக்கு எறிவதில் முன்னிற்கின்றன. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமானால், இவ்விடயத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அவை தமக்குள் போட்டி போடுகின்றன. ஆபாசச் செய்திகள், ஆபாசப் புகைப்படங்கள், கொலை, கற்பழிப்பு போன்றவற்றை அச்சேர்ந்து எமது தினசரிப் பத்திரிகைகள் நடுங்கிய காலமொன்றிருந்தது. இன்றே தினசரிப் பத்திரிகைகளில் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்கெனப் பிரத்தியேகமான பக்கங்களை ஒதுக்கி, அவற்றிலும் ஏனைய பக்கங்களிலும் மேற்கூறியவற்றை வெளியிடுகின்றன. மித்திரன், தந்தி போன்ற மாலைத் தினசரிகள் மேற்கூறியவற்றைப் பிரசரிக்கவென்றே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகைகள் என்றே கொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது. தமிழில் மாலைப் பத்திரிகை வெளிவருவது கடந்த வருடங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றமென்றாலும், இம்மாற்றம் ஈழத்தின் தமிழ்த் தினசரிகளின் வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடுவதாய்க் கூறமுடியாது. மாருக அவற்றின் அமைப்புகள் எமது பத்திரிகைத் தரத்தின் படுவேகமான வீழ்ச்சியைத்தான் குறிக்கிறதெனலாம். வயதுவந்த சிறுவர்கள் இருக்கும் வீட்டிற்கு தமிழ்த் தினசரிகளை எடுத்துச்செல்ல வயது வந்தோர் தயங்குகிறார்கள். கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் தினசரிகளில் தினபதி மேற்குறிக்கப்பட்ட விடயத்தில் தனித்து நிற்கிற தென்றாலும், அதிலும் தேவையற்ற சினிமாச் செய்திகளும், அவசியமற்ற சினிமா நடிகர் சண்டைகளும் கடைசிப் பக்கத்தை ஆக்கிரமிக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் என்ன காரணம்? தமிழ் மக்கள்

களின் கீழ்த்தரமான ரசனைகளைப் பயன் படுத்தித் தமது பண பலத்தைப் பெருக்க நினைக்கும் சில முதலாளி களின் கயமை என்னும்தான் காரணம். அப்படியாயின் இந்தக் கீழான ரசனை மேலோங்கிய தெதானால் என்றெரு கேள்வி பிறக்கிறது. இதற்குக் காரணம் எமது தாய்நாடு எனக் கூறிக்கொள்ளும் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வரும் ஆபாசத் திரைப்படங்களும், குப்பைப் பத்திரிகைக் குவியல்களும்தான். இவற்றினால் அதிகமாய்ப் பாதிக்கப்படாமல் வரம்புக்குள் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகையெனப் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ளும் வகையிலும் ஒரு தினசரிப் பத்திரிகைவருகின்றதென்றால், அது யாழிப் பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் ‘சம்நாடு’ பத்திரிகையேதான். மற்றப் பத்திரிகைகளிலிருந்து பல மைல் கனுக்கப்பால் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகையாய் இருப்பதால்போலும், இப்பத்திரிகையில் மற்றைய தினசரிகளின் நச்சுப் புகை பரவ வில்லை. ‘சம்நாடு’ ஆன்மீக வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறையெடுத்துத் தொண்டாற்றி வருகிறது. பிற பத்திரிகைகளிலும் சமயசம்பந்தமான நிச்சுஷ்சிகள் தென்பட்டாலும், பல கூடாத விடயங்களினால், அவற்றின் தூய்மையே கெட்டுப்போகின்றதென்பேன். ஈழத்துத் தினசரிகள் மற்றைய தமிழ்த் தினசரிகளுடன் ஒப்பிடும்போது, செய்திகளை அழகிய தமிழிலும், அலங்காரமாயும் பிரசரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்துவரும் சில்லறைப் பேர்வழி களைப்பற்றிய செய்தி களை முன்பக்கங்களில் கொட்டை எழுத்தில் வெளியிட்டும், எமது நாட்டு அறிஞர்களை ஒதுக்கியும் வாசகர் களுக்கு ஒருவித துரோகத்தைச் செய்கின்றன. கடந்த காலங்களில் இவற்றுக் கெதிராகப் பலத்த குரல்கள் எழுப்பியும் குறிப்பிடத் தக்க முன்னேற்றத்தைக் காணும். எமது சிறந்த அறிஞர்கள் மக்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு இந்தத் தினசரிகளும் ஒரு முக்கிய காரணம். சில விடயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் எமது தினசரிகள் உண்மைகளை வேண்டுமென்றே மறைத்து வந்திருக்கின்றன.

நன் வெண்பதை, கடந்த பார்வானுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகள் வெளிப்படுத்தின. கடந்த தேர்தலின்போது மக்களின் விரக்தியும், புதிய போர்க் கோலமும் மறைக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சியின் வெற்றியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செய்தி களைச் சில ‘தேசிய’ த் தினசரிகள் பிரசரித்துத் தமது குறிக்கோளில் கோட்டை விட்டனர். ஈழத்துத் தினசரிகளை வாசிப்போர் தொகை கூடிக்கொண்டு வந்தாலும், புதிதாகப் பத்திரிகை வாசிக்கும் பழக்கத்தை அனுட்டித்து வரும் பலர், (குறிப்பாகக் கொழும்பில் வாழும் ஏழைத் தொழிலாளிகள்) மக்களின் வளர்ச்சிக்கு ஊறு விளைவித்துவரும் மாலை த் தினசரிகளை ஆர்வமாய் வாங்கிப் படிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல.

தினசரன், வீரகேசரி, மித் திரன் போன்றவை போயா தினங்களில் வாரமஞ்சரிகளையும், தினபதி நிறுவனம் ‘சிற்தாமணி’ என்ற பதிப்பையும் வெளியிட்டு வருகின்றன. இவற்றில் ஒவ்வொரு சிறுக்கதை வெளிவரும். அதைத்தவிரஅவற்றில் பிரயோசனமான விடயங்கள் அதிகம் வெளிவருவதில்லை. சமயக் கட்டுரைகளும், இலக்கியக் கட்டுரைகளும் எப்பொழுதாவது இருந்துவிட்டு வெளிவரும். மூன்றாணங் கன்றுதியானின் பேஷ்க்கதைகள், படங்களுடன் வரும் திரைப்படக்கதைகள், ஆபாசச் சினிமாச், செய்திகள், வழமையான அம்சங்கள். சில செய்திகளைப் படிக்கும்போது, வேண்டுமென்றே சில வேண்டத்தகாத செய்திகள் ஆசிரியர்களால் கற்பிண்செய்து தினிக்கப்படுகின்றனவோ என்ற நியாயமான சந்தேகம் எழுகின்றது. ஒருமுறை ஒரு பத்திரிகையில் ‘பேயின் படங்கள்’ என்று குறிப்பிட்டுப் புகைப்படப் பிரதிகள்போல் சில படங்கள் போடப்பட்டிருந்தன.

மேற்கூறிய பத்திரிகைகள் தவிர்ந்த கட்சிப் பத்திரிகைகளான சுதந்திரன், தேசாபிமானி, தொழிலாளி போன்ற வாராந்தப் பத்திரிகைகளும் வெளிவருகின்றன. இவை தமது கட்சிகளின் செல்

வாக்கை வளர்ப்பதில் தீவிர கவன ஞ செலுத்துகின்றன. சுதந்திரன் இலக்கிய விடயங்களுக்கும் முக்கியம் கொடுத்துவருகின்றது. பல முன்னணி எழுத்தாளர்கள் சுதந்திரனின் ஆதரவில் வளர்ந்தவர்களாவர். இலக்கிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்குவதில் ‘தினகரன்’ ஒரு கால கட்டத்தில் முழுமூச்சாய் ஈடுபட்டதை மறக்க முடியாதென்னாம். வெளிவரும் மாதாந்தப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் அதிகமாய் இலக்கியப் பத்திரிகைகள் எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளுகின்றன. ஈழத்தில் சிறந்த படைப்பாற்றலுள்ளவர்கள் இருந்து மூலம் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தும், வீரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவை தவிர்ந்த மற்றையவெல்லாம் அற்ப ஆயுளில் மடிந்து ஈழத்தில் ஒரு தரமான இலக்கியப் பத்திரிகை நிலைத்துறிக்க முடியாதா என்ற சந்தேகத்தைக் கூட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இங்கும் தென்னிந்தியாவினால் ஏற்பட்ட கீழ்த்தர தாக்கமும், எமது மக்களின் ‘பாமர’ ‘ஜனரஞ்சக’ ரசிகத் தன்மையும்தான் காரணம். தென்னிந்தியப் பாணியில் வெளிவரும் ‘கதம்பம்’ என்ற சஞ்சிகை தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளாய் நிலைத்துறிக்க ‘கலைசெஸ்லவி’ ‘வசந்தம்’ ‘விவேகி’ போன்ற மாதாந்த இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் குறுகிய காலத்தில் மறைந்ததும் மேற்கூறிய காரணத்திற்கு வலுவூட்டுகின்றன. இவ்வளவு சிரமங்களுக்கிடையிலும் இடையில் நின்று இப்பொழுது தொடர்ந்து வெளிவரும் மல்லிகை, சமீபத்தில் மட்டக்களப்புத் தோட்டத்தில் தோன்றி ஈழத்து இலக்கியச் சோலையில் நறுமணஞ்ச செய்துவரும் ‘மலர்’, கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக சிரிப்புகளினாடே சிந்தனையைக் கிளரிவரும் ‘சிரித்திரன்’ முதலியவை மக்களின் வளர்ச்சிக்

குச் சிறந்த தொண்டாற்றி வருகின்றன. ‘மல்லிகை’ குறிப்பாக விமர்சனத் துறையிலும் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றது. புகைப்படக் கண்காட்சி, சித்திரக் கண்காட்சி, சுவரொட்டிக் கண்காட்சி போன்ற கண்காட்சிகள் பற்றிய விமர்சனங்கள் எமக்குப் புதியவாயும், பயனுள்ளதாயும் இருக்கின்றன. இவை ‘மல்லிகை’ ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவாவின் தொண்டின் முதிர்ச்சி சியால் கிடைத்த பயனேயாகும். இங்கு காலத் திற்குக் காலம் கவிதைகளை மட்டும் உள்ளடக்கிய சஞ்சிகைகளும் வெளிவருகின்றன. இவை கவிதை ரசிகர்களுக்குத் திருப்பதி ஏற்படுத்தும் வகையில் அமந்திருந்தாலும், மற்றைய ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகளுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு இவற்றுக்கும் உண்டு. தற்சமயம் ‘கவிஞர்’, ‘நோக்கு’ என்ற கவிதைச் சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன. ‘கவிஞர்’, ‘நோக்கு’, ‘மல்லிகை’, ‘மலர்’ போன்ற சஞ்சிகைகள் தொடர்ந்து ஒழுங்காக வெளிவருமென்றால். அது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டுவரும் பெரிய சாதனை என்றே கூறலாம்.

கடைசியாக, ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறை நல்ல வழியில் செல்வதும், தமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வதும், பத்திரிகை நிர்வாகிகள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களில் மட்டும் தங்கியிருக்க முடியாது. இதற்குக் கடந்தகாலம் நல்ல எடுத்துக்காட்டு. இதற்கு மக்களின் இரசிகத் தன்மையின் வளர்ச்சியும், வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளின் கீழ்த்தர தாக்கத்தை எதிர்க்கும் வலுவும் தேவை. ★

[தமிழ் மன்றக் கட்டுரைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றது]

‘‘ ஒரு வண்டியில், அதிகம் பழுதடைந்த சக்கரம்தான் அதிக சத்தம் போடுகிறது ’’

★

★ சிலம்பின் மாதவி சீர்திருத்த வாதியே!

★

“சர்வசித்தன்” ★

விலை மாதர் – கணிகையர் – வரை விள் மகளிர் – தாசியர் என்று கூறப்பட்ட ஒரு புறம்பான சமுதாயத்தில் பிறந்தவளாயினும்; கலைக்காகத் தன் வாழ் வினை அளித்து; அந்தக் கலையினுலேயே; உயர் குலத்தவன் என்று சொல்லப்படுகின்ற கோவலைனக் காதலனுக்க கொண்டவள் மாதவி.

இந்த மாதவி என்னதான் புதுமையாகச் செய்துவிட்டாள்? கற்பில் குறைந்த குலத்துதித்தவன் தானே என்றும்;

இல்லையில்லை.

அவள் கற்பு நிறைந்த; ‘பண்பாட்டுப்’ பெண்ணே என்றும் இருவிதமான கருத்துப் போராட்டங்கள் இலக்கிய உலகிலே நடந்துவந்துள்ளன. இன்றும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் அவளை வேரெருருகோணத்திலிருந்து நோக்கும்போது-அவள் அக்காலத்தில் ஓர் சமூக சீர்திருத்தவாதியாயும் விளங்கியுள்ளாள் என்பது புலனுகின்றது. இக்கருத்தினை வலியுறுத்தவே இந்தக் கட்டுரை இங்கு எழுதப்படுகின்றது.

மாதவியைச் சிலம்பினுள் புகுத்திய ‘இளங்கோவடிகள்’ தானும் ஓர் புரட்சியாளராக இருந்திருக்கிறார். அரசு பரம் பரையில் உதித்து துறவியாக மாறியதாலும்; பின்னர் ‘சிலப்பதிகாரத்தை’ இயற்றிய போதும் அவரைப் புரட்சியாளர் என்று கூறக்கூடியதாகவுள்ளது. (நுட்பம் 1-ம் இதழில் இக்கருத்து வலியுறுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.) இத்தகைய ‘புரட்சியாளர்’ உருவாக்கிய பாத்திரங்களிலும் அப்புரட்சிக் ‘கண்’ தெறிப்பதனை நாம் உணர்கின்றோம்.

இதனை நாம் உணர்ந்துகொள்ளக் கிலம்பினுட் புகுவோமா? .....

இரு காவியத்தை நாம் முற்று குறித்துகொள்ள வேண்டுமானால்; அது இயற்றப்பட்ட காலத்தையும்; அக்கால வாழ்க்கை முறைகளையும் தெளிவாக அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும். அதாவது, ‘மாதவியை’ நாம் ஆராயவேண்டுமானால் அவளது குணசித்திரங்களை அறியவேண்டுமானால்; நாம் முதல் வில் ‘சிலம்பின் ஒலி’ எழுந்த காலத்துச் சமூகதாய் அமைப்பினை அறிதல் வேண்டும்.

பொதுமகளாக வாழ்ந்தவர்கள், என்றும் அச்சமூகத்தின் கட்டுப்பாட்டிலேயே வாழவேண்டும் என்னும் வரையறை இருந்த காலம் அது. பொருளுக்காகத் தன்னுடலை விற்று வாழும் பெண் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் தமது சமூக வழக்கினையே பேணவேண்டும் என்றிருந்த காலத்தில் – அச்சமூகக் கோட்பாட்டினை மீறி-உற்ற காலதல் மனையாளாகக் கோவலனுடன் வாழ்ந்து – தன் மகள் மனி மேகலையை துறவியாக மாற்றி ஓர் சீர்திருத்தப் புரட்சியினுக்கு வித்திட்டவள் ‘மாதவி’ யேயாவள்.

இருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கோட்பாட்டின்றும்; வழுவிய கோவளன் அறம் பிழைத்தானையினும்; ‘ஒருத்திக்கு ஒருவன்’ என்னும் கற்பு நெறியினின்றும் ‘பிசகாது’ வாழ முற்பட்டவள்ளவா மாதவி !

‘தனம்’ வேண்டித் தம்முடலை விற்கும் சமூகத்தவரிடையே கற்புடைய மனையாக – காதல் மனையாளாக – வாழ்ந்த மாதவியைச் சித்தரிக்கும் சிலம்பின் அடிகளில்; நாம் கருத்தைச் செலுத்தும்போது;

சங்க இலக்கியங்களை வாவற்றிலும் கூறப்படுகின்ற காதல் வாழ்வினை நாம் நோக்கும்போது — வரைவின் மகளிர் தம் மைந்தரோடு ‘ஊடுவதைக்’ காண்பதறி தாகும். ஆனால் ‘இல்லக்கிளத்தியர்’ தம் கணவரோடு ‘ஊடியும்’ பின்னர் அளவிலா அன்புணர்வுடன் ‘கூடியும்’ இன்புற்றிருந்தனர் என்பதை அறிகிறோம்.

கற்பியல்; ஊடலுவகை பற்றிக் கூறும் வளருவரும் இதனை,

“ ஊடுதல் காமத்திற் கிண்பம் அதற்கிண்பம் கூடி முயங்கப் பெறின் ” என்று

கூறியிருப்பதிலிருந்து; உண்மைக் காதலர்களது ‘கற்புதெறியுள்’ அமைந்த வாழ்விலே ஊடலும் அதனைத் தொடர்ந்து வருகின்ற கூடலும் அவர்கட்டு இன்பமளித்திருந்தன என்பதைக் காண்கிறோம். இத்தகைய சிறப்பான காதல் வாழ்வினையே மாதவியும் வாழ்ந்திருந்தாள்.

இதனை,

“ கூடலும் ஊடலும் கோவலற்கு அளித்துப் பாடமை சேக்கைப் பள்ளியுள் இருந்தோன் ” எனவும்.

நிலவுப் பயன்கொள்ளும் நெடுநிலா முற்றத்துக் கலவியும்புலவியும்காதலற்குஅளித்து; ஆங்கு ஆர்வ நெஞ்சமொடு கோவலற்கு எதிரிக் கோலம் கொண்ட மாதவி .....

எனவும் வரும் பாடல் வரிகளால் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்த ஊடலினுலேயே பின்னர் ஓர் சந்தர்ப்பத்தில் ‘நிலா முற்றத்தில் எழுந்த ‘கானல்வரிப்’ பாடலால் அவள் கோவலைப் பிரியவும் நேரிட்ட தெண்பதனையும் நாம் அறிவோம்.

மேலும்,

காதலரைப் பிரிந்த வேலையிலே கற்புடை மகளிர் உடலெங்கும் ‘பசலை’ படர் வதனால் நோயுற்று; துன்பமடைந்து வாழ் வர் என்பது வளருவர் கூறிய

‘புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவவளவில் அள்ளிக் கொள் வற்றே பசப்பு’ என்பதாலும் ‘விளக்கு சுற்றும் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கண் முயக்கு சுற்றும் பார்க்கும் பசப்பு’ என்பதாலும்

உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. இத்தகைய ‘பசலை நோய்’ கற்புடை இல்லக்கிளர்த் தியர்க்கல்லாது; பொது மகளிர்க்கு ஏற்படுவதில்லை என்பது வெள்ளிடை மலையாதும்.

ஆனால், நமது மாதவியோ இந்தப் ‘பசலை நோயால்’ வாடியிருக்கின்றுள் என்பதனை,

“பசந்த மேனியன் படர்ச்சு மாலை” எனவும், பின்னர்; மதுரைக்குச் சிலம்பு விற்கச் சென்ற கோவலன் ‘உயிரிழந்தான்’ என்பதனைத் தோழி வசந்தமாலையின் வாயால் கேள்வியுற்றபோது மாத விபசலை நோயால் வருந்தினால் என்பதை,

‘வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப் பசந்த மேனியன் படர்நோய் உற்று...’ எனவும்,

வரும் பாடல் வரிகளால் ‘இளங்கோ’ சுட்டியிருக்கிறார். இவையெல்லாம் மாதவிகற்புடைய மனையாளாகக் கோவலனுடன் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதனை எடுத்துக் காட்டப் போதுமானவையாகும்.

இவை தவிர,

சினமுற்றுக் கோவலன் மாதவியைப் பிரிந்த பின்னர் மாதவி அவனுக்கு எழுதிய தாகக் கூறப்படும் இரு ‘மடல்’ களும் அவள் கோவலைத் தன் அன்புக் கணவனாக, நல் ஆசானாக எண்ணி வழிபட்டாள் என்பதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கோசிகன் மூலமாகத் தான் அனுப்பிய முதல் மடலை அவளிடம் அளித்து ‘கண்மணி அனையாற்குக் காட்டுக’ என்று அவள் கூறியனுப்புவதையும்,

இரண்டாவதாக தன்குற்றம் பொறுத்து ஏற்றுக்கொள்ளும்படி 'கையறு நிலையில்' வருந்தி எழுதிய மடலில், கோவலை 'வணக்கத்துக் குரியவனுக் கண்ணி,

"அடிகள் முன்னே யான்அடி வீழ்ந்தேன் வடியாக் கீழை மனக்கொள்ள வேண்டும்

.....
கையறு நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும் பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி"

எனக் கோவலை ஏற்றியும், போற்றியும் எழுதியனுப்புகிறான். இதன்மூலம் மாதவி யின் மணிலையை-அவள் வாழ்ந்த வாழ்வு முறையை - நாம் அறிய முடிகிறதல்லவா? ஊடலிலும் பிரிவிலும் மட்டுமின்றி,

"ஆடலும் கோலமும்; அன் யும் கடைக்கொள் ஊடல் கோலமொடு இருந்தொன் உவப்ப நாறிருங் கூந்தல் நலம் பெற ஆட்டி ..... அழகுற அணிந்து..... மாண்புற அணிந்து....."

கோவலை மகிழ்வித்து வாழ்ந்தாளென் பதையும்,

அவன் பிரிந்து சென்ற பின்னரும்; இன்றில்லாவிடினும் நாளை வருவார் என்னும் நம்பிக்கையோடு,

'மாலை வாரார் ஆயினும் மாணியை காலைகாண்குவள்ளக்கையறு நெஞ்சமொடு பூமலர் அமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனன்' ஆகக்

கூறும் பாடல் வரிகளாலும் - அவள் கணி கையர் குலத்துதித்தாலும்; தன்வாழ்வில் கோவலன் ஒருவனுக்கே உரியவளாக வாழ்ந்துவந்தாள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

இன்னும்,

அவள் வயிற்றுதித்த 'மணிமேகலை'யை துறவறத்தி வீடுபடுத்தித் தானும் அதில்

புகுந்தபோது பெற்றதாய் தடுத்தனள், சுற்றம் தடுத்தது. ஆனால், அவளோ தீய வாழ்வான கணிகையர் வாழ்வினை என்மகனும் வாழ்ந்து நெறிகெட்டலைவதா? என்னும் பெருநோக்கால், துணிவோடு தன் சமுதாய வரம்பினையே அழி த் து அவளை (மணிமேகலையை) துறவியாக்கினால். இது மாபெரும் சீர்திருத்தச் செயல்லவா?

நற்றுய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன் மணிமேகலையை வான்துயர் உறுக்கும் கணிகையர் கோலம் கானுது ஓழிகளாக கோதைத் தாமம் குழலோடு கணிந்து போதித் தானம் புரிந்துஅறும் கொள்ள' என்னும்வரிகள் இதனை உணர்த்துகின்றன.

மேலும்,

'மாபெரும் பத்தினி மகள்மணி மேகலை அருந்தவப் படுதல் அல்லது யாவதும் திருந்தாச் செய்கை தீத்தொழிற் படாங்கள்'

என, மணிமேகலையைக் கற்புடைய - கண்ணகியின் மகளாக என்னி அவனுக்குக் கணிகை வாழ்வினின்றும் விடுதலை அளிக்க முற்பட்டாள்.

இவ்வாறு,

கோவலனுக்கு ஊடலும் கூடலும் உவந்தளித்து, அவன் பிரிந்தபோது பசலை நோயாற் பரிதவித்து, மடல் எழுதித் தன் துயர் தீர்க்கவேண்டி, அங்புடை மனையாளாக ஒருவனுக்கே தன்னை ஆளாக்கித் தன் கணிகையர் மரபைமீறிய 'புரட்சிப்' பெண்ணாலும்,

தன் வயிற்றுதித்த மணிமேகலையைக் கற்புடைய கண்ணகியின் மகளாக நினைந்து, அவள் சீர்க்கெட்ட பரத்தமையில் சிக்காவண்ணம் 'புத்த துறவியாக்கிய' 'புரட்சித் தாயாயும்' விளங்கிய மாதவியைப் பற்றி ஏதோ தெரிந்தவற்றை சில நூற்களின் ஆதாரங்களோடு உங்களுக்கு அளித்தேன்.

சிறுகளது

“தங்கத்தின்றை மகன் இன்சினியர்”

- செல்வன் - நீண்டமான காலத்தின் போதுமான காலம்

மனிதனின் பொறுமையைச் சோதியப் பற்கு இ. போ. ச. வன்டிகனிலும் பார்க்க வேறொவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேவையில்லாத நேரங்களில் ஒன்றான்பின் ஒன்றாக எத்தனையோ வன்டிகள் சரியும், காத்து நின்றாலோ.....

“நானும் இந்தப் பென்சன் விசயமாய் கந்தோரெல்லாம் ஏறி இறங்குகின்றேன். அதற்கும் ஒருமுடிபில்லை. அரசாங்க வேலை என்று ஸெலா இப்படித்தான், முந்தி எங்கடை எம். பி. இருந்தார். அவரிடம் போய் ஜயா இப்படி என்று சொன்னாற் கானும் உடனே செய்து முடித்துப் போடுவார். காலம் கெட்ட கேட்டிலோ வாத்திமாரையெல்லாம் ஹரோடை கொண்டு வந்த அந்தப் புண்ணிய வானைக் கூட நேற்று முனைச்சதுகள் விழுத்திப் போட்டுவார். இனிமேற்றான் அதுகளுக்கு விளங்கும். நன்மைக்குக் காலமில்லை, கொளுத்தும் வெய்பிலில் வண்டிக்குக் காத்து நின்றபடி எத்தனையோ பேரைத் திட்டித் தீர்க்கின்றேன். ஒவ்வொருவனும் தனக்காக இந்த உலகமே இயங்கக் கூடாதா? தனது ஆசையெல்லாம் பூர்த்தியாகக் கூடாதா? என்று ஏங்குவது இயற்கை. நானும் மனிதன் தானே. கொழுப்பே ஒரு சுகூடுதான். ஊரி வென்றால் எத்தனை மரங்கள் குறைப்படுக்க கரையில் நிற்கும். அந்த நிமிலிலாவது ஆறாம்.

இதென்ன அநியாயம் ‘பஸ்’ கும் வந்தது ஆனால் அந்தப் பாவிப்பயல் கொண்டக்டர் “கையா பியா” என்று சிங்களத்திலே கத்தி ஏறினா என்னையும் இருக்கி விட்டானே. இனிமேல் அடுத்த பஸ் எப்பவே. கீழே கம்மா நின்றவங்கள் இரண்டுபேர் ஓடிப்போய் ஏறுகின்றார்கள். கொழும்பிலை ஒடையுக்கைதான் ‘பஸ்’ சிலை ஏறவேணுமோ. என்னுலை ஓடவும் முடியாது. முயன்றாலும் பாழாய்ப் போன இந்த வேட்டி விடாதே. ஊரிலை நான் எங்கை

நின்டு மறிச்சாலும் ‘மாஸ்டர்’ ஏறுங்கோ என்று நிப்பாட்டி ஏத்திக் கொண்டு போறவங்கள் என்ன செய்வது. கொழுத்த குமரியன் எல்லாம் கொழும்புக்குப் போகப் போறேன் என்டு நிற்கிறது ஓடுவதற்குத் தானே?

இதென்ன கப்பல் போலக் காரோன்று வந்து நின்று கூப்பிடுகிறது. என்னையாய் இருக்காது, யாரோ கொடுத்து வைத்தவனும் இதிற் காவல் நிற்கின்றான் என்று நோட்ட மிடுகின்றேன். உங்களைத்தான் என்று அருகில் நின்றவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

“அடடே! தங்கத்தின்றை மேனே நான் கவனிக்கவில்லை. இங்கேயே இருக்கிறுய் தம்பி நான் உந்தப் பென்சன் விசயமாய் வந்தனான். பாழாய்ப் போன பஸ்கக்குக் காத்துக் கொண்டு நின்று கௌச்சுப் போனேன்.” காரில் ஏறுகின்றேன்.

எனக்கொரு கடிதம் போட்டிருந்தால் நான் எல்லா ஒழுங்களையும் செய்து தருவேனே. “டிப்பாற்மெண்டி” லே வேலை செய்யிறவை எல்லாம் எனக்குப் பழக்கமானவை தானே. எங்கே தங்கி இருக்கின்றார்கள். விட்டை வாருங்கோவன்.

“இல்லைத் தம்பி நான் ‘ஆனந்தபவானில்’ ஒரு அறை எடுத்து இருக்கின்றேன்”

“நாங்கள் இங்கே இருக்கத் தக்கதாய் அறையெடுத்து இருக்கிறதோ. வாருங்கோ பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு போவம்.”

“வேண்டாம் நாளைக்கு இதை முடிச்சத் தந்தியெண்டால் உடனே நெயின் எடுத்திடலாம். உன்றை பாடு எப்படி? நல்லாய் இருக்கிறியோ?”

“ஓ! ஒரு குறைவுமில்லை..”

கண்ணெடியில் பாதரசம் உருளவது போல் கார் அகைகின்றது, எனது மனம் பழயதை அகபோடுகின்றது.

இந்த உலகத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு குறையை இறைவன் வைத்திருக்கின்றான். சிலவர்ப் பார்த்து அவருக்கென்ன குறை என்று கதைக்கின்றோம். ஆனால், அந்த ஒருசிலரை அண்டி அடிமனத்தைக் கூறினால் மறைந்துள்ள முன் தட்டுப்படத்தான் செய்யும். ஏழைகளைப் பொறுத்தமட்டில் வாழ்வே — நாளாந்தச் சீவியமே பிரச்சினைக் குள்ளாக இருப்பதால் மறைந்து ஒளிந்து கிடக்கக் கூடிய வேறு முள்ளெதுவும் அதிகமாக இருப்பதில்லை. மற்றவர்க்குத் தெரிவதும் அடிமனத்தில் இருப்பதும் அதுதான். நமது நாட்டில் பலர் ஏழைகளாய் இருப்பது ஏற்றுன் ஒருசிலர் தங்களுக்குள்ள பிரச்சினைக்கே இடமின்றி வாழ்கின்றார்கள் என்பதால் அவருக்கென்ன என்கின்றோம்.

பெண் என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணம் தான் தங்கம். அமைதியானவள், அடக்கமானவள், ஊர்வம்பு தெரியாதவள். மணியமும் அவளைக் கரம் பிடிக்கும் போது குடி வெறியறியாதவள். தானுண்டு கன் குடும்பமுண்டு என்றிருந்தவன் எப்படியோ குடியிழக்கத் திற்கு ஆளாகிவிட்டான். பாடுபெட்டும் முன்னேற வழியில்லை. இனிமேல் என்ன உழைப்போம், குடிப்போம் அதிலாவது சந்தோஷத்தைத் தேடலாம் என்ற மனம்பான்மை சாதாரணமக்களிடையே இருப்பது தான் காரணமோ தெரியாது. முன்பு எப்படியோ அடுத்த வீடு அறியாதபடி போய்க் கொண்டிருந்த குடும்ப வாழ்க்கை குடிப்பழக்கத்திற்கும் பின் அயல் வீட்டுப் படையெடுப்பை அடிக்கடி தொடர வேண்டி வந்தது. என்றாலும் நானையம் தவறுதவன் என்ற பெயரை இன்று வரை காப்பாற்றி வருகின்றன.

கஷ்டமெவ்வளவுதான் வந்தபோதும், கூலிவெலை செய்து தான் பிழைத்த போதும் தனது மக்கள் படிக்க வேண்டும், தன்னைப் போல வரக்கூடாது என்று படிப்பித்தார்கள். தங்கம் அடிக்கடி “எனக் கென்ன குறை” என்றை முத்தவன் படிக்க வந்துட்டான் என்றால் எல்லாக் கஷ்டமும் தீர்ந்துபோம். தன்றை இளையார் திறியாரை பார்க்காமல் விடப்

போருனே. அவருடைய வாழ்க்கையும் இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு எப்பிடித்தான் குடிச்சாலும் குடும்பத்தை நடுத் தெருவில் விடாமல் கொண்டிழுப்பதே நான் செய்த புண்ணியந்தான் என்பான்.

திடீரென ஒருநாள் வீட்டை வந்தான். வாத்தியார் என்றை மகன் சோதனை பாஸ் பண்ணி இன்சினியருக்குப் படிக்கக் கண்டிக்குப் போகவேணும். இவ்வளவு நாளும் எப்படியோ சமாளித்தோம் இனிமேல் ஒரே முளிச்சாட்ட மாய் இருக்கு. அங்கை படிப்பதென்றால் எவ்வளவு செலவு. என்ன செய்ய? நிலபுலன் ஏதும் இருந்தாலாவது வித்துச் செலவளிக் கலாம். மனுசன் என்னத்தைத்தான் விட்டு வைச்சது. மாமன்மார் நல்லாயிருக்கினம் தான். ஆனால், போய்க் கேட்டால் குடிகாரன் மகன்தானே எப்படி நல்லாய் வருமென்று எதிர்பார்க்கிறது. நாளைக்கு யாரும் பெட்டைக்குப் பிறகாலை போனால் இல்லாட்டி கெட்டுச் சீராறிந்து போனால் என்றை குமர்களை எந்தக் கிணத்தில் தள்ளுறவு என்று கேட்கினம். என்றை மகன் என்னைப் போலத்தானே குணம். உங்களுக்குத் தெரியாதா வாத்தி யார்’கண்ணீர் வழியக் கூறினான்.

“வேறு யாரிடமாவது கேட்டுப் பார்க்க வில்லையோ”

“குஞ்சியப்புவின்றை மகன் போஸ்ட் மாஸ்டராய் இருக்கின்றார். அவருக்கும் முன்று குமர், அவரைப் படிப்பித்துப் போட்டு ஒன்றுக்குக் கலியானத்தைச் செய்து வையுங்கோவன் இந்தக் காலத்திலே என்சினியர் என்றால் எவ்வளவு சீதனம் கொடுக்க வேணும் தெரியுமோ என்று யாரோ கேட்டதற்கு அவற்றை மகன் ‘சொன்னுவாம் ‘தகப்பன் எங்களுக்குக் கூலிவெலை செய்கிறவர். அவற்றை மகனை நான் கட்டவோ?’ என்று பெற்ற மனம் தவித்தது.

எந்தத் தருமந்தான் செய்யாவிட்டாலும் கல்விக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தேன். நான் பணக்காரனுமல்ல.

ஊரில் அப்படிப் பெயர் கொண்ட எத்தனையோ பேர். அழைப்புகள், விருந்துகள், சின்னமேளாம், திருவிழா என்றால் முன்னுக்கு

நின்று பட்டுச்சால்வையை எடுத்து அரையிலை கட்டும் பலர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், இப்படியான ஒன்றுக்கு மற்றவர்களைப் பற்றி நமக்கென்ன.

“தங்கம் கவலைப் படாதை, எப்படியோ எனக்கு வருகிற சம்பளத்திலை மாதாமாதம் உனது மகன்ரை படிப்புச் செலவுக்குத் தரலாம். அவன்ரை படி ப்புக்கு நான் பொறுப்பு, நீ போய் வா” என்றேன்

“எங்களை நம் பி செலவுக்கு ஒப்புக் கொண்டார்களே பொறுப்பு.....”

“உனது மகன் அறிவுள்ளவன். அவன் திருப்பித் தந்தாலும் தராவிட்டாலும் நான் கவலைப்படமாட்டேன். அந்தக் கவலை வேண்டாம் நீ போய் மற்ற விசயங்களுக்கு ஒழுங்கைப் பார்”

‘இவ்வளவு காலம் எத்தனையோ பேருக்குக் குருவாக இருந்தீர்கள். இப்போ எங்கள் குடும்பத்தின் தெயவும் நீங்கள்’ என்றபடி உணர்ச்சிப் பெருக்கால் கையெடுத்தாள்.

“ஓ! உதென்ன போய் வா”,

இந்தக் கதை சில நாளில் ஊரெல்லாம் அடிப்பட்டு. வசதியில்லாத குடும்பத்திலிருந்து ஒருவன் படிக்கின்றது என்றால் எங்காட ஊரில் பெரிய புதினம் தானே. உண்மையான உள்ளனபோடு சந்தோஷப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலர், பொறுமையை மனத்திற் கொண்டு வெளிக்கு வாழ்த்தியோர் ஒருசிலர். பணக் காரரின் பிள்ளைகள் எல்லோரும் தெருவழியே திரியேக்கை கூலியின் மகன் என்னினியராம் என்று இரண்டு பொருள்படக் கதைத்தவர்கள் இன்னெனுருசிலர். எப்படியோ எல்லோரும் கதைத்தார்கள். என்னைக் கண்டு என்ன வாத்தியார் நீங்கள் தானும் படிப்பிக்கப் போகின்றீர்கள். உங்களுக்குப் பெரிய புண்ணியம் என்று மனம் மகிழ்ந்தவர்களும் உண்டு. “என் வாத்தியார் என்னாத்தை நம்பிக் காக் கொடுக்கப் போறியள், தகப்பன் குடிகாரன் ஒரு சதுத்திற்கு வழியில்லாதவன், உங்கடை கடைசிக் காலத்திற்கு ..” என்று நஞ்சு வைக்க முற்பட்டவர்களும் உண்டு. இந்தச் சமூகம் இப்படித்தான். தான் நல்லவாற முடியா விட்டால், மற்றவர்களையும் நல்லாவாற விடமாட-

தே என நினைந்து நான் தீர்மானித்ததைச் செய்தேன்.

பயணம் போறண்டு காலமை வீட்டைவந்து தாயும் கூனும் கோயிற் பிரசாதமும் தந்து ‘போயிட்டு வாறன்’ என்று சொன்னார்கள்: அப்போதும் தங்கம் நீங்கள் எங்கடை தெயவும் என்று கண்ணீர் வழியக் கூறினார். நான் என்ன அப்படிப் பிரமாதமாய்ச் செய்யப் போகின்றேன். மனுஷனுக்கு வருத்தம் வந்தால், கஷ்டம் வந்தால் செலவழிக்கிறதில் லையோ. எத்தனைபேர் அப்புக்காத்துக்கும், பிறக்கிராசிக்கும் செலவழிக்கினம். நான் கல் விக்காக – ஒரு குடும்ப முன்னேற்றத்திற்காகத் தானே செலவழிக்கப்போகின்றேன். கண்ணில் தெரியும் புதுயுகம் கையில் வந்ததுபோல் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிய அனுப்பிவைத்தார்கள்.

மற்றும் பிள்ளைகளைப்போல் விளையாடித் திரியாமல் படித்தான். ஒவ்வொரு பரிட்சையும் திற்ரையாக இல்லாவிட்டாலும் பாஸ் பண்ணிக் கொண்டே வந்தான். வீட்டிற்கு வந்தால் நான் படிக்கிற பிள்ளை என்று நினைத்து சேட்டைப் போட்டுக் கொண்டு ஞேட்டு ஞேட்டாய்த் திரியாமல், தகப்பனுடன் வேலை செய்யப்போய் விடுவான். தாய் எத்தனையோமுறை சொன்னாலாம், தம்பி அங்கை போடின்கிலே கீடந்து காஞ்சபோட்டு வந்தனி நாலு நாளென்றாலும் உடம்பாறிப்போட்டுப்போ இந்தவெய்யிலுக்கை உடம்பைப் பிழிந்து வேலை செய்ய வேணுமோ? என்று. அதற்கு அம்மா! வேலை செய்வது ஒன்றும் கேவலமில்லை. நான் நிற்கிற நாலு நாளென்றாலும் எல்லோரும் சந்தோஷமாய்ச் சாப்பிடுவோம். ஐயாவையும் ஒரேயடியாய்க் கல்சுப்பெடுத்துகின்றதோ என விடைபகர்வானும்.

இடைக்கின்ட வந்துசொல்லுவான் தன்னர மகனுக்கு இரண்டு கால்ச்சட்டையும் இரண்டு சேட்டுமொனும் கீடக்கு. அதைத் தோய்த்துத் தோய்த்துத்தானும் போடுது. பாவும் என்றை வயித்திலை ஏன் வந்து பிறந்துதோ தெரியாது. மற்றப் பெடியள் எப்பிடியெல்லாம் சோக்குப் பண்ணுதுகள். இந்த ஊரிலை இருக்கிறதுகள் கூடி எத்தினை உட்பு எத்தினை படம் பார்க்குது கள். பாவும் பிள்ளை கல்சப்படுகின்றன. இன்னு மென்ன எத்தினை நான், ஓடிமறைந்து விடும். அதற்குப்பின், தான் உழைத்துப் பிடித்ததை யெல்லாம் வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளப்பட்டும் என்று.

கடைசிப் பரிட்செ எழுதிவிட்டுக் கையோடையே வேலைக்கும் சேர்ந்து விட்டான். இப் போதுதான் ஊரிலும் ஏனோதானே என்று திரிந்தவர்கள் எல்லாம் தங்கச்சி தங்கம், மச்சான் மணியம் என்று முறைகள் எல்லாம் பார்த்துக் கைதூத்தார்கள். ஆலோசனைகள் கூறினார்கள். சந்தி பந்திக்கு அழைத்தார்கள், கூடினார்கள், கொண்டாடினார்கள், கடைசியில் மாப்பிளையும் கேட்டார்கள்.

“எனக்கு அப்பவே தெரியும் பெடியன்றை முகத்தைப் பார்க்க அவன் ஒரு தெய்வப்பிறவியென்டு”

“மணியம் குடிகாரன் எண்டாலும் நெஞ்சிலே வஞ்சகமில்லாதவன் வெளிவாய்”

“தங்கம் உன்றை பொறுமைக்கு கடவுள்களிலிருந்திட்டார் இனியென்ன”

இப்படி எத்தனையோ முகஸ்துதிகள் தாய் தகப்பணிக் சேர்ந்தன. “அதிக துக்கமோ இல்லை? அதிக சந்தோஶமோ ஒருவரை ஸ்தம்பிக் கக்ஷெய்துவிடும்” என்று யாரோ சொன்னார்கள். அதேபோல் என்ன செய்வது எனத்தெரியாமல் சிலகாலம் எல்லோருக்கும் தலையாட்டி னார்கள்.

எத்தனையோ பிற இடங்களிலிருந்தும் பெண் பேசிவந்தார்கள். கார், காசு, வீடு இவை சீதனமாம். கடைசியில் எங்கோ இருந்தவர் எப்படியோ ஒரு முறை கண்டிப்பித்து இனத்தைவிட்டுப் போக்கூடாது, படிப்பிச் செலவு இருப்பதினாலோயிரும் உங்களுக்குத் தாலாம். கொழும்பிலே வீடு எனப்பேசி சம்மதம் வாங்கி விட்டார்.

தங்கம் என்னிடம் எந்து பின்னை இவ்வளவு காலமும் கண்டத்திலை வளர்ந்தது. இனி மேல் சந்தோஷமாய் இருக்கட்டுக்கும். இப்படி ஒருகிடம் வந்திருக்கு. ஓம்மென்று சொல்லி விட்டோம், நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் வாத்தியார் என்றான்.

உங்கள் மனத்திற்குப் பிடித்த இடமென்றால் எனக்கும் பிடித்ததுதான், மகனைக் கேட்டார்களா என்றேன் “அவன் என்ன தட்டப் போகின்றானே?” கலியானம் தட்டபுலாக நடந்தது. பிறந்தபின் நாங்களறியத் தங்கத்தின்

வாழ்வில் ஒரு திருநாள் இது. எனது பள்ளத்தைத் திருப்பித் தந்தார்கள். என்னை முதல் வராய் நடத்தினார்கள்.

காலம் கரைந்தது. இடைக்கிடை வீட்டிற்கு வருவார்கள் கதைப்போம் அவ்வளவுதான்.

★ ★ ★

“அச்திபோல் இருக்கு தூங்கி விட்டார்கள் இறங்குக்கோ, இதுதான் எனது வீடு.”

• தெரியாதே வெய்யிலுக்கை அலைஞ்சது’ இறங்கி நடந்தேன். வீடா அது மாளிகையல் வலா. முன்னுக்குப் பூந்தோட்டமென்ன. அதிற்குள் எத்தனை எத்தனை மலர்கள், மரங்கள் உள்ளே முகம்பார்க்கலாம் போல் துடைத் துவிட்ட நிலம். வகைவகையான இருக்கைகள் எனக்கு அதில் நடக்கவோ இருக்கவோ கூசியது.

பெண்சாதியும் நல்லகுணம்: வந்துகைதைத் தாள். இவர் உங்களைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லுவார். குளிக்க என்ன வென்னீரா? என்ன சாப்பிடுகின்றீர்கள் ஓவலா, மோரா? ‘பானை’ ப் போட்டு அந்த அறையில் படுத்தால் நல்ல தூங்கம் வரும். கலியானத்தின்போது பேசாமல் இருந்தவள் இப்போது என்னமாதிரி உபசரிக்கின்றான். எனக்கு ஒரே சம்கடமாய்ப் போய்விட்டது.

வெள்யே நின்ற ல்ஸ்கூட்டர் ஒன்றைக் காட்டி, இது எனது மச்சானுக்காகப் போன மாதம்தான் வாங்கினது, ஊரிலை இருந்து படிக்காமல் செறிகின்றான் என்று இங்கே கொண்டந்து தனியார் பாடசாலை ஒன்றில் சேர்த்திருக்கின்றேன். பாடம் கேட்கப் போய் வரக் கண்டமென்று வாங்கிக் கொடுத்தேன் என்றான்.

“மச்சான் என்ன படிக்கின்றார்?”

என். எஸ். எல். எலி. இரண்டு முறை எடுத்தும் பெயில். வருகிற மார்கழிக்குத் திரும்ப எடுக்கின்றான்.

உங்களுக்கு நாதஸ்வரம் என்றால் ரோம் பம் பிடிக்குமே. சேதுராமன் கோதுரர்கள் வந்தபோது ரேப் பண்ணினது என்று எதையோ முடுக்கிவிட்டான். நல்லாய்த்தான் இருந்தது.

வீடு முழுக்க அலங்காரப் பொருட்கள் நிறைந்திருந்தன. ஒவ்வொன்றும் எந்த நாட்டிலிருந்து யார் கொணர்ந்து கொடுத்தது என விளக்கம் கூறினான். அப்பப்பா தங்கத் தின் மகன் பெரிய புள்ளியாய் விட்டான். எத் தனை பெரியவங்களையெல்லாம் சிநேசிதம் பிடித் து வைத்திருக்கின்றான். அவனிடமிருந்த நடராசர் சிலை இந்தியாவிலிருந்து கொணந்ததாம். அதைப் பார்க்கப் பார்க்க எனக்கு சிவன் தில்லையில் ஆடிய ஆட்டம் மனக்கண்ணில் வந்து உடம்பெல்லாம் சிலிர்த்தது. அடிக்கடி அதைப் பார்ப்பதைக் கவனித்த அவன் ‘‘நீங்கள் இந்த நடராசர் சிலையைக் கொண்டுபோங்கோ, நங்பன் ஒருவன் வருகிற கிழமை இந்தியா போகின்றன் சொல்லியிட்டால் கொணர்ந்து தருவான்.’’ அதன்மேல் இருந்த ஆசையால் ஒப்புக்கொண்டேன். இறைவன் திருவுருவம் இவன் வீட்டில் அலங்காரப் பொருள்தான் என்பதை நினைக்க என்னவோ போலிருந்தது.

அடுத்த நாள் வேலையை மூடித்து, பெண் சாதியும் புருசனுமாக வந்து வழியனுப்பி வைத்ததார்கள். நான் வாழ்க்கையில் என்றுமே யடையாத சந்தோஷம் அன்று அடைந்தேன். காலத்தில் செய்த உதவி எப்படி ஒருவனின் வாழ்க்கையின் திசையையே மாற்றியிருக்கு. ஆட்டுவிப்போன் அவனிருக்க நாமெல்லாம் ஆபோவர்கள்தானே. இறைவா ஒருவனை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர என்முலம் உதவி செய்தாயே என்று இறைவனை வாழ்த்தி நடராசர் சிலையையும் ஒருமுறை எடுத்துப் பார்த்தேன்.

* * *

‘‘பெண்கள்’’ வரத்தொடங்கி ஆற்றே மாதங்களாய் விட்டது. எனக்கும் எத்தனையோ தொல்லைகள் பிரச்சனைகள். தங்கமும் அதிக

நாள் இந்தப் பக்கம் வரவில்லை. எனது மகளின் கலியானை விஷயமாய் வெளியேபோக வெளிக் கிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒருநாள் வந்தான் தங்கம்.

வாத்தியார், எங்கள் தெய்வம் நீங்கள். ஏங்களிடம் இன்னெனுரு வரம் கேட்கப் போகி நேன் என்ற பிடிகையுடன் தொடங்கினான். எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. என்ன விஷயம் என்று கேட்டேன்.

எனது அடுத்த மகனும் பஸ்கலைக் கழகத் திற்கு எடுப்பிருக்கின்றான் அவனது படிப்புச் செலவுக்கு

“என் மூத்த மகன் படிப்பிப்பன்தானே ?”

“ஆவனுக்குச் செலவுக்கே சம்பளம் போதாம். ஜந்தோ பத்தோ மாதம் அனுப்புவான் அதோடு சரி. மற்றது மச்சானை இங்கிலாந்திற்குப் படிக்க அனுப்பியிருக்கிறான். அவனிடம் காசில்லையாம். தானும் கஷ்டப் பட்டுத்தானே படித்ததாம். கஷ்டப்பட்டாற்றுன் நல்லாய் இருக்கலாமாம். நீங்கள்தான் இந்த உதவியையும் செய்யவேணும்.”

“தங்கம் உனக்கு உதவிசெய்ய எனக்கு விருப்பம்தான். ஆனால் எனது மகளின் கலியானம் ஒரு முடிசிற்கு வந்து வருகிற நாளில் நடத்த முடிபு செய்திருக்கின்றேன். மாப்பிளை சிதனக் காசு உடனே தந்தாற்றுன் எழுத் துக்குச் சம்மதிப்பாராம். என்ன செய்கிறது எனது நிலைமையை யோசிச்சப்பார்.”

“அப்பசி வாத்தியார் நான் போயிட்டு வாறன்.”

அவன் சென்று விட்டான். எனது கலவைப்பட முடிந்ததே தவிர வேற்றென்ன செய்ய முடியும். நான் ஏழை வாத்திதானே. ★

*****

இருபதாம் நூற்றுண்டின் மாபெரும் கலாச்சாரப் படுகொலை தமிழ் சினிமாவாகும். ”

மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை

— இ. தினசரன் —
டிப். ரெக் (பொறுப்பியல்) 2-ம் ஆண்டு

பல பல ஆண்டுகளாக வேட்டையாடுதலையே தன் தலையாய் தொழிலாகக் கொண்ட மனிதன் இயற்கையின் பலபல மாறுதல்களினால், அவனது சிந்தனைக்குத் தீவார்ச்சியடையத் தொடங்கியதும், தனது பாரம்பரிய தொழிலையே மாற்றத் தொடர்கின்றன. எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்கும்போதும் ஏன்? எதற்காக? எப்படி? என்ற கேள்வியைத் தன்னைத் தானே கேட்கத் தொடங்கினான், இதன் பின்னர் மனித வர்க்கம் மிகுங்களினின் றும் வேறுபட்ட ஒரு வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர். இவ்வாற்றல்களின் பயனாக அம்புவியை வா! வா! என்றழைத்து அது தன்னிடம் ஸராத்தைக் கண்ட மனிதன் ஈற்றில் அதனிடமே சென்று விட்டான்.

இப்படியாக மனிதசமுதாயம் அளவில்லா வேகத்தோடு முன் னேற்றக் கொண்டு வரும்போது, எந்த நாட்டுப் பத்திரிகையை நாம் எடுத்துப் பார்க்கும் போதும் மாணவர் கிளர்ச்சி, மாணவர்கள் பகிஷ்கரிப்பு, மாணவர்களின் ஊர்வலம், மாணவர்கள் தற்காலிகமாக நீக்கப்பட்டனர் என்ற புதினங்களை நாங்கள் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் கல்வி, பொருளாதாரம், வாழ்க்கை முறை, வாழ்க்கை முன்னேற்றம், இன்னேரன்ன விஷயங்கள் அந்த நாட்டு மாணவ சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற் கேற்றவாறே அமைகின்றது. இதனுலேயே மாணவர்களிடையே அமைதி யில்லை. நாட்டு அரசினர் பலதுறை அறிஞர்களைக் கொண்ட விசாரணைக் கமிஷன்களை உண்டாக்கி அதற்குரிய காரணங்களை அறிந்து வருகின்றனர்.

இவ்வொரு நாட்டின் பொருளாதாரம் கல்விமுறை, நிர்வாகம் ஆகியவற்றிற் கேற்பவே மாணவர்களின் தராதரமும்,

கல்வி முன்னேற்றமும் நோக்கங்களும் மாறுபடுகின்றது. உதாரணமாக நாம் அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் பல பல புதுமைகளைக் காண்கின்றார்கள் அந்த நாட்டு விஞ்ஞானிகள். இதனால் அந்த நாட்டு மாணவர்களும் எதிரும் ஓர் புதுமையை விரும்புகின்றார்கள். உதாரணமாக ஹிப்பிஸ் (Hippies) வாழ்க்கை முறையையே கூறலாம். அந்த நாட்டில் தான் ஹிப்பிஸ் அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டு போகின்றது. அதே நேரத்தில் ஆசிய நாட்டு மாணவர்களை நோக்குவோ மானால் அவர்களின் நோக்கங்களும் பிரச்சனைகளும் முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே இருக்கின்றது.

எந்த நாட்டிலும் அநேகமாக மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை காணப்படவே செய்கின்றது. அன்மையில் இந்தோனீசியாவில் தன்னைத்தானே ஆயுட்கால ஜனுதிபதியாக்கிக் கொண்ட சுகர்ணேவின் ஆட்சியில் வெறுப்புக் கொண்ட மாணவர்கள் செய்த கிளர்ச்சிகள், ஊர்வலங்களின் பயனாக, சுகர்ணே ஆட்சியை விட்டே விலக்கப்பட்டு வீட்டுக் காவலி லேயே இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அமெரிக்கா, பிரான்ஸ்க, பாகிஸ்தான், இந்தியா, மலேசியா போன்ற நாட்டு அரசுகள் சூடு மாணவர்களின் எதிர்ப்புகளினால் கவலை கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

எமதுநாட்டிலும் மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. இதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். முதல் முக்கிய காரணம் எமது நாட்டுக் கல்வி முறையே யென்னலாம். எமது நாட்டுக் கல்வி முறை,

முன்னேற வேண்டி இருக்கும் நாடுகளுக்கு ஒவ்வாததொன்றாகும். இதன் காரணமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் (Un-employed) பெருகி வருகின்றது. சுமார் ஐந்து, ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னர் சாதாரண க. பொ. த. வகுப்பு சித்தி யெய்தியவர்கள் எத்தனையோ பேருக்கு இருந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தற்போது அநேகமான பல்கலைக் கழக விஞ்ஞான பட்டதாரிகளுக்கும், கலைப் பட்டதாரிகளுக்கும், உத்தியோகம் இல்லை என்ற நிலைக்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. இன்னும் சில வருடங்களின் பின்னர் டாக்டர் களுக்கும், தொழில் நுட்பப் பொறியியல் வல்லுனர்களுக்குமே. உத்தியோகம் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இதை வளரவிடாமல் தடுப்பதற்கு எமது அரசாங்கம் எங்கள் நாட்டுக் கல்வி முறையில் அதிகமாற்றங்கள் செய்யத் துணிந்து முன்வர வேண்டும். இலங்கை அரசாங்கம் ஆசிய நாடுகளில் எந்த நாட்டிலும் இல்லாத வகையில் கல்வித் துறைக்குத் தனது வருமானத்தில் கூடிய பங்கைச் செலவிடுகின்றது என்று கூறப்படுமிக்காது நாம் பெருமைப்பட வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். அதே நேரத்தில் அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கல்வி, நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு உபயோகப்படாமல் இருப்பதை நினைக்கும்போது துக்கப்பட வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். உதாரணமாக சாதாரண க. பொ. த. ப. வரை விஞ்ஞானக் கல்வி கற்று சித்தியெய்திய அநேகமானவர்கள் பின்னர் தொடர்ந்து படிக்காமல் படிப்பை துண்டித்துக் கொள்கின்றார்கள். அநேகர் எழுதுவினாஞர் முதலிய பல உத்தியோகங்களைத் தேடுகின்றனர். அங்கே அவர்களுக்கு அந்த விஞ்ஞானக் கல்வி பயன்படுவதில்லை.

இன்னும் சிலர் பல்கலைக் கழக புகு முகப் பரிட்சையில் கஸ்டப்பட்டுத் தேறி மூன்று, நான்கு வருடங்கள் படித்து சற்றில் உத்தியோகம் கிடைக்காததால் விரக்தியடைகின்றார்கள். இந்த விரக்தியே மாணவர்களின் பல பல கிளர்ச்சிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. இவ்வசக் கல்வி முறை இலங்கையில் புகுத்தப்பட்ட நாளி

விருந்து எந்த ஓர் சாதாரண பிரசையும் தனது பிள்ளையை சிறுவயதிலிருந்தே பாடசாலைக்கு அனுப்புகின்றன. இதனால் எமது நாட்டு இளைஞர்கள் அதிகப்போர் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றனர். அப்படிப் படித்து தனது குடும்ப வருமானத்தில் ஒரு குறிப் பிடக்கூடியளவு பண்ததைச் செலவழித்த மாணவர்கள் உத்தியோகம் இல்லை என்று தெரியும்போது அதிக விரக்தி யடைகின்றனர்.

அடுத்ததாக எங்கள் நாட்டுப்பெற்றே ரிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் ஓர் தப்பமீப் பிராய மென்னவெனில் அரசாங்க உத்தியோகம்தான் எல்லாவற்றிலும், எந்த விதத்திலும், சிறந்ததும் அதிக வருவாயுடையதும், புகழ்ச்சியானது மென்பது வாகும். குறிப்பாக, பெற்றேர்களின் விருப்பம் தாம் எவ்வித கஸ்டப்பட்டும் தமது பின்னை களை ஓர் எனஜினியராக்கவேண்டும், ஓர் கணக்காய்வாளராக்க வேண்டும் அவ்வது ஓர் டாக்டராக்க வேண்டுமென்பதே. இதன் காரணமாக தற்போது எல்லா மாணவர்களும் மேற் குறிப்பிடப்பட்ட உத்தியோகங்களை நாடியே கல்விகற்கின்றனர். இதன் காரணமாக எத்தனையோ விதமான கைத்தொழில்கள் அநாதரவாக விடப்பட்டுள்ளது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறிப்பிடக்கூடிய சில உத்தியோகங்களுக்கே இருக்கின்றது. இம்மாணவர்கள் பல கைத்தொழில்களில் விரும்பி ஈடுபடுவார்களே யானால் எங்கள் நாட்டில் சில வருடங்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற பிரச்சனையே உண்டாகாது. அதிக வேகத்தில் முன்னேறி வரும் நாடுகளில் (உதாரணமாக ஜப்பான்) தொழில் நுட்பத் துறைக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் ஆர்வம் நமது பின் தங்கிய நாடுகளில் இல்லை.

நாடு முன்னேற வேண்டுமாயின் மாணவர்கள் தொழில் நுட்பத் துறையில் அதிக ஆர்வம் காட்டவேண்டும். மாணவர்களிடையே ஆர்வமுண்டாகச் செய்வதற்குப் பெற்றேர்களும் அரசாங்கமுமே பொறுப்பாகும். அரசாங்கம் பல்கலைப் பயிற்சியில் (POLY TECHNIFICATION) மாணவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களிலும், நுண்கலைக் கல்லூரிகளிலும், சர்வ

கலாசாலை களிலும் போதிக்கப்படுவன வாழ்க்கையைச் சார்ந்தும் அங்கு படிப்ப வர்களைச் சுற்றியிருக்கும் நிலைமைக்குச் சார்ந்து மிருக்க வேண்டும். உதாரணத் திற்கு ரஷ்யா நாட்டில் உள்ள கல்வி முறையைக் கூறலாம், இதற்குத்தான் பல் கலைப் பயிற்சி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம், கல்வி யிலும் தொழிலிலுமே உறவாடுகிறது. ஏன்? அப்போதுதான் கோட்டபாடும், அதுஞ்டானமும் ஒன்று சேர்க்கப்பட முடியும். பள்ளிக்கூடங்களில் கைத்தொழில் களான களிமண் வேலை (Ceramics) தச்ச வேலை, சமையல் வேலை, மின்சார இணைப்புக்கள் முதலியன பல் கலைப் பயிற்சியினுள் அடங்கும். இது தவிர, கோழி வளர்த்தல், ஆதியனவும் இக் கலைகளுள் அடங்கும். அக்கலைகள் பள்ளிக்கூடத்தின் புறம்போக்கில் உள்ள பொருளாதார நிலைமையினாலும் அரசியல் வாழ்க்கையினாலும் ஒன்று சேர்க்கப்படவேண்டும். ஆதலால் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் மாணவர்கள் வாழ்க்கையில் பல துறைகளைப் பின்பற்றக் கூடியதாக இருக்கும்.

நமது அரசாங்கங்கள், தொழில் நுட்பத் துறையில், விவசாயத் துறையில் அதிக மாணவர்கள் முன்னேறி வருவதற்கு ஆரம்ப வகுப்புகளில் போதிய பயிற்சி யளிப்பதில்லை. உதாரணமாக மர வேலை, மின்சார ஒட்டுக்கள், சிறுகைத்தொழில்கள், தென்னந்தும்பிலிருந்து கயிறு திரித்தல், பெண்களுக்குக் குறிப்பாக நெசவு வேலை, களி மணவேலை, பனம், தெங்குப் பொருட்களிலிருந்து பெறப்படும் பொருள்களிலிருந்து பயனுள்ள பொருட்கள் செய்தல் ஆகிய கைத்தொழில்களில் மாணவர்களுக்கு அதிக ஊக்கம் வரும்படி செய்யவில்லை. இதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் இலவச படங்களைத் தயாரித்து (செய்கை முறை ஆகிய விளக்கங்களுடன்) மக்களுக்குக் காண்பிக்கலாம். சிறு சிறு சூடுத் தாபங்களை ஸ்தாபித்து மக்கள் தயாரித்த பொருட்களை ஓர் குறித்த விலைக்கு வாங்கி அண்மை நாடுகளுக்கு

எற்றுமதி செய்யலாம். மீன் பிடிக்க வசதியுள்ள இடங்களில் அதிக மாணவர்களை ஈடுபடுத்தி (நவீன உபகரணங்கள் கொண்ட மீன்பிடிப் படகுகளை உபயோகித்து) மீன் பிடித் தொழிலை வளப்படுத்தலாம். அதிகமான இடங்களில் பல்கலைக்கூடங்களை நிறுவி மக்களை அந்தத் தொழில் களில் பாண்டித்தியப் படுத்தலாம்,

இன்று விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எங்களிடம் போதியளவு செய்கை முறைப் பயிற்சியும், போதிய விஞ்ஞான அறிவும் கொண்டுள்ள நுண்கலை அறிஞர்கள் தேவை. தற்போது நிர்வாக சேவையிலுள்ளோர் தொழில் நுட்பவியலாளர்களிலும் கூடிய சம்பளம் பெறுகின்றனர். இது மாற்றப்பட வேண்டும். இதனால் தொழில் நுட்பத்துறையை எங்கள் நாட்டில் போதிய அபிவிருத்தியடையச் செய்யலாம். அதிகமானேர் தொழில் நுட்பவியலில் பாண்டித்தியமடையக் கூடியதாயிருக்கும், எமது அரசியலில் கூடிய பங்கைக் கெலுத்தி வரும் மத ஸ்தாபனங்கள் (அமெரிக்காவில் கத்தோலிக்க திருச்சபை) எமது நாட்டுமுன்னேற்றத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு மக்களை ஆர்வப்படுத்த வேண்டும்.

மற்றும் எங்கள் நாட்டில் உண்டாக்கப்பட்ட எந்தி விசாரக் கரிஷ்ணகளிலும் சர்வகலாசாலை சபைகளிலும் மாணவர்களுக்கு உரிய பங்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதாவது ஒரிரு மாணவர்களாவது அந்தக் கமிஷன்களில் அங்கம் வகித்து தங்களுக்குள்ள கஷ்டங்களை அறியப்படுத்த வேண்டும். சமீபத்தில் சல்வெட்டன் தீசத்து அரசாங்கம் தமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாணவர்களிடையேயுள்ள அமைதி யின்மைக்குரிய காரணத்தை அறிய ஏற்படுத்தியிருக்கும் சபையில் இரு மாணவர்களை அங்கம் வகிக்கச் செய்திருக்கின்றது. இது உலக நாடுகளுக்கு ஓர் முன்னேடியாக விருக்கும். ★

சிறு கதை

யார் குற்றம்?

— காந்தி

விம்மிப் புடைக்கும் மார்பகங்களை நீலக் கடலை தாழ்ந்து எழும்பிக் குதித் துக் கொண்டே இருந்தது. ஆதவன் தானும் அடிவான்த்தே விந்தை காட்டு கிண்றேன் என, நீல வண்ணத்தில் தங்க நிறம் காட்டி, மஞ்சள் வண்ணம் பூசி விட்டு ஆழ் கடவின் அடியில் முத்துக் குளிக்கச் செல்பவன் போல் ஆழ்ந்து கொண்டே இருந்தான். செவ்வானமே அவளின் இதழ்களை நினைவுட்ட, கடலையோ அவளின் கார்குழலை நினைவுட்ட, கடலையின் ஆற்பரிப்பில் எழும் நுரையோ! அவளின் முகையவிழ்ந்த முறுவலைக் காட்ட கல்கிசைக் கடற்கரை மணற் பரப்பிலே விரலால் ‘தேவி’ எனக் கிறுக்கிக் கொண்டே இருந்தான் விமலநாதன்.

சிகரெட் பைக்கற்றை எடுத்து அதில் ஒரு சிகரெட்டை உருவி பற்றக் கொடங்கும் விதமோ அவளின் மனத்திலே உள்ள விரக்கி நிலையை ஓரளவு காட்டுகின்றது. அவன் ஊதிடும் புகை வளையங்களோ அவளின் சிந்தனையைப்பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் அவனுக்கோ! அவன் ஊதிடும் புகை வளையங்கள் -அவனது கடந்த காலச் சக்கரங்களாக சுழலத் தொடங்கின. உயர்ந்தெழும் புகை வளையமொன்றில் அவள் சிரிக்கின்றன, இவனும் சிரிக்க முயல்கின்றன. உடனே அவள் முகம் மாறுகின்றது. கோபக்கனல் வீசுகின்றது. அப்படியானால் அவள் சிரிப்பின் அர்த்தம், ஏனான்மா? அவளின் முக பாவங்களோ இவளின் இதயத்தைப் பிழிந்தெடுக்கின்றன. ஜோயோ! என் இதயத்தைப் பிழியாதே எனக் கூற இதழ் களைத் திறக்க முயல்கின்றன. இதயமா? அது உங்களிடம் இருக்கின்றதா? கானல் நீரிடையே தெரியும் ஈச்சமரம் - என்ற

வள் சிரிக்கின்றன. சிதைகின்றது புகை வளையம், தொடர்கின்றது மறு வளையம், அதனுள்.....

அவளின் உயிர் நண்பன் சிவாவிடமிருந்து வந்த கடிதம். அவன் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டராகக் கடமை ஏற்று இன்னும் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக வில்லை. அவளின் கடிதத்தில் ..... “நண்பா! உனது தேவி இன்று எனது நோயாளியாக வந்திருக்கின்றன. அவளின் உடலிலே நோய் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. மனதில் தான், அதிகம் யோசிப்பதால் ஏற்படும் நரம்புத்தளர்ச்சி. நிச்சயம் அது உனது புறக்கணிப்பால் வந்ததாகத் தான் இருக்கும்படி அதை உண்ணால் தான் மாற்ற முடியும். நீ முயற்சி செய்யாவிட்டால் ..... சில வேளை அவளது முனைக்கே ஆபத்து நேரிடலாம். உடனே புறப்பட்டு வா! ... ”

அவன் அடி மனத்திலேயிருந்து ஒரு புயல் எழும்புகின்றது, இதயமோ பட படக்கின்றது. தொடர்கின்றது ஒரு நெடு முச்சு. அதன் உங்களோ அதிகம். .... அவளின் முகமோ! மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகின்றது.

மூன்று மாசத்தில் எப்படி அந்த முகத்தை மறப்பது? மூன்று யுகங்களா னாலும் மறக்க முடியுமா?..... அவன் எந்த விழிகளில் தன்னைக் கண்டாலே, எந்த இதழ்களிலே சுவை தேடினாலே. அதே இதழ்கள்! எந்த முத்துப் பற்களின் மோகனப் புண்ணகைக்காக ஏங்கினாலே அதே புண்ணகை தந்த முகம்! ஆனால் இன்று அந்த முகம் என்ன நிலையில் ...

அவளின் இறுதிக் கடிதத்தில் சில வரிகள் ..... “நாதன்! ஏன் நீங்கள் சுகவீனமுற்று இருந்ததை அறிவிக்க வில்லை? இப்பொழுது உங்கள் சுகம் எப்படி? ஏன் உங்கள் துன்பத்தில் நான் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடாதா? உங்களுக்காகப் பிறந்தவள் தானே நான்... சிதைவுறுகின்றது புகைவளையம். அவனுடைய கடைசிக் கடிதத்தின் சில வரிகளுடன் தொடர்கிறது மறு வளையம்

“எனது சுகத்தில் உங்கு அக்கறை தேவையில்லை! உங்கும் எங்கும் இனிமேல் தொடர்பே தேவையில்லை! உங்கை சில காலம் காதவித்த குற்றத் திற்காக என்ன செய்யலாம் என யோசிக்கின்றேன். உன் உடலிலே வளரும் உயிரைப் போக்கி விடுவதற்கு நான் வழி சொல்லத் தேவையில்லை. அது உங்கள் கைதேர்ந்த தொழில். உங்கைப் பற்றி எங்கு எல்லாம் தரியும்! உன் பிறப்பு - வளர்ப்பு - உன் அப்பு ..

இந்த வரிகளை ஒட்ட விடத் தென்றல் காற்றுக்கே மனமில்லாதது போல, அந்தப் புகைவளையத்தை சிதைத்து விட்டு - அருகே எதிர் காலத்தின் மேடையிலே சுவர்க்கம் காணத் துடிக்கும் இளம் காதல் ஜோடிகளை தழுவச் சென்றது. அவனுப் புகைவளையங்களை ஊதிக் கொண்டே இருந்தான். தென்றலும் சிதைத்துக் கொண்டே இருந்தது. அவன் மனமும் சிந்திக்கத் தொடங்கியது, அவன் சிந்தினைக்கு ஏன் இவ்வளவு காலம்....?

எந்தக் கொடியிடையாள் - உமது வாழ்வில் ஒளிபெற வைப்பாள் என எண்ணினுயோ; எவளை உனது இதயத்தில் வைத்தாயோ; எவள் இல்லாமல் உன் வாழ்வு இல்லை என எண்ணினுயோ; எவளோடு இனபம் அனுபவித்தாயோ; அவளுக்குத் துரோகம் செய்ய; அவளை உன் வாழ்க்கையில் இருந்து விரட்ட ஏன் துணிந்தாய்? அவளிடம் கண்டுவிட்ட குற்றம் தான் என்ன? அவளை உள்ளத் தால், உடலால் ஏன் மனைவியாக்கினாய்! கை விடுவதற்காகத் தானு? அவன் உங்கை

நம்பாதிருந்தால் உன்னிடம் தன் உடலை ஒப்படைத்திருப்பாளா? சமுதாயம் சொல்லும் தீர்ப்பை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் நம்பிவிட முடியுமா? பைத்தியக்காரச் சமுதாயம் வாயில் வந்ததை யெல்லாம் கடைக்கும். தாயைப் போலத் தான் மகனும் இருப்பாள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவள் அன்னை செய்த குற்றத் திறகு யார் பொறுப்பு? அவளுக்கு மகளாகப் பிறந்தது தான் இவள் செய்த குற்றமா? அல்லது இவள் அன்னை செய்தது தான் குற்றமா? அவள் வாழ்வு காங்கமுடையதா? இல்லவே இல்லை. அவளும் காதவித்தாள் - கைப்பிழித்தாள் ஊராறிய அல்ல - சிலராறிய - அதன் சின்னமாக தேவியைப் பெற்றுள். பின்பு அவள் காதலன் கைவிட்டான். அது இவள் அன்னை செய்த குற்றமா? இவள் தந்தை செய்த குற்றமல்லவா! ஓர் ஆண் செய்த குற்றத்திற்காக பல பெண்கள் வஞ்சிக் கப்பட வேண்டுமா? அன்று பதிவுத் திருமணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காதது யார் குற்றம்? இன்று கணமுடித்தனமாகத் தீர்ப்பு கூறும் சமுதாயத்தில் குற்றமல்லவா? அப்படியானால் அவளிடம் கண்ட குற்றம்தான் என்ன? இன்று தேவியும் ஒரு பெண்ணைப் பெற்றுஸ்த...? அந்த இளம் குருத்தின் எதிர் காலம்...? ஆம் அவள் உன் மகள் - நீ அவளின் தந்தை. உன் குற்றத்திற்காக அந்த இளம் குருத்து வஞ்சிக்கப்பட வேண்டுமா? அதை ந் வரவேற்கின்றுயா?

அவளைப்பற்றி எங்கு என்னவெல்லாம் சொன்னார்களே! நினைக்கவே நெஞ்சம் கூச்சின்றது. கணவாலூல் கைவிடப்பட்டதும் தேவியே தனது உலகம் என்று வாழ்ந்தாளே அவள் அன்னை. அந்தப் புனிதமான வாழ்வில் ஏன் களங்கம் கற்பிக்கின்றது இந்தச் சமுதாயம். தேவியும் ஒரு பணம் படைத்த குலத்திலே பிறந்திருந்தால் அவள் நிலை? இந்த சமுதாயம் அவளை ஒதுக்கியிருக்குமா? அல்லது அதற்குரிய துணிவுதான் இந்த சமுதாயத் திறகு வந்திருக்குமா? இல்லை. பணம் மறைத்திருக்கும்-பணம் பயமுறுத்தியிருக்கும்-பணம் ஆசை காட்டியிருக்கும்-பணம் அவளிடம் அடிபணிய வைத்திருக்கும்.

பணம்..... பணம்... இதற்கு இருக்கும் ஆற்றல் அன்பிற்கும் பண்பிற்கும் இருக்குமென்றால் தேவி நீ அதிஷ்டக்காரியாய் இருந்திருப்பாய். உன் வாழ்வு ஒரு தெளிந்த நீரோட்டமாய் இருந்திருக்கும். பணம் மட்டும் உன்னிடம் இருந்திருந்தால் உன்னை உருக்க வேண்டிய தங்கமாய் ஏற்றிருக்கும் இந்த சமுதாயம். ஆனால் இன்று நீ உருக்கும் மெழுகாகிவிட்டாய். ஒளிபரப்ப வேண்டிய குத்துவிளக்கு நீ, இன்று ஒரு மூலையில் எறியப்பட்டு கிடக்கின்றோய். உன் உள்ளத்தின் தூய்மை அதன் மென்மை ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை ஏன்? உன் உள்ளாம் வறுமை என்ற இருளில் இருந்திருக்கின்றது. அன்று எனக்கும் தெரியவில்லை. ஆனால் வறுமை என்ற இருள் மறைக்கவில்லை. இந்த சமுதாயத் தின் தீர்ப்பு என்ற இருள் மறைத்துவிட்டது - இல்லை. உன் இதயம் தூய்மை - உன் பெண்மை மாசற்றது என்றேன். இல்லை வெறும் கானல் நீர் என என் அகக் கண்களைக் கட்டி விட்டது இந்தச் சமுதாயம். மன்னித்து விடு தேவி. என்னை மன்னித்து விடு. நீ பண்பு தவருத வள், பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன்.

சிவநேசன் மட்டும் அன்று உன்னைப் பற்றித் தவறுகச் சொல்லியிருக்கா விட்டால்? அவன் மட்டுமா சொன்னான்? இன்னும் பலர். அவர்கள் சொன்னதை நம்பாதிருந்தால் இன்று நீ என்னருகில், என்ன இன்ப மயக்கத்தில் இருந்திருப்போம். அன்று மட்டும் இந்தச் சீர்கெட்ட சமுதாயத்தின் பேச்சுக்குச் செவி சாய்க்காமல் இருந்திருந்தால், உன் ஆழமான விலாசமான அன்பிற்கு முதலிடம் கொடுத்திருந்தால்; இன்று உன்னுடன் சங்கமமாகி யிருப்பேன். உன் வாழ்வும் பாலைவனமாகி இருக்காது. என் வாழ்வும் வெறுமையாய் இருந்திருக்காது. இனியும்

வெறுமையாய் இருக்கப் போவதில்லை. அதில் நீ என்றும் ஜீவ நதியாய் ஓடிக் கொண்டிருக்கப் போகின்றாய். இது நாளை நனவாகிவிடும்.

கையில் எரிந்து கொண்டிருந்த சிகரெட் கையில் சுட்ட பின்பு தான் இவ்வுலகத்துக்கு வந்தான் விமலநாதன். அவனுக்கு இப்பொழுது தெரிவது ஒரு புதிய உலகம். உலகை இருள் மூடுகின்றது. அவன் உள்ளத்து இருள் அகல்கின்றது. கடற்கரையிலே காற்று வாங்கும் பலரைக் காண்கின்றன. ஆனால் அவன் கண்கள் தேடும் உருவம் - காற்று வாங்க வந்திருக்குமா?

நேரம் 7 மணியைத் தாண்டி விட்டது, இனி போனால் தபால் புகை வண்டியை பிடிக்க முடியாது. நாளைக் காலையாழ்தேவியில் தான் போக முடியும் என என்னையைபடி தனது அறையை நோக்கி நடக்கின்றன.

நாளை அவளைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிதிப்பார்களா? எப்படியாகிலும் அனுமதி பெற்று விடலாம். எப்படி அவளுடன் கைதப்பது. எந்த முகத்தோடு அவளை விழிப்பது. அவள் என் மனைவி தானே! என்னைப் மன்னிப்பாள்! என்னை பார்த்த வுடன் அதிர்க்கியால் அவளுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வராதா? டாக்டருடன் கூடத்து விட்டுப் பின் அவர் சொல்லும் வழியைப் பின்பற்றலாம். இனி என்னையும் என தேவி யையும் எவராலும் பிரிக்க முடியாது.

இருவரும் திரும்பச் சேர்ந்துவிட்ட திருப்தியில் தூக்கம் அவளைத் தழுவுகின்றது. அவன் கைகள் தலையணையை அடைக்கின்றன. இதழ்கள் தலையணையை மொய்க்கின்றன. தேவி என்ற எண்ணமோ இருக்கும். ★

“ சமுத்துக் கலை, இலக்கியங்கள் உயர்ந்த தரமுள்ளவை ஆனபடியால் அவற்றை ஆதரியுங்கள்.”

பரிமளமக்கரவும் மிலீஸ் பக்கங்கள்

— “தில்லைக்கூத்தன்”

தலை மயிர்ச்சிக்கலை விடுவிப்பது பரிமளமக்காவுக்குச் சிறிது எரிச்சிலை மூட்டியது. கறுத்த மயிர்களுக்கிடையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் இருந்த நரை மயிர்கள் தனது வயதின் ஏற்றத்தை உணர்த்துவதாய் நினைத்துச் சிறிது வருத்தப்பட்டாள். முழுகின நாட்களில் நரைத்த மயிர் கறுத்த மயிர்களுக்கிடையில் தெரிவதைத் தவிர்க்க முடியாதிருக்கும். மற்ற நாட்களில் என்னென்றுத் தலையில் கறுத்த மயிர்களுக்கிடையில் வென் மயிர்கள் அமிழ்ந்துவிடும். பரிமளமக்காவைப் பார்க்கும் புதியவர்கள் அவர்களுக்கு முப்பத் தீழு வயதாக கிறதென்பதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். கூடியது முப்பது வயதுதானென்பார்கள். அப் படியான கட்டுக் குலையாத தேகம் பரிமளமக்காவுக்கு. பரிமளமக்காவுடன் படிப்பிக்கும் மிலீஸ் சிவஞானத்திற்கும் அவர்களுக்கும் ஒரே மாதத்தில்தான் கலியானம் நடந்தது. ஐந்து பின்னால்களுக்குத் தாயான மிலீஸ் சிவஞானத்தைப் பார்த்த தால் பெங்கள் எடுக்கும் வயசென்றுதான் சொல்லுவார்கள். மிலீஸ் சிவஞானம்தான் அந்தக் கதையைச் சொன்னார். அதைக் கேள்விப்படாமல் இருந்தால் இந்தக் கலை ஏற்பட்டிருக்காதென நினைத்தாள். அல்லாவிடில் எப்பொழுதா வது இருந்துவிட்டுத்தான் அந்தப் பகலைய எண்ணங்கள் முட்டி மோதும். அவற்றை அவள் கலபமாய்க் கலைத்து விடுவாள். இன்றைக்கோ ஒரே சிக்கல். செப்பில் இருந்த உதிர்ந்த மயிர்களைச் சுருட்டி, யன்னலுக்கூடாக வெளியே எறிந்தாள். நரை மயிர்களை மறைக்க முயன்றுவும் அவை வெள்ளிக் கம்பிகள்போல் வெளியே தெரிந்து மனக்கு என்னவோ செய்தன.

சாத்தியிருந்த ஏறைக் கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. பாறுவதியாய்த்தான் இருக்க வேண்டுமென நினைத்தாள். மனிக்கூட்டைப் பார்த்தாள் நேரம். 8-05 ஆகிவிட்டது “பாறு வது தோகையை மேசையிலை வைத்திட்டு, அடுப்பிலை தண்ணி இருக்கு. கோப்பியைப் போடு வாறன்” என்றாள். பின்பும் கதவு

தட்டப்பட்டது. அத்துடன் ஒரு செருமலும் வந்தது. “யாரது?” சிறிது அதட்டலுடன் கேட்டாள். “அது... நான்” என்று நடுங்கிய பதில் வந்தது. பதினான்கு வருடங்களுக்கு முன் கேட்ட குரல் மாதிரி இருந்தது. பரிமளமக்காவுக்கு வியப்பும் அத்துடன் ஒரு வித பயமும் ஏற்பட்டது. இது வேறு குருவென்று ஒரு சமாதானமும் ஒரு புறத்தில் ஏற்பட்டது “நானெண்டால்” என்று தடு மாற்றத்துடன் கேட்டாள். “பக்கஸ்” என்று மெதுவாகப் பதில் வந்தது. அதன் பின் அமைதி. பரிமளமக்கா சீலையை எடுத்துக் கட்டினார். கைகளின் நடுக்கத்தினால் சீலையை உட்பெற சிறிது சிரயமாயிருந்தது. திரும்பிக் கண்ணுடியைப் பார்த்து முகத்தில் இருந்த வேர்வையைச் சேலைத் தலைப்பால் துடைத்தாள். சிறிது நின்று ஏதோ யோசித்தாள். தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு கதவைத் திறந்து மெதுவாக வெளியே வந்தாள். சாய்மணைக் கதிரையைப் பிடித்தபடி பக்கஸ் நின்று கொண்டிருந்தார். இருவரும் ஒருவரெயொருவர் ஏறிட்டுப் பார்த்தனர், பக்கஸ் மிகவும் இளைத்துப்போய்க்காணப்பட்டார். வேட்டி தான் உடுத்தியிருந்தார். உடைகள் சிறிதுகங்கியும்காணப்பட்டன. தோற்றும் குறைந்திருந்தாலும், அவருடைய கண்களில் பழைய கவர்ச்சித்தன்மை குறையவில்லைப் போல் அவர்களுக்குத் தோன்றியது. அவரை ஏறிட்டுப் பார்க்க முடியாமல் தலையைக்குனிந்தாள். அவரும் குனிவதுபோல் தோன்றியது. தைரியமாயும், கவனபாயும் இருக்க வேண்டுமென்றெண்ணித் தன்னைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, தலையை நிலைத்துக்கொண்டு, குனிந்து பர்த்துக் கொண்டு நின்றார். அது தோற்றும் அவர்களுக்கு பிழைசெய்து ஸ்டூது தண்டனையை எதிர் பார்த்துக் கொண்டு, ஆடிரியையை ஏறிட்டுப் பார்க்கத் துணிவில்லாத மாணவனை நினைவுடியது. அவர்களுக்கு அவரைப் பார்க்கப் பரிதாபமாயும் இருந்தது. என்றாலும் தனது பல வினாத்தைக் காட்டக் கூடாதென் றெண்ணி

தனது குரலை சரியாக்குவதாகப் பாவணை செய்து கொண்டு அதிகாரத்துடன் கேட்பது போல் நினைத்து “என்ன?” என்று கேட்டாள். குரலின் நடுக்கத்தை அவளால் தடுக்க முடியவில்லை. அவரும் நிமிர்ந்தார். மௌனம் அமைதியை விரும்பாமல் அவள் பழைய கேள்வியைத் திரும்பக் கேட்டாள். இம்முறை நடுக்கம் குறைவாய் இருந்தது. “சம்மா பார்த்திட்டுப் போக வந்தனான்” என்றார். “என்ன கரிசனை” என்று ஏன் எனம் கவந்த குரலில் அவள் கூறினாள். “வரக் கூடாதோ?” என்று கெஞ்சம் பாவணையில் கேட்டார். அடக்கி வைத்திருந்த தெல்லாம் வெளியில் வந்தது போல் அவனுக்குத் தோன்றியது. “பதினாலு வருசமா யில்லாத நினை வெல்லம் இப்ப வந்திருக்கு. ஏன் அவளைக்கை செத்திட்டானோ இருக்கிற நோவென்று பார்க்க வந்தாராக்கும். இனி உந்த நினைப்பெல்லாம் இருக்கப்படாதென்டு நானிருக்கிறேன்..... சரி பார்த்தால் போறது தானே. பேந்தேன் நிப்பான்” என்று பொரிந்து தள்ளினாள். பின்பு விம்மியழுதாள். “பழைச் செல்லாம் மறந்திடு பரிமளம், என்னை மன்னித்திடு” என்று இரங்கும் குரலில் அவர் வேண்டினார்.

படலை திறந்த சுத்தம் கேட்டது பார்வதி பார்ச்சுடன் வந்தவள் பக்கைக் கண்டு தயங்கி நின்றார். பரிமளமக்காவும் மூன்று வதாள் மத்தியில் கதையை வளர்க்க விரும்பாமல், திருப்பிச் சுவர் மனிக் கூட்டைப் பார்த்தாள். நேரம் 8-20. ‘நேரம் போட்டு. பாடசாலைக்குப் போகனும்’ சுவரைப் பார்த்துக்கொண்டே சொன்னாள். பக்கைக்கும் அந்தரமாயிருந்தது. “நான் போட்டுவாறன்” என்று சொல்லிவிட்டு அவள் முகத்தைப் பார்த்தார். பரிமளமக்காவுக்கு ‘ஏன் பேந்து இங்கை வரவேணும்’ என்று கேட்கவேண்டும் போல் தோன்றினாலும் அவள் அதைக் கேட்கவில்லை. பரிமளத்திடமிருந்து ஏதாவது பதிலை எதிர்பார்த்த பக்கை, திருப்பிப் பார்வதியைப் பார்த்தார். அவள் பரிமளமக்காவைப் பார்த்தாள். மெதுவாகத் திரும்பிப் படலையை நோக்கி நடந்தார் பக்கை.

பரிமளமக்கா பழைய சம்பவங்களை அதை போட்டெடிந்தாள் இன்றைக்குஞாயிற்றுக் கிழமைதாள். முந்தி இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை

யின் வரவைத் தவங்கிடந்து எதிர்பார்த்த காலமொன்றிருந்தது பரிமளத்திற்கு. அப்போது அவள் சாதாரண பரிமளம்தான். சேர்ச்சுக்குப் போனாலும், அங்கே பரிமளம், பக்கை உள்ளங்கள் சேர்ச் சிராத்தனைகளில் ஈடுபடாமல், தங்களுக்குள்ளே பல கதைகள் போகம் அந்தப் பக்கைன் கவர்ச்சிக் கண்கள். மலர்ந்த முகம் இவற்றையே பரிமளம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பாள். பல தடவை பார்வைகள் தாங்கமுடியாமல் தலைகுளிவதும் உண்டு. அவனுமென்ன, எத்தனை தடவைகள், பரிமளத்தின் பெற்றேர்கள் அறியாமல் கதைக்கு முயன்றிருக்கிறன். பரிமளத்தின் அப்பாஇதை அறிந்தவுடன், விட்டில் எவ்வளவு கூப்பாடு போட்டார். அம்மாதான் ஒருமாதிரிச் சுகிக்கட்டினாள். பரிமளம் ஒரு முறை ஈடுமில்லாமல் இருந்து, சிறிது சுகப்பட்டபோது, பக்கை தான் தன்னுடைய கையாலே பத்தியம் வைத்துக் கொடுத்தார். அவர்தான் சோறை எடுத்து ஊட்டியும் விட்டார். பரிமளம் மறுத்தும் அவர்கேட்கவில்லை. இவற்றை நினைக்கும் போது பரிமளமக்காவுக்கு ஒரு பெருமுப்பகு வந்தது. அவள் அதைப்பற்றிப் பொருப்படுத்தாமலும் இருந்திருக்கலாம்தான். ஏன், அதிகமாய் எல்லா ஆம்பிளைகளும் அப்பிடித்தானே இருக்கினம். மிலிஸ் சிவஞானத்தின் புருஷங்கூட்டயாருக்கோ பிறத்தாலே திரிந்தார் என்று ஒருநாள் மிலிஸ் சிவஞானம் வந்து பரிமளமக்காவிடம் அழுதானே. அதுசரி, அவரேன் அந்த ஆட்டக்காரிக்குப் பிறத்தாலே போகவேணும். பரிமளம்தானே எவ்வளவு பிரியமாய் இருந்தான். பரிமளம் அளவுக்கு மீறிக்கண்டித்து, ஏசாமல் இருந்திருந்தால், சக்சரவு முற்றிப் பரிமளமும், பக்கைப் பிரியம்படி இருந்திராதுதான். பரிமளத்திற்குத் தன்றை புருஷன் வேலெறுகுத்தி பின் பிறத்தாலே போறது பொறுக்க முடியவில்லை. அவளில்தான் என்ன குறை இருந்தது. அவள் அழுங்கத் தானே இருந்தாள். அந்தக் கரலத்தில் எத்தனைபேர் அவளைப் பார்த்துக் கண்ணடிச்சிருக்கினம். ஏன், அவள் பிரிந்தபின்கூட மகளிர் கல்லூரி அதிபரின் கருணையால் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பிக்கத் தொடங்கியபின் கூட சில ஆம்பிளையின் பரிமளமக்காவைப் பார்த்து ஒரு விதமான சிரிப்புச் சிரிச்சினம். பரிமளமக்கா மசியவில்லை. அவனும் சு ஆசிரியர்களும்,

உறவினர்களும் பிரிந்த குடும்பத்தை ஓன்று சேர்க்க எடுத்த முயற்சிகளைல்லாததுக்கும் மசியாதவள், உதுகளுக்கோ மசியப்போறன் என்று தன்னைத்தானே கேட்டுத் தனக்குள்ளே பெருமிதப்பட்டுக்கொண்டாள். அவளை எத்தனைபேர் இழிவுபடுத்தி அவள் கேட்கத் தக்கதாகவே குறைக்குறிஞர்கள். அவளுக்கும் சிலவேளைகளில் பழைய எண்ணங்கள் வந்து பக்கசை நாடும்படி மனம் கூறும். ஆனால் அவளது பிடிவாத குணமே, சபலத்தை அடக்கி விடும். இன்றைக்கோ திரும்பத், திரும்ப அந்த எண்ணமோ என்று மில்லாத துமாதிரி மேலோ ஷ்கி வருகிறது. இன்றுபரி ராமக்காவால் தனது அலைபாயும் மனதை அடக்க முடியவில்லை. கடற்கரைக் காற்றுக்கு என்னெய் வைக்காத தலைமயிர் நெற்றியில் வந்து புரண்டது. அவள் அதை உதுக்கிறையும், காற்றுக்கு மேலும், மேலும் வந்து நெற்றியை மறைத்தது. மிலில் சிவஞானம் தான் நேற்று அந்தக் குதையைச் சொன்னார். பக்கசின் வைப்பாட்டி வேறெரு வனுடன் யோனதாலே, மனமுடைந்து அவர் இரண்டு மாதமாய்ப் பித்தும் பிடித்தமாதிரி அலைகிறாராம். மிஸ்டர் சிவஞானத்திடம் பழைய பழக்கம் காரணமாக ஒரு ஜிந்து ரூபாய் கேட்க, அவர் இரண்டு ரூபாய்தான் இநுக் கெண்டு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தாராம். பரிமளமக்காவுக்கு நினைக்கப் பரிதாபமாய் இருந்தது. கண்ணீர் வருவதுயோலவு மிருந்தது. அக்கம், பக்கத்தைப் பார்த்துவிட்டு மெதுவாகக் கண் கணித துடைத்தாள். இவருக்கு இதுவேணும் உதுகளுக்குப் பரிதாபப் படக்கூடாது இனியும் வேறெயாரோடையும் போவார்தானே, என்று மனம் கூறியது. அவருடைய மெலிந்த தோற்றமும், மாருத கவர்ச் சிக் கண்களும் அவளின் மனக் கண்களில் தெரிந்து அவளைக் கெஞ்சுவதுபோல் அவளுக்குத் தோன்றியது. கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு பாடசாலைக்குள் பிரவேசித்தாள்.

மற்ற வகுப்புகள் தொடங்கி பத்து நிமிடத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. மூன்றும் வகுப்பு மட்டும் ஆசிரிய இல்லாத காரணத்தினால். அல்லோல் கல்லோலப் பட்டுக்கொண்டிருந்து

தது. சில துடியாட்டச் சிறுவர்கள், முன்னால் உள்ள மண்டபத்திற்குள் சென்று பரிமளமக்கா வருகிறவோ என்று எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு, சுத்தம்போட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள். பரிமளமக்காவைக் கண்டதும் ‘டேய் பரிமளமக்காவடா.....’ என்று கொல்லிக் கொண்டு வகுப்பிற்குள் ஓடிச் சென்றார்கள். ‘பரிமளமக்கா’ என்ற சொல்லைக் கேட்டதும், அவளின் உள்ளத்தில் ஒரு வேண்டாத உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவளைப் பாடசாலையில் எல்லோரும் பரிமளமக்காவென்றுதான் கூப்பிடுவார்கள். அவளும் மிலில் பக்கஸ் என்பதைப் பார்க்கிறும், பரிமளமக்காவைத்தான் விரும்பினார். ஏன் சில இடங்களில் பரிமளமக்கா வென்றழைக்கும்படிதான் கூறியிருந்தான்.

“வணக்கம் மக்சர்” என்று, சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் எழுந்து நின்று கரம் கூப்பிக் கொண்டு உச்ச ஸ்தாயில் கூறினார்கள், அவளும் “வணக்கம்” என்றதன்பின் வாங்கில் களில் அமர்ந்தனர். “எல் லோரும் எழுந்து நில்லுங்கோ” என உத்தரவிட்டாள். எல் லோரும் எழும்பி அமைதியாய் நின்றனர். வகுப்பை அதட்டிக் கண்டிக்கும்போது எல் லோரையும் எழுந்து நிற்கச் சொல்லுவது அவள் வழக்கம். சிறுவர்கள் என்ன நடக்குமோ என்ற பயத்துடன் முழுசிக்கொண்டு நின்றனர். பரிமளமக்கா தொண்டையைச் செருமிக்கொண்டு, ‘இனி மீல் என்னை ஒருத் தரும் பரிமளமக்காவென்டு சொல்லக்கூடாது. மிலில் பக்கஸ் என்று தான் சொல்ல வேணும்..... சோல்லுங்கோ ‘மிலில் பக்கஸ்’ மிலில் பக்கஸ்’ என்று பலத்த குரல்கள் எழுந்தன. குழந்தை ஞேக்கோ பக்கஸ் என்று உச்சிப்பது சிறிது கரைச்சல் போல் தோன்றினாலும் திட்டுக்கணி எதிர் பார்த்து. வேண்டுகோணைக் கேட்டதில் ஒரு வித திருப்தி. அவளுக்கோ அவர்கள் ‘மிலில் பக்கஸ்’ என்று சொல்லியதைக் கேட்க, மனதில் ஒருவித ஆறுதல் ஏற்பட்ட மாதிரி இருந்தது. ஒரு பெருமூச்சடன் ‘இருங்கோ’ என்று மிலில் பக்கஸின் வாய்.

[தமிழ் மன்றச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது.]

ஒற்றைச் செருப்பு போதுமா?

ஏழுத்து எழுத்தாளர்கள் உண்மையில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்களா?

— மாவை நித்தியானந்தன்
டிப். ரெக். (பொநியியல்) 4-ம் ஆண்டு

1968-ம் ஆண்டில் வெளியான ‘நுட்பம்’ முதலிதழில் முதன்மை கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பிரச்சனை, இன்று, சுமார் இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின், பத்திரிகைகளிலும், பொதுமக்களிடையேயும், அரசியலாளிடையேயும் அடிப்படை முக்கியமான ஒன்றுக் மாறியிருக்கிறது. இந்த இரண்டு காலகட்டங்களின்தும் பின்னணியில், இந்தப் பிரச்சனை இன்று எடுத்துள்ள தோற்றும் பற்றியும், மாற்றம் பற்றியும் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்பது பொருத்தமானதும் பயனுள்ளதுமாகும்.

நுட்பம் – 1968 இதழில், மூன்று முக்கியமான இடங்களில் கீழ்த்தர ஏடுகளை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவை: சந்திப்பு, ஆசிரியத் தலையங்கம், ‘தென்னாட்டுப் படையெடுப்பு’ என்ற கட்டுரை ஆகியன். இவற்றுள் ‘சந்திப்பு’ என்பது கலாநிதி க. கலைசபதி, இரசிகமணி கணக் கெந்திநாதன் ஆகிய பிரபல எழுத்தாளர்களது கருத்துக் களின் இணைப்பு. ஏனைய இரண்டுக்கும், இதை எழுதுகின்ற நானே பொறுப்பானவன். அன்றைய ‘நுட்பம்’ வலியுறுத்திய நோக்கம், இன்று எந்த அளவுக்குக் கைகூடியிருக்கிறதென்பதை. அந்த மூன்று விடயங்களையும் ஆதாரமாக வைத்தே சற்றுக்கணித்துப் பார்க்கலாம்.

தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகள் மீது ஏதோ ஒரு அளவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படப் போவது இப்பொழுது உறுதியாகி விட்டது. இதற்கிடையில் இந்தப் பிரச்சனை பற்றிப் பேசப்பட்டவையோ மிகமிக ஏராளம். எழுத்தாளர்கள் தமது நீண்டகாலப் போராட்டத்தில் உண்மையில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்களா?

சில காலத்துக்கு முன்னர், பல்வேறு கோட்பாடுகளைச் சார்ந்த இலக்கியக் காரர்களும் இதுபற்றிக் கிட்டத்தட்ட ஒரே விதமான குரலைத்தான் எழுப்பி வருவதாகத் தோன்றியது. ஆனால், இன்று இந்த நிலைமையின் அடிப்படையில் வேறு பாடுகளும், திரிபுகளும் ஏற்பட்டுள்ளதைக் கூர்மையாக அவதானிப்பவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது பழைய ஒருமித்த குரல், கோரிக்கையளவில் இன்றும் அகிபாய்ந்து கொண்டிருந்தாலும், பரவலான அதிருப்தி களும், ஐயப்பாடுகளும் எழுந்துள்ளதை மறுக்க முடியாது.

மகிழ்ச்சி தராத இந்த நிலை ஏற்பட முக்கியமாக அமைந்த காரணங்கள், சில ‘சின்னத்தனங்கள்’ தலைகாட்டியமையும், சுயடுத்தியை இழந்தவர்களின் வெறித்தனங்களும், ‘வாய்த்ததுதானே; வாரிசுகருட்டுவோம்’ என்பதுபோன்ற மனவியலும் ஆகும்.

தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளின் மீது எதற்காக எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்புகிறோம் என்பது முத்தாளர்களிடையே கூட இன்னும் தெளிவுபடவில்லை. யென் பது கவலைக்குரியது. ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொன்றை நினைத்துக்கொண்டு ஒரே உரலை இடிக்கிறார்கள். கருத்து வேற்றுமை ஒருக்கக்கூடாத இந்த விடயத்தில் கருத்து வேற்றுமை இருப்பது, ஏதோ ஒரு நோயின் அறிகுறிதான். நுட்பம் – 1968 இல் கலாநிதி கலைசபதி அவர்கள் எழுதியுள்ள பின்வரும் கருத்துக்கண்றி வேறு எதற்காவது முதன்மை கொடுக்கும் எவ-

ரும் நோய்வாய்ப்பட்டவரே. “தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளுக்குள் மேலோங்கிய ஆதிக்கமும், எமது நாட்டிலும் வேகமாக வளர்ந்துவரும் மலினப் பத்திரிகைகளின் செல்வாக்கும் ஒருங்கே நோக்கப்பட வேண்டியன். இரண்டிற்கும் அளவு வேறு பாடு இருக்கிறதே தவிர, குண வேறுபாடல்ல. லாப நோக்குடன் நடாத்தப்படும் எதுவும் என்றே மலினமடைந்தே தீரும். தரமற்ற இந்தியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றைத் தடை செய்வது விரும்பத்தக்கதே. ஆனால், அதுவே சகல ரோக நிவாரணியன்று’ என அவர் மிக வும் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார். ‘தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகள்’ என்பது தான் எமச்குப் பிரச்சனையல்ல. நம்நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் சமமான பிரச்சனையே. ‘கீழ்த்தரப் பத்திரிகைகள்’ என்பதுதான் பிரச்சனை. (நப்நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் ‘வீரதீரங்களை’ திரு. ச. இ. சிவகுப்பிரமணியம் இதே மலரின் மற்றொரிடத்தில் அழகாக எழுதியிருக்கிறார்.)

நுட்பம் – 1968-இல் ஒவித்த ஆசிரியத் தலையங்கமும், ‘‘தென்னுட்டுப் படையெடுப்பு’’ என்ற கட்டுரையும் கூட இதே அடிப்படையில் எழுந்தவைதான். ‘‘கீழ்த்தர ஏடுகளில் இரண்டு வகை: நம்நாட்டில் உற்பத்தியாவன ஒருவகை; தென்னிந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாவன மற்ற வகை. தரங்கெட்ட ஏடுகள் எவ்வயாயினும் சமுதாயத்திற்கு நஞ்சபோல்வன வென்பதில் எவருக்கும் சந்தேகம் கிடையாது’’ என்று ஆசிரியத் தலையங்கத்தி லும், ‘‘...இந்த ஏடுகளுக்கும் அந்த ஏடுகளுக்கும் அடிப்படையில் அதிக வேறு பாடில்லை. இவை – சொந்த நாட்டுக்குக் சொந்தமான சாக்கடை நீர்; அவை-அயல் நாட்டிலிருந்து வழிந்துவரும் சாக்கடை நீர். அவ்வளவுதான்! இந்த இரண்டு வகையினவுமே எமது வாசக உலகிற்குச் சாபகக் கேடுகள்தான்’’ என்று ‘தென்னுட்டுப் படையெடுப்பு’ பிலும் கூறப்பட்டவை இங்கு நோக்கற்பாலன.

ஆனால், இந்த முக்கிய அடிப்படைக்கு இன்று எத்தகைய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது? இந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்

வதில் தம்மைத்தாமே முன்னணிக்குத் தள்ளிக்கொண்டவர்களும், ஆராயுமாறு கேட்கப்பட்டவர்களும், இதற்கு முடிவு சொல்லுமாறு ‘அதிகாரம்’ வழங்கப்பட்டவர்களும் நம்நட்டுக் கீழ்த்தர வெளியீடுகளைப் பற்றி மூச்சம் விடுவதாகக் காணும். இது இவர்களின் கோளாத்தனத்தையோ அல்லது ‘வேறு ஏதோ ஒரு நோயையோ’ தான் பிரதிபலிக்கவேண்டும். இவர்கள் ‘பத்திரிகைத் தரம்’ என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டிய இடத்தில், அந்தப் போர்வையில், வேறு ‘தனிப்பட்ட’ அல்லது பக்கப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்ற ஜியம் எழுகின்றது. தண்டனை வழங்கப்படவேண்டியவர்களே நீதிபதிகளாவது மற்ற ஒரு கேள்கூத்து.

தென்னிந்தியப் பத்திரிகை விடயத்தில், எம்மவரின் முதலாவது அனுகலே தவறிவிட்டது; சந்தேகங்களைக் கிளப்பிவிட்டது. சரியான நியாயமான முடிவைக் காட்டுகின்ற ஒரு ஆரம்பம் மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தால், குட்டை குழம்பியிருக்காது. ‘கல்கியைத் தடுத்து, குழுத்தை வரவழைக்கின்ற’ ‘‘அறிவுத்தனத்தின்’’ மீது யார் நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? முற்போக்காளர்கள் உட்பட, ஒருவருக்கும் உடன்பாடாகாதது இது. வருத்தத்தைத் தருகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாக இது உள்ளது.

தென்னிந்தியக் கீழ்த்தர வெளியீடுகளின் தடையைப்பற்றி மாத்திரம் பேசவது, ஒற்றைச் செருப்புக் கேட்பது போன்றதாகும். ஒற்றைச் செருப்பினால் என்ன யான்? எங்களுக்கு இரண்டு காலகளுக்கும் செருப்புத் தேவை. என்றாலும் இந்த ‘ஒற்றைச் செருப்பைக்’ கூட நாங்கள் இப்போதைக்கு வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. மற்றது பின்னர் கிடைக்குமென்றால் முதலாவதை வாங்கிக்கொள்ள நாங்கள் தயார்! ஆனால், இரண்டாவது செருப்பு நிச்சயமாகக் கிடைக்குமா? அறிகுறிகள் உண்டா? எங்களுக்காகச் செருப்புக் கேட்சிறவர்கள், இரண்டாவது செருப்பைப்பற்றிய பேச்சையே எடுக்காதிருக்கும்போது, எப்படி அது கிடைக்குமென்று நாங்கள் நம்புவது?

தென்னிந்தியக் கீழ்த்தரப் பத்திரிகை களை நிறுத்தி விட்டால், உடனடியாகவே நம்நாட்டில் அத்தகைய வெளியீடுகள் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்படும். இதில் சந்தேகத்துக்கே இடமில்லை. இது தான் எழுத்தாளர்களின் வெற்றியா? இந்த அபாயத்தில் அழிந்துபோகாமல் நம்மை நாமே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியுமென்பதற்கு உத்தரவாதமோ அறி குறிகளோ உண்டா?

தென்னிந்தியத் தடைக் குரலுடன் ஈடுகொடுக்கக் கூடியதாக, நம்நாட்டு நச்சத்தலத்துக்கும் எதிரான குரல், உயர்களால் உரியபடி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

நம்நாட்டின் ‘குப்பை’ வெளியீடுகளுக்கெதிராகப் பலம்கொண்ட பெருங்குரலும், போராட்டமும் கட்டியழுப்பப்பட்டிருக்கும்நிலையில் வைத்தே, தென்னகத்துக்குப்பைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதுவே பாதுகாப்பானதாகும். வெறும் ‘தென்னிந்திய எதிர்ப்பு வெறி’ சோறு போடாது.

அத்துடன், நடவடிக்கைகளில் நிதானம் தேவை. ‘கீழ்த்தரம்’ என்பதற்கு ஒவ்வொருவரும் மனம்போன போக்கில் வரைவிலக்கணம் தயாரிக்கின்றனர். எழுத்தாளர்கள் அவைவரையும் உண்ணாயாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யக்கூடிய ஒரு குழு, நடவடிக்கைகள் பற்றிப் பரிசீலிப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். ‘வாசகர்களுக்கு எது தேவை’ என்பதை நியாயமாக நிர்ணயிக்க அவர்களே உரிமையும், அருக்கதையும் உடையவர்கள்.

உள்நாட்டுக் கீழ்த்தர வெளியீடுகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட மாட்டாதென்ற ஒரு நிலை ஏற்படுமென்றால், கடந்த நுட்பத்தில் தென்னகக்குப்பைகளைப் பற்றிக் கார்சாரமாக நான் எழுதிய கருத்துக்களை நானே வாலியுறுத்தாமலிருக்க விரும்புவேன். மனச்சுத்தமாகவும், நியாயமாகவும் சிந்திக்கும் எவருமே இத்தகைய ஒரு உணர்ச்சிக்குத்தான் ஆளாவார்கள். இந்க் ‘நாடு அடிப்பை’ உரியவர்கள் சரியானபடி உணரவேண்டும்.

‘எழுத்தாளர்கள் எழுச்சி கொள்வார்களாக’

(19-9-70) ★

“பிழை பிடிப்பதைவிட இலகுவானது
வேறொன்றும் இல்லை.”

— அல்பேட் கன்ஸரன்

“எல்லோருக்கும் திருப்திகரமாக நடப்பவன் வெறும் பம்மாத்துக்காரனே. அவனிடம் இலட்சியமோ, குறிக்கோளோ இருக்காது”

“நீ பிறந்தபோது இருந்ததைவிட, இந்த உலகத்தைச் சிறிதளவாவது முன்னேற்றி யிருப்பாயானால், நீ நிம்மதியாக இறக்கலாம்.”

— பேட்ஸ் பவல்

ANYTHING TO DO WITH PAPER
CONTACT

SILVER CROWN PRINTERS

**283, Layards Broadway
COLOMBO-14**

Phone: 29227 or 33710

With the Best Compliments of

KAMALA STORES PONNAMPALAM STORES

**176, Central Road
COLOMBO-12**

Space Donated By

V

E. NALLATHAMBY
218, Main Street
NEGOMBO

**MORE WEAR
AND
LESS TEAR**

WITH

VELONA

STATESMAN SHIRTS

THE VELONA SHOPS

Chatham Street, Yourk Street, and
Keyzer Street, Fort; Main Street,
Moratuwa and all good dealers.

Space Donated By

V

Subhas Tourist Hotels Ltd.

15 Victoria Road

JAFFNA

Tele Phone: 7228

Space Donated by

S. K. KANAPATHIPILLAI & SONS

General Tobacco Merchants &
Commission Agents

91, Sri Kathiresan Road,
COLOMBO - 13

Space Donated by

E. N. ARIYARATNA & CO.

165, Gas Works Street
COLOMBO-II

T. Gram: T. phone
MALAR MAHAL 26562

பெடியின் சுவை,
புகையின் சுவையே !

ஸ்ரீம் பிழி ஸ்ரீமணல்
903 கூர் பிழி
ஸ்ரீம் 903 பிழி

N. B. அப்துல் கடூர்

102/2, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு
கொழும்பு-13
தந்தி : கடூர் பிழி
தொலைபேசி : 34580

VISIT

DAYARAMS

FOR

TEXTILES

54, MAIN ST. 338, GALLE RD.
JAFFNA COLOMBO-6
TEL. 316 TEL. 83328

அன்றும் இன்றும் என்றும்
பேரும் புகழும் பெற்றது
பீடி புகைப்பவர்களின் மனத்தில்
அழியா ஓவியமாகத் திகழ்வது
நூப்பிள்மரச்சுக் பீடிகளும்
முத்தையர பீடிகளும்

தயாரிப்பாளர்களும் விற்பனையாளரும் :-

நூனமலர் ஸ்டோர்ஸ்

102 / 2 A, இரத்தினஜோதி சரவணமுத்து வீதி
கொழும்பு-13

தொலைபேசி : 32221 Extn : 3

Four Your Requirements of:

BALL POINT REFILLS
BALL POINT PENS
FILES
FOUNTAIN PEN INK
WHITE OFFICE PASTE
SPIRAL EXERCISE BOOKS ETC.

Contact

VELLIAMPATI
Manufacturing Stationers
ALAVEDDI

நன்றி

- ★ கலாசாலை நிர்வாகத்தினருக்கும், எமக்குப் பல வழி களிலும் ஒத்துழைப்புத் தரும் மன்றத் துணைக் காப் பாளர் திரு. க. சிவசுப்பிரமணியம், பெரும் பொருளாளர் திரு. க. நடேசலிங்கம் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள்.
- ★ விடயங்கள் எழுதியுதவியோர், அட்டையை அமைத்த திரு. S. V. கிருஷ்ணன் ஆகிய யாவர்க்கும் உள்மார்ந்த நன்றிகள். பல நண்பர்கள் எழுதியளித்த ஆக்கங்கள் இடவசதி யின்மையால் இடம் பெறத் தவறிவிட்ட தற்கு வருந்துகின்றோம். நிதிநிலைக் கேற்ப, பக்கங்களை மட்டுப்படுத்தவேண்டி ஏற்பட்டது. இவர்கள் அளித்த ஒத்துழைப்பை நன்றியுடன் பாராட்டுகின்றோம்.
- ★ எமக்குப் பெருந்துணை நின்ற விளம்பரதாரர்களுக்கு உள்மார்ந்த, ஆழ்ந்த நன்றி கூறுகின்றோம்.
- ★ பல விடயங்களிலும் துணைநின்றுமழுத்த நண்பர்களான மன்றத்தலைவர் மாவை. தி. நிதியானந்தன், செயற் குழு உறுப்பினர் வீ. அனந்தநாதன் ஆகியோருக்கும், மற்றும் ச. ரமணன், சி. மசேந்திரநாதன், திருச்சிற் றம்பலம், தி. பாலேந்திரா, கே. தவராசா, சி. பொ. காந்தகுமார், வை. அகிலத்திருநாயகம் ஆகியோருக்கும் நன்றிகள்.
- ★ அக்கறையெடுத்து அச்சிட்ட விவேகானந்தா அச்ச கத்தினர்க்கும்
- ★ உதவ “விரும்பிய” நண்பர்கள், “மனவளமிலாப பொருள்வள ஆளர்”, மற்றும் யாவர்க்கும் எமது நன்றிகள்.

- இதழாசிரியர் குழு

<p>திருமணம் போன்ற விசேஷ வைபவங் களுக்குத் தேவையான பட்டுச் சேலைகள், வேட்டி சால்வைகள் மற்றும் தாய பட்டுத் தினிசுகளுக்குச் சிறந்த ஸ்தாபனம்</p> <p>வசந்தபூரம் சில்கிஸ் 7, 2-ம் ஒழுங்கை, பிறவுண் வீதி யாழ்ப்பாணம்</p>
--

விவேகானந்த அச்சகம்-புத்தகசாலை

இலங்கையில் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கும் கல்ளூரி டயறி தயாரிப்பாளர்கள்
விவேகானந்தாக் கட்டிடம், யாழ்ப்பாணம்.

அழகிய படங்கள்!

அரிய தயாரிப்பு!!

கொக்குவில்
பிரம்மநீ இ. சி. இரத்நாதையர் அவர்களின்
சகோதரரின் புத்திரர்
ஸிரம்மஹீ இ. வெங்கடேசஜயரால்
கணிக்கப்பெற்று வெளிவரும்

இரத்நாதையர் வாக்கை பஞ்சாங்கக்
குறிப்புகளுடன் கூடியது.

நட்சத்திரம், தீதி, போகம், உற்சவாதீகள்
முதலியலைகளின் ஆர்யப் முடிவுகள்
தெளிவுறக் காட்டுபவை.

விவேகானந்தர்
தீருக்குறட்கல்லூர்கள்-டயாரிகள்

R. PATHMANABA IYER
DIVISIONAL OFFICER

22 JAN 1973

ஈ
ப்
ம்

1970

கட்டுப்பதை
தமிழ் மன்ற வெளியீடு

Printed at Vivekananda Press, Jaffna.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org